

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

1 Ιούνη 2016 www.sekonline.gr No 1225

**Απεργία διαρκείας στα Λιμάνια,
Απεργούν Νοσοκομεία, Δάσκαλοι μαζί**

ΑΠΛΩΣΤΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

γυρίστε στις σελίδες 10, 11

Η Αριστερά πέρα
από τον Σύριζα

σελ. 12, 13

ΕΕ, ΔΝΤ και Τσίπρας
πιο βαθιά
μέσα στην κρίση

σελ. 4, 5

50 χρόνια από
την "Πολιτιστική
Επανάσταση"
στην Κίνα

σελ. 19

Σύνταγμα, Τρίτη 31/5, Λιμενεργάτες ποδηλατούν τη συνέλευση μετόχων του ΟΛΠ

Φωτό: Νεκταρίος Δαργάκης

Οι κινητοποιήσεις σε Συγκοινωνίες, Λιμάνια, Σχολεία, Νοσοκομεία στις σελίδες 6, 7, 8, 9

Ο ΠΟΥΤΙΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ανάπτυξη, επενδύσεις και άλλα παραμύθια

«**Π**ολυδιάστατη ανάπτυξη σηματοδοτεί η επίσκεψη Πούτιν» ήταν ο τίτλος της Αυγής τη μέρα της επίσκεψης του Ρώσου προέδρου. Το άρθρο με διθυραμβικούς τόνους εξηγούσε ότι ο Πούτιν φέρνει στις βαλίτσες των υπουργών και των επιχειρηματιών που τον συνοδεύουν χρυσές συμφωνίες που θα συμβάλουν –κι αυτές– στην «επιθυμητή ανάπτυξη».

Αυτές οι εκτιμήσεις αξίζουν όσο οι διαβεβαιώσεις των υπουργών της κυβέρνησης ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια ή ότι επίκειται συμφωνία για την ελάφρυνση του χρέους. Δηλαδή τίποτα. Καταρχήν παρόμοιες υποσχέσεις έχουν ακουστεί ξανά. Ο Πούτιν επισκέφτηκε την Ελλάδα πρώτη φορά τον Δεκέμβρη του 2001 και στη συνέχεια τον Σεπτέμβρη του 2005.

Την πρώτη φορά ο Πούτιν ζήτησε από τον Σημίτη μεγαλύτερο μερίδιο στη πίτα των εξοπλισμών. Τη δεύτερη φορά συναντήθηκε με τον Καραμανλή στο Άγιο Όρος και συζήτησαν σε κλίμα ορθόδοξης κατάνυξης και τον Σεπτέμβρη του 2006 ήρθε στην Αθήνα για να υπογράψει την έναρξη κατασκευής του περίφημου αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης. Τότε η ΝΔ (με τη συνοδεία κάθε λογής Λιακόπουλων) έντυναν αυτές τις συναντήσεις με το μανδύα της «πολυδιάστατης» εξωτερικής πολιτικής, ακόμα και του «αντιαμερικανισμού».

Όξυνση ανταγωνισμών

Η «διπλωματία των αγωγών» ήταν πάντα ένα επικίνδυνο και βρόμικο παιχνίδι στο οποίο πολυεθνικές, κυβερνήσεις, μυστικές υπηρεσίες και κάθε λογής κερδοσκόποι μπλέκον-

ταν σε ένα γαϊτανάκι που δεν ξεχώριζε η αρχή και το τέλος. Ή άλλη όψη ήταν όξυνση των ανταγωνισμών, εξοπλισμοί, επεμβάσεις –φανερές και κρυφές– και πόλεμοι. Όλα αυτά «έπαιξαν» στην περιοχή από το Καύκασο μέχρι τα Βαλκάνια. Ακόμα και ο θόρυβος για αυτές τις συμφωνίες αρκούσε να γίνουν περιουσίες στα χρηματιστήρια –έστω κι αν αγωγοί όπως του Μπουργκάς Αλεξανδρούπολη έμεναν μια ωραία μακέτα.

Όλα αυτά, την περίοδο που οι τιμές του πετρελαίου και του φυσικού αερίου ήταν στα ύψη δίνοντας στον Πούτιν το περιθώριο να σταθεροποιήσει τον έλεγχό του και να παρι-

στάνει ότι η Ρωσία επιστρέφει στα παλιά της μεγαλεία. Σήμερα η Ρωσία είναι μια οικονομία που ξαναπαίρνει σε κρίση με το συνδυασμό της πτώσης στις τιμές της ενέργειας και των οικονομικών κυρώσεων από τις ΗΠΑ και την ΕΕ. Είναι ακόμα ένα κατάντημα της κυβέρνησης του Τσίπρα να καταφεύγει στο οπλοστάσιο της προπαγάνδας του Σημίτη και του Καραμανλή. Δεν έχει περάσει και πολύς καιρός από τότε που οι Σαμαροβενιζέλοι πρόβαλλαν τα μιλιούνια των Ρώσων τουριστών σαν μια χειροπιαστή απόδειξη του success story.

Αν κάτι έφερε ο Πούτιν στις βαλί-

τσες της ακολουθίας του είναι το «ενδιαφέρον» ρωσικών εταιρειών για τις ιδιωτικοποιήσεις στα τρένα και στα λιμάνια, όπως στον ΟΛΘ (Καθημερινή 28/5). Δηλαδή για συμμετοχή στις επιθέσεις στην εργατική τάξη που έχει βάλει μπροστά το νέο μνημόνιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Το εργατικό κίνημα παλεύει και θα συνεχίζει να παλεύει ενάντια σε αυτές τις επιθέσεις, χωρίς να το ενδιαφέρει η εθνικότητα των υποψήφιων «επενδυτών».

Αυταπάτες

Γι' αυτό είναι λάθος τμήματα της Αριστεράς να αναπαράγουν αυταπά-

τες ότι η «σύσφιξη των σχέσεων» με την Ρωσία αποτελεί κάποιου είδους αντίβαρο στην πολιτική των μνημονίων, της ρατσιστικής «Ευρώπης-Φρούριο» και της συμμετοχής στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η δήλωση του Π. Λαφαζάνη της ΛΑΕ ότι: «Η κυβέρνηση ακολουθώντας απολύτως τις αμερικανονατοϊκές προδιαγραφές και κατευθύνσεις, υποβάθμισε αόρητα την επίσκεψη Πούτιν στην Αθήνα και περιόρισε ασφυκτικά τις δυνατότητες που υπήρχαν για την προετοιμασία της και για να επιτευχθούν χειροπιαστά αποτελέσματα σ' όλους τους τομείς των ελληνορωσικών σχέσεων».

Ο ρωσικός ιμπεριαλισμός, παρά τους κατά καιρούς λεονταρισμούς του Πούτιν, δεν είναι αντίβαρο στην ΕΕ και στις ΗΠΑ ούτε οικονομικά ούτε πολιτικά. Αλλού είναι ανταγωνιστής και αλλού είναι σύμμαχος και συνεργάτης ανάλογα με τα συμφέροντα και τις δυνατότητές του. Έχει κάνει τα ίδια εγκλήματα με τους άλλους ιμπεριαλιστές και όταν ισοπέδωνε την Τσετσενία και βοήθουσε στην εισβολή στο Αφγανιστάν με τις επιδοκμασίες των ΗΠΑ αλλά και όταν επέμβαινε στην Ουκρανία και την Συρία υπό τις αποδοκμασίες τους.

Τα μόνα «χειροπιαστά αποτελέσματα» ενάντια στα ξεπουλήματα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να τα φέρει η δικιά μας πάλη, των εργατών και της νεολαίας, στις μάχες που ξεδιπλώνονται δίπλα μας, από τα νοσοκομεία μέχρι τα λιμάνια και τα στρατόπεδα των προσφύγων.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ο Θάνος Τζήμερος σε μια επίδειξη κτηνισμού που ξεπερνά κάθε όριο επέλεξε να στοχοποιήσει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τον Πέτρο Κωνσταντίνου, δημοτικό σύμβουλο Αθήνας και συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ-Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή.

Σε κείμενό του αναφέρει τα εξής: «23 Μαΐου στις 1:54 μ.μ.: Αθήνα· Μουζάλα, τι έγινε λεβέντη μου; Βαρέθηκες να περιμένεις να ωριμάσει η απελπισία των καταληψιών της Ειδομένης; Σας τελείωσαν οι φελλοί που πετούσατε στο βαρέλι με τα ναρκωτικά που παίρνετε όλοι σας; Και αποφασίσατε να εφαρμόσετε ΒΙΑ; Βία εσείς που έχετε στο κέντρο της σκέψης σας τον άνθρωπο; Δηλαδή φτάσατε στο σημείο να διατάξετε τους μπάτσους-γουρούνια-δολοφόνους να βγάλουν από την Ειδομένη σηκωτούς με το ζόρι τα προλεταριακά αδέρφια

Τζήμερος - επίδειξη ρατσισμού και συκοφαντίας

σας; Πήρες την άδεια του ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Ρώτησες τον Κωνσταντίνου; Τώρα που δεν καίει ανθρώπους, είχε όλον τον χρόνο να το συζητήσετε. Είπαν «ναι» οι αλληλέγγυοι; Λίγο ακόμα και θα ωρίμαζε η απελπισία του Αχμέτ από το Μπαγκλαντές που δήλωσε Σύριος. Βιαστήκατε, πολύ βιαστήκατε! Μόνο δύο μήνες κλειστή η σιδηροδρομική γραμμή; Τι σου είναι δυο ψωρομηνάκια μπροστά στα 99 χρόνια που θα περιμένουμε να ξεχρεώσουμε; Κρίμα ρε γαμώτο, πάει το ηθικό πλεονέκτημα! Τέτοιο ξεπεσμό, φιλάνθρωπε Μουζάλα, από σένα δεν τον περιμένα. Ίδιος Κατρούγκαλος κατάντησες.»

«Ο Θ.Τζήμερος συνδυάζει την υποστήριξή του σε ακραία νεοφιλελεύθερα μέτρα κατά των εργαζόμενων με την ανοιχτή εχθρότητα προς το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Οι ρατσιστικές κραυγές κατά των μεταναστών είναι ψωμοτύρι για τον Θ. Τζήμερο», αναφέρει ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

«Η στοχοποίηση του Πέτρου Κωνσταντίνου ως συμπαραστάτη των προσφύγων δεν προκαλεί κατάπληξη για την στάση του Θ.Τζήμερου. Χρόνια τώρα, ως συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, βρέθηκε στο στόχαστρο επιθέσεων των φασιστών

και συκοφαντικών εκστρατειών δαιμονοποίησης της δράσης του διότι υπερασπίζεται τα δικαιώματα των προσφύγων και δίνει τη μάχη κατά των νεοναζί της Χρυσής Αυγής στις γειτονιές της Αθήνας αλλά και μέσα στο δημοτικό συμβούλιο. Δικαίωμα του Θ.Τζήμερου είναι να μην ασπάζεται ούτε ένα ίχνος των απόψεων της αριστεράς, ωστόσο δεν έχει δικαίωμα να κατασυκοφαντεί σκόπιμα και με φανερό δόλο τον δημοτικό σύμβουλο Αθήνας ως κάποιον που «καίει ανθρώπους».

Δεν είναι δυνατό να θεωρείται «πολιτική κριτική» η ανοιχτή κατασυκοφάντηση με κίτρινα δημοσιεύματα που ξεπερνάνε κάθε όριο και βάζουν στο στόχαστρο επιθέσεων τον δημοτικό σύμβουλο Αθήνας. Αυτά δεν μπορούν να μείνουν ατιμώρητα. Θα υπάρξει προσφυγή με αγωγή στη δικαιοσύνη κατά αυτού του τύπου των μεθοδεύσεων του Θ.Τζήμερου».

Οι εργαζόμενοι του ΜΕΤΡΟ ψηφίζουν στη Γενική τους συνέλευση την Πέμπτη 26 Μάη.

Συνέντευξη τύπου για τη δίκη της Χρυσής Αυγής

Η πολιτική αγωγή και η οικογένεια Φύσσα καλούν σε συνέντευξη τύπου την Πέμπτη 2 Ιούνη, στις 12:30, στην ΕΣΗΕΑ. Σε δήλωσή τους τονίζουν:

"Συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την έναρξη της δίκης της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής, μιας από τις πιο σημαντικές δίκες στα ποινικά χρονικά της χώρας μας και, ενώ η ανάγκη για ταχεία διεξαγωγή της είναι προφανής, τα αρμόδια θεσμικά όργανα (Υπουργείο Δικαιοσύνης και Διοίκηση του Εφετείου), με τις πράξεις τους την ακυρώνουν...

Οι μεθοδεύσεις καθυστέρησης της δίκης της Χρυσής Αυγής από πλευράς των χρυσαυγιτών -κατηγορουμένων ήταν και είναι αναμενόμενες. Όμως η υπονόμηση της από την κυβέρνηση και τα ίδια τα θεσμικά όργανα της Πολιτείας πρέπει να σημάνει συναγερμό. Το αίτημα για την άμεση και οριστική μεταφορά της δίκης στην αίθουσα εκδηλώσεων του Εφετείου Αθηνών, την αποκλειστική χρήση της για τη δίκη, καθώς επίσης και την αποκλειστική απασχόληση των μετεχόντων στη σύνθεση δικαστικών λειτουργιών για τη δίκη αυτή, αποτελούν στοιχειώδεις όρους για την εξασφάλιση της απρόσκοπτης και ταχείας διεξαγωγής της και πρέπει να αποτελέσουν απαίτηση κάθε δημοκρατικού φορέα και πολίτη."

Η πορεία της δίκης στη σελίδα 15

Ένας καυτός Ιούνης

Η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα επιμένει ότι η «αξιολόγηση» έκλεισε και τώρα πια έχει την άνεση να ασχοληθεί με την «καθημερινότητα». Βέβαια, ακόμη και αυτό ακούγεται σαν απειλή από υπουργούς που σχεδίασαν τη χειρότερη επίθεση στις συντάξεις όλων των εποχών. Άμα διαβάσεις ότι ο Κατρούγκαλος είπε πως «μπορούμε και χωρίς καφέ και τσιγάρο» καταλαβαίνεις τι εννοούν με «καθημερινότητα».

Ωστόσο τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα. Η «διαπραγμάτευση» με την Τρόικα για τις «ουρές της αξιολόγησης» συνεχίζεται και ο Κλάους Ρέκλινγκ δήλωσε ότι η εκταμίευση της δόσης που συμφωνήθηκε στο Eurogroup

μπορεί να γίνει στα τέλη Ιούνη μόνο «εφόσον υλοποιηθούν όλα τα προαπαιτούμενα». Ο Ρέκλινγκ είναι ο επικεφαλής του Μηχανισμού που δίνει τα λεφτά και η ημερομηνία που διάλεξε δεν είναι τυχαία.

Μέγγενη

Στις 23 Ιούνη γίνεται το δημοψήφισμα στη Βρετανία και τα επιτελεία της ΕΕ θέλουν ηρεμία για να εξασφαλίσουν την ψήφο υπέρ της παραμονής. Αν μέχρι τότε ο Τσίπρας δεν έχει πάρει τα λεφτά, η μέγγενη των εκβιασμών θα σφίξει περισσότερο. Με το βρετανικό δημοψήφισμα να έχει τελειώσει και την προθεσμία πληρωμής του χρέους προς την ΕΚΤ τον Ιούλη να πλησιάζει, η κυβέρνηση θα βρεθεί αντιμέτωπη με το σενάριο που συζητούσε ο Τόμσεν με τη Βελκουλέσκου στα περιβόητα Wikileaks: χρεοκοπία ή ακόμα πιο μεγάλο ξεβράκωμα.

Πίσω από τη χαζοχαρούμενη κυβερνητική προπαγάνδα, λοιπόν, κρύβεται ένας Ιούνης με ατζέντα κρίσης και έξτρα αντεργατικών

επιθέσεων. Τίποτα δεν τελειώνει με την ψήφιση των βάρβαρων πολυνομοσχεδίων για το ασφαλιστικό και τον «κόφτη». Όσες ηγεσίες μέσα στα συνδικάτα και στην Αριστερά καλλιεργούν την ηττοπάθεια και προτείνουν «ραντεβού τον Σεπτέμβρη» βρίσκονται εκτός τόπου και χρόνου.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, αποτελεί άμεση προτεραιότητα η στήριξη και η διεύρυνση των απεργιών που κοντράρουν τις επιθέσεις της κυβέρνησης εδώ και τώρα. Οι επαναλαμβανόμενες 48ώρες στα λιμάνια είναι η καλύτερη απάντηση στο «όλα τα προαπαιτούμενα» του Ρέκλινγκ. Η απεργία την επόμενη Τετάρτη από Νοσοκομεία και Δάσκαλους ταυτόχρονα, δείχνει τι θα έπρεπε να κάνει όλο το Δημόσιο για να αχρηστέψουμε τον «κόφτη». Η κινητοποίηση στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας που συνεδριάζει την επόμενη μέρα αναδεικνύει ένα κορυφαίο ζήτημα: πού θα πάνε τα ακίνητα του Δημοσίου- στο Υπερταμείο και στην κάθε Lamda Development ή στις ανάγκες των προσφύγων και των αστέγων;

Ο Σόμιπλε, η Λαγκάρντ και ο Ρέκλινγκ δεν είναι πανίσχυροι. Αντίθετα, τρέμουν στην ιδέα ότι η έκρηξη των εργατών και της νεολαίας στη Γαλλία μπορεί να απλωθεί σε όλη την ΕΕ. Ο Τσίπρας που κάποτε έλεγε ότι θα αλλάξει τους συσχετισμούς στην Ευρώπη, τώρα που είναι η κατάλληλη στιγμή για ρήξη προτιμάει τη συνεργασία με όλους αυτούς. Η Αριστερά πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ έχει την υποχρέωση και τη δυνατότητα να βγει μπροστά οργανώνοντας αυτόν τον καυτό Ιούνη.

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Θα το βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Φειδίου 14 (πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ)
www.marxistiko.gr τηλ. 2105247584

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Άλλα 8.500 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 67.820 ευρώ. Ευχαριστούμε το Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου που ανανέωσε τη συνδρομή του στην Εργατική Αλληλεγγύη καθώς και όλες και όλους που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Ντιάνα Ρ., Γιάννης Κ., Αποστόλης Λ., Νίτσα Κ., Κώστας Κ., Γιάννης Α., Βασίλης Κ., Κώστας Σ., Νικόλας Σ., Δημήτρης Π., Γιώργος Π. και Αλίκη Ζ.

Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Γιάννης Τ. 300 ευρώ, Λένα Β. 250, Γιάννης Σ. 150, από 100 ευρώ Μανώλης Σ., Τζένη Σ., Αποστόλης Μ., Μαρία Κ. και Σπύρος Ζ., από 50 ευρώ Γιώργος Μ., Κώστας Π., Ειρήνη Γ., Παύλος Π. Σπύρος Τ., Ελένη Σ., Μάρθα Σ., Γιώργος Σ. και Ηλίας Η., από 20 ευρώ Δήμητρα Π., Κατερίνα Μ., Ελπίδα Κ., Σωτήρης Δ., Μάρκος Σ., Γιώργος Π., Στέλλα Σ., Τασούλα Γ. και Νίκος Λ.

Φαρμακερές “ουρές” και ατέλειωτο χρέος

Ούτε μια, ούτε δυο αλλά 150 αλλαγές απαιτεί η Τρόικα, σύμφωνα με όσα αποκάλυψε η εφημερίδα Τα Νέα, για να κλείσει την αξιολόγηση. Η κυβέρνηση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης κάνουν λόγο για “ουρές” -που δεν είναι παρά ασήμαντες λεπτομέρειες αν συγκριθούν με τα τρία πακέτα (ασφαλιστικό, φορολογικό, πολυνομοσχέδιο) που ενέκρινε η Βουλή μέσα στις τελευταίες εβδομάδες για να ικανοποιήσει τους πιστωτές μας. “Μέσα στην εβδομάδα”, γράφουν Τα Νέα (30.5.2016), “θα κατατεθούν στη Βουλή τροπολογίες με τις οποίες θα διευθετούνται οι ουρές της αξιολόγησης”.

Με οικονομικούς όρους οι μεταρρυθμίσεις αυτές είναι πράγματι “ουρές”: τα “οφέλη” τους μετριούνται σε εκατομμύρια για τον προϋπολογισμό -ένα κλάσμα των 5.4 δις που ελπίζει η κυβέρνηση να εξοικονομήσει συνολικά από τα νέα μέτρα. Οι συνέπειές τους, όμως, για τους εργάτες, τους συνταξιούχους και τους φτωχούς -τα συνήθη θύματα των απαιτήσεων της Τρόικας- μόνο ασήμαντες δεν θα είναι.

Φάγαμε τον γάιδαρο και έμεινε η ουρά;

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι συντάξεις που δίνονται “κατ’ εξαίρεση” στα θύματα των εργατικών ατυχημάτων. Ο Κατρούγκαλος, κάτω από τον φόβο της κοινωνικής κατακραυγής, δεν τόλμησε να τις κόψει. Η Τρόικα, όμως, δεν έχει τέτοιες ευαισθησίες. Η κάλυψη των εργαζομένων “έναντι εργατικού ατυχήματος” θα πρέπει να περάσει στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες -με πρόσθετη επιβάρυνση των ίδιων των εργαζομένων, εννοείται. Όπως γράφει η ιστοσελίδα enikos.gr,

“οι δανειστές ζητούν την απόσυρση του άρθρου 31 του νέου νόμου, που προβλέπει ότι σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος το κράτος θα καταβάλλει στον ασφαλισμένο σύνταξη που θα ισούται τουλάχιστον με το διπλάσιο της εθνικής σύνταξης για την ασφάλιση 20 ετών, δηλαδή 768 ευρώ...”

Υπό την απειλή της μη ολοκλήρωσης της αξιολόγησης... το κουαρτέτο μέσω της αποστολής 20σέλιδου προς την ηγεσία του υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επιβάλλει τα ιδιωτικά ασφαλιστήρια συμβόλαια...”

Ένα δεύτερο παράδειγμα - μνημείο απανθρωπιάς- είναι η απαίτηση της Τρόικας να έχει η κατάργηση του ΕΚΑΣ αναδρομικό χαρακτήρα. Το ΕΚΑΣ -που κυμαινόταν από τα 30 ως τα 230 Ευρώ το μήνα, ανάλογα με τα συνολικά εισοδήματα των δικαιούχων- αποτελούσε μέχρι τώρα ένα από τα βασικά στηρίγματα των φτωχών ηλικιωμένων. Η κατάργησή του -μια από τις βασικές προϋποθέσεις του Τρίτου Μνημονίου- θα σημαίνει για πολλούς από αυτούς την βύθιση στην απόλυτη φτώχεια. Αλλά αυτό δεν είναι αρκετό για τα αρρωστημένα μυαλά των “τεχνοκρατών” της Κομισιόν, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Για να κλείσουν την αξιολόγηση απαιτούν να επιστρέψουν οι συνταξιούχοι τα χρήματα που πήραν λόγω του ΕΚΑΣ από την αρχή του χρόνου μέχρι σήμερα.

Κάποιες άλλες είναι απλά και μόνο παρανοϊ-

Μάης 2011. Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ πλημμυρίζουν το Σύνταγμα

κές: η Τρόικα απαιτεί, για παράδειγμα, την πώληση των “κόκκινων δανείων” που έχουν χορηγηθεί με εγγύηση του κράτους. Πρόκειται κυρίως για τα δάνεια των ΔΕΚΟ, ένα ποσό συνολικά γύρω στο 1,5 δις Ευρώ. Το πρώτο πράγμα που θα κάνουν προφανώς τα funds που θα τα αγοράσουν θα είναι να καταφύγουν στα διεθνή δικαστήρια διεκδικώντας αποζημίωση από τον εγγυητή -δηλαδή το ελληνικό δημόσιο. Με άλλα λόγια αύξηση του δημόσιου χρέους κατά 1,5 δις ευρώ.

Ύστερα είναι ο ΑΔΜΗΕ - ο “Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας”, ένα τμήμα της ΔΕΗ παλαιότερα που έγινε το 2011 “ανώνυμη εταιρεία”, θυγατρική κατά 100% της ΔΕΗ. Η θέληση της Τρόικας είναι απλή και ξεκάθαρη: πρέπει να πουληθεί. Η κυβέρνηση, όμως, φοβάται -καθόλου άδικα- τις αντιδράσεις των εργαζομένων. Το σχέδιο της προβλέπει τη μεταφορά του από τη ΔΕΗ στο Δημόσιο, το οποίο και θα παραμείνει ο κύριος μέτοχος (51%). Το υπόλοιπο 49% θα διατεθεί σε στρατηγικούς επενδυτές και το χρηματιστήριο. Η Τρόικα, όμως, αμφισβητεί ότι το σχέδιο αυτό θα πετύχει -δηλαδή θα καταφέρει να έχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα για τα δημόσια ταμεία. Και ζητάει έναν “κόφτη”: μια νομοθετική δέσμευση που θα προβλέπει την αυτόματη ιδιωτικοποίησή του αν τα σχέδια της κυβέρνησης αποτύχουν.

Εκτός από όλα τα άλλα η Τρόικα απαιτεί και την κατάργηση της εξαίρεσης των “ειδικών μισθολογίων” από το γενικό πάγωμα που προβλέπει το Τρίτο Μνημόνιο. Ύστερα από απαίτηση του Καμένου η κυβέρνηση πέρασε ένα άρθρο που προβλέπει τη δυνατότητα να ξεπαγώσουν οι μισθοί των στρατιωτικών και των αστυνομικών μετά την 31 Δεκέμβρη 2016. Μπορεί για τους εργάτες και τους φτωχούς αυτό το ειδικό ενδιαφέρον της “κυβέρνησης της αριστεράς” για τα σώματα ασφαλείας να είναι πρόκληση. Για την Τρόικα, όμως, η επιμονή της στην κατάργηση της “εξαίρεσης” δεν έχει καμιά σχέση με την ισότητα και το δίκαιο μοίρασμα των “βαρών” μέσα στην κοινωνία. Έχει να κάνει με τους αριθμούς. Και ταυτόχρονα είναι ένα ακόμα “φτύσιμο” απέναντι

στην κυβέρνηση του Τσίπρα: οι ισορροπίες σας, λέει τώρα η Τρόικα, είναι δικό σας πρόβλημα.

Ο Τσακαλώτος διαμνηνύει τώρα ότι 8 από τις 150 περίπου αλλαγές που ζητάει η Τρόικα (η επιστροφή του ΕΚΑΣ, τα “κόκκινα δάνεια” των ΔΕΚΟ, ο ΑΔΜΗΕ κλπ) αποτελούν “κόκκινες γραμμές” για την κυβέρνηση και δεν πρόκειται να εφαρμοστούν. Το τι απέγιναν οι προηγούμενες “κόκκινες γραμμές” του ΣΥΡΙΖΑ αυτό προφανώς κανένας δεν το έχει ξεχάσει. Όσοι τρέφουν ακόμα αυταπάτες θα πρέπει να κρατούν μικρό καλάθι. Ή να μην κρατάνε κανένα καλάθι, για να είμαστε πιο ακριβείς.

Ανοίγει η διαπραγμάτευση για το χρέος;

Η κυβέρνηση παρουσιάζει σαν μεγάλη επιτυχία τα αποτελέσματα του Eurogroup της περασμένης Τρίτης. “Αυτό που πετύχαμε”, έλεγε σε μια ραδιοφωνική του συνέντευξη ο Δημήτρης Παπαδημούλης (Ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ), “είναι ότι υπήρξε μια δέσμευση για το χρέος και ένας κόφτης για το χρέος... Επίσης, περιγράφηκε και ο μηχανισμός. Δεν έχουμε τώρα μια γενική και αόριστη υπόσχεση όπως το 2012, που δυστυχώς και αυτή έμεινε αναξιόποινη... Σας θυμίζω ότι ο Σαμαράς ζητούσε πιστοποιητικό βιωσιμότητας. Τώρα έχουμε οδικό χάρτη.”

Πρόκειται για ανέκδοτο. Πρώτον, όπως δείχνουν οι 150 τροπολογίες η αξιολόγηση δεν έχει κλείσει ακόμα. Η Τρόικα θα αξιοποιήσει κάθε εκβιασμό, μέχρι το παρά πέντε, για να πάρει όσα περισσότερα μπορεί. Δεύτερον ακόμα και αν κλείσει η αξιολόγηση, η Ελλάδα δεν θα πάρει τώρα παρά μόνο μια υποδότηση της δόσης -7,5 δις, σχεδόν ακριβώς όσα χρειάζονται για να ξεπληρωθούν οι άμεσες υποχρεώσεις μας προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Και τα πράγματα είναι ακόμα πιο θολά όσον αφορά τη διαπραγμάτευση για το χρέος. Είναι αλήθεια ότι το Eurogroup παραδέχτηκε, για πρώτη φορά επίσημα, ότι το ελληνικό χρέος είναι “μη βιώσιμο”. Το 2015 το δημόσιο χρέος

της Ελλάδας έκλεισε στα 325 δισεκατομμύρια Ευρώ, ένα ποσό που αντιστοιχούσε στο 182% του ΑΕΠ της χώρας. Φέτος οι προβλέψεις μιλάνε για 342 δισεκατομμύρια ή 192% του ΑΕΠ. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου το χρέος, αν δεν παρθούν μέτρα ελάφρυνσης, θα μετατραπεί σε “χιονοστιβάδα” μέσα στα επόμενα χρόνια -όσο σκληρά μέτρα λιτότητας και αν καταφέρουν να επιβάλλουν οι κυβερνήσεις: θα υποχωρήσει προσωρινά μόνο μέσα στα επόμενα χρόνια για να απογειωθεί ξανά μετά το 2030. Το 2060 θα έχει φτάσει στο 300% του ΑΕΠ. Όσο για το κόστος εξυπηρέτησής του, θα εκτιναχθεί στο 67% του ΑΕΠ το 2060.

Μπορεί αυτές οι προεκτάσεις μισό αιώνα μπροστά να μοιάζουν γελοίες σήμερα -και είναι σε μεγάλο βαθμό, ιδιαίτερα αν αναλογιστεί κανείς την “επιτυχία” που έχουν οι προβλέψεις των οικονομολόγων και ιδιαίτερα των οικονομολόγων του ΔΝΤ. Αλλά παύουν να είναι γελοίες όταν γίνονται οδηγός για το που θα μπει ο “πήχης” των απαιτήσεων της Τρόικας σε σχέση με τα ελλείμματα, το πρωτογενές πλεόνασμα και το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους σήμερα.

Ποια ήταν λοιπόν η “επιτυχία” για την οποία κοκορεύεται ο Παπαδημούλης; Πρώτον η όποια ελάφρυνση του χρέους θα πραγματοποιηθεί μετά το 2018 και την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος, δηλαδή του Τρίτου Μνημονίου. Δηλαδή πρώτα θυσίες και ύστερα βλέπουμε.

Δεύτερον, το μόνο που περιγράφει αυτό που ονομάζει “οδικός χάρτης” ο Παπαδημούλης είναι ένα ανώτατο πλαφόν στα έξοδα εξυπηρέτησης του χρέους. Ποιο είναι αυτό το πλαφόν: 15% του ΑΕΠ μεσοπρόθεσμα, 20% του ΑΕΠ μακροπρόθεσμα. Για να έχει κανείς ένα μέτρο σύγκρισης: την περίοδο 1995-2008 η Ελλάδα δαπάνησε κατά μέσο όρο το 3% του ΑΕΠ για την παιδεία και το 4.5% του ΑΕΠ για την Υγεία. Το 2014, η Ελλάδα ξόδεψε για τη μισθοδοσία όλων των δημοσίων υπαλλήλων το 12% του ΑΕΠ. Τα άμεσα έσοδα από τον Τουρισμό -τη “βαριά βιομηχανία” της Ελλάδας- ήταν την περασμένη χρονιά 13,3 δις Ευρώ, δηλαδή 7,6% του ΑΕΠ. Η κυβέρνηση πανηγυρίζει, με άλλα λόγια, για ένα πλαφόν που ισούται με τρεις φορές τα έσοδα από τον Τουρισμό ή τέσσερις φορές τη συνολική δαπάνη για την υγεία ή 7 φορές τον προϋπολογισμό για την παιδεία.

Στην πραγματικότητα το ίδιο το πλαφόν δεν έχει απολύτως κανένα νόημα. Τα περισσότερα κράτη της Ευρώπης έχουν ένα ετήσιο κόστος εξυπηρέτησης του χρέους μέσα στα όρια του 15% - 20%. Ακόμα και η Ελλάδα: το 2015 το άθροισμα των τόκων και των χρεολυσίων, των δανείων που επιστρέψαμε, ήταν 18,6%. Τα χρεολύσια, κατά κανόνα, απλά ανακυκλώνονται από τους ίδιους τους δανειστές - ξεπληρώνονται, δηλαδή με νέα δάνεια από τις τράπεζες, με το συνηθισμένο επιτόκιο. Στην περίπτωση της Ελλάδας, όμως, ο δανειστής δεν είναι οι τράπεζες. Είναι η Τρόικα. Και η Τρόικα ανακυκλώνει τα δανειά της μόνο με νέα μνημόνια.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Και τώρα “ανάπτυξη” ή πίσω στο 2008;

Ο "οδικός χάρτης" που πέτυχε η κυβέρνηση στις Βρυξέλλες δεν είναι παρά ένα άλλο όνομα για τη διαιώνιση των μνημονίων. Το πρόβλημα δεν είναι απλά και μόνο το χρέος. Το κύριο πρόβλημα είναι η παγκόσμια οικονομική κρίση.

Στην τελευταία σύνοδο κορυφής των G7 του κόσμου (Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδάς, Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και Ιαπωνία) οι επτά "πλανητάρχες" αποφάσισαν να "χρησιμοποιήσουν όλα τα διαθέσιμα όπλα" για να ανορθώσουν την παγκόσμια οικονομία. Ο Σίνζο Άμπε, ο πρωθυπουργός της Ιαπωνίας (και οικοδεσπότης της συνόδου κορυφής) παραλλήλισε τη σημερινή κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας με τους τελευταίους μήνες του 2008, τους μήνες που ακολούθησαν την κατάρρευση της Λήμαν Μπράδερς. "Η πιο μεγάλη μας ανησυχία", είπε, "είναι ο κίνδυνος μιας απότομης συρρίκνωσης της παγκόσμιας οικονομίας". Η αναταραχή, σύμφωνα με τον Άμπε, προέρχεται σήμερα κύρια από τις αναδυόμενες οικονομίες.

Η κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας είναι πράγματι δραματική. Αλλά το πρόβλημα δεν ξεκινάει από την Κίνα, την Ινδία και τις άλλες μεγάλες "αναπτυσσόμενες" οικονομίες. Το πρόβλημα είναι πολύ πιο βαθύ. Το ίδιο το σύστημα, ο καπιταλισμός, έχει σταματήσει να δουλεύει.

Κέρδος

Η "καρδιά" του καπιταλισμού είναι το κέρδος. Οι βιομήχανοι βάζουν μπροστά τις μηχανές να δουλέψουν όχι γιατί χρειάζονται οι ίδιοι τα προϊόντα (ή έστω ένα τμήμα από αυτά) αλλά για το κέρδος. Οι έμποροι γεμίζουν τα ράφια των καταστημάτων τους με προϊόντα για το κέρδος. Οι τραπεζίτες δανείζονται και δανείζουν για το κέρδος.

Ο καπιταλισμός, όμως, έχει υπονομεύσει το ίδιο το κίνητρο των καπιταλιστών- τα κέρδη. Αυτό δεν είναι παράδοξο: το είχε προβλέψει ο Μαρξ πριν από ενάμιση αιώνα, όταν έγραφε το "Κεφάλαιο". Τα εμπειρικά δεδομένα επιβεβαιώνουν σήμερα τις προβλέψεις του αυτές. "Ο ρυθμός αύξησης της παγκόσμιας βιομηχανικής παραγωγής", γράφει στο διάσημο blog του thenextrecession.wordpress.com ο μαρξιστής οικονομολόγος Μάικλ Ρόμπερτς, "συνεχίζει να μειώνεται και στην περίπτωση των οικονομιών των G7 η βιομηχανική παραγωγή συρρικνώνεται. Και το παγκόσμιο εμπόριο... βρίσκεται σημαντικά σε αρνητικό έδαφος. Αυτό οφείλεται εν μέρει στην κατάρρευση των τιμών της ενέργειας και των άλλων βιομηχανικών πρώτων υλών. Αλλά ακόμα και αν αφαιρέσει κανείς την επίδραση αυτή ... ο όγκος του παγκόσμιου εμπορίου είναι βασικά στατικός, πολύ κατώτερος από τον ρυθμό αύξησης του παγκόσμιου ΑΕΠ...". Το συμπέρασμα: "Χώρες με χαμηλή εσωτερική ζήτηση δεν μπορούν να αναμένουν καμιά ανακούφιση από τις εξαγωγές".

Η εσωτερική ζήτηση στην Ελλάδα έχει, λόγω της φτώχειας και της ανεργίας, πρακτικά καταρρεύσει. Τα νέα μέτρα, με τις περικοπές στις συντάξεις και τη δραματική αύξηση στους φόρους, θα κάνουν τώρα τα πράγματα ακόμα χειρότερα.

Όχι δεν τελειώσαμε. Για την ακρίβεια, μόλις έχουμε αρχίσει.

Η (επίσημη) χρεοκοπία του νεοφιλελευθερισμού

Είναι ο Πάπας ακόμα καθολικός; Η ερώτηση πυροδοτήθηκε από ένα νέο άρθρο που έγραψαν τρεις οικονομολόγοι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (Jonathan Ostry, Prakash Loungani, Davide Furceri) με τίτλο: "Νεοφιλελευθερισμός: υπερτιμημένος;"

Τη δεκαετία του 1980 και του 1990 το ΔΝΤ ήταν, μαζί με την Παγκόσμια Τράπεζα, ένας από τους βασικούς μηχανισμούς εξάπλωσης σε παγκόσμια κλίμακα της νεοφιλελεύθερης οικονομικής ατζέντας που είχε πρωτοεισαχθεί από τη χούντα στη Χιλή, τη Μάργκαρετ Θάτσερ στη Βρετανία και τον Ρόναλντ Ρέιγκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Με την ισχυρή υποστήριξη των ΗΠΑ, αξιοποίησαν πρώτα την κρίση χρέους του Τρίτου Κόσμου και στη συνέχεια την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης για να εξαναγκάσουν τα κράτη να υιοθετήσουν πολιτικές "ελεύθερης αγοράς" - να ανοίξουν τις οικονομίες τους στο διεθνές εμπόριο και τις διεθνείς επενδύσεις, να περικόψουν τις κρατικές δαπάνες και να ιδιωτικοποιήσουν τις δημόσιες επιχειρήσεις και υπηρεσίες. Αυτά τα μέτρα έγιναν γνωστά σαν "Η συναίνεση της Ουάσιγκτον" - η πρωτεύουσα των ΗΠΑ όπου βρίσκεται η έδρα του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Τώρα, όμως, οι τρεις οικονομολόγοι του ΔΝΤ προτείνουν "μια πιο διαφοροποιημένη οπτική για το τι μπορεί να πετύχει η νεοφιλελεύθερη ατζέντα". Η εφημερίδα Financial Times παραπονιέται: "ακόμα και η χρήση του όρου 'νεοφιλελευθερισμός' είναι προκλητική. Χρησιμοποιείται συνήθως από τους αντιπάλους της θεωρίας της ελεύθερης αγοράς που αναπτύχθηκε από τον Φρίντριχ Χάγιεκ και τον Μίλτον Φρίντμαν. Μια πιο συνηθισμένη χρήση (του όρου) θα ήταν αυτή που διαβάζουμε στο φύλλο αυτής της εβδομάδας του Socialist Worker: 'Το ΔΝΤ χρησιμοποιεί το χρέος σαν ένα όπλο για να επιβάλλει βίαια σκληρές νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις σε εκλεγμένες κυβερνήσεις'".

Λιτότητα

Οι οικονομολόγοι του ΔΝΤ, όμως, δεν προτείνουν την οριστική εγκατάλειψη του νεοφιλελευθερισμού. Εστιάζουν την κριτική τους στις "επιδράσεις δυο πολιτικών: της κατάργησης κάθε περιορισμού στην κίνηση των κεφαλαίων από τη μια χώρα στην άλλη. Και τη δημοσιονομική εξυγίανση, κάτι που ονομάζεται μερικές φορές και 'λιτότητα', που είναι μια συντομογραφία για τις πολιτικές μείωσης

Γράφει
ο Αλέξ Καλλίνικος

των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και των επιπέδων του χρέους."

Πίσω από αυτά κρύβονται οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ισχυρότερες καπιταλιστικές τάξεις που πυροδοτήθηκαν από τις κρίσεις των δυο τελευταίων δεκαετιών. Η ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων έχει βρεθεί στο στόχαστρο από τα τέλη της δεκαετίας του 1990, όταν χώρες σαν τη Νότια Κορέα είδαν ξαφνικά τις οικονομίες τους να καταστρέφονται από τη μαζική φυγή κερδοσκοπικού χρήματος.

Οι Ostry, Loungani και Furceri παραδέχονται ότι η εποχή του νεοφιλελευθερισμού είναι η εποχή των χρηματοπιστωτικών εκρήξεων και καταρρεύσεων, τροφοδοτημένων από τις εισροές και εκροές κεφαλαίων - για παράδειγμα, το κραχ του 2008 ή η Κίνα σήμερα. Παραδέχονται επίσης ότι "εκτός από την επιδείνωση των πιθανοτήτων ενός κραχ, η ανοιχτές οικονομίες έχουν και επιδράσεις στη κατανόηση των εισοδημάτων, αυξάνοντας σημαντικά την ανισότητα".

Οι "δεύτερες σκέψεις" που εκφράζουν για την λιτότητα αντανακλούν τις έντονες διαμάχες που έχει πυροδοτήσει η κρίση στην Ευρωζώνη. Το ΔΝΤ έχει εξαναγκάσει πολλές υπερχρεωμένες χώρες -για παράδειγμα τη Νότια Κορέα στα τέλη της δεκαετίας του 1990- να επιβάλλει άγριες περικοπές στις δημόσιες δαπά-

νες. Σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Κομμισιόν -τη μισητή Τρόικα- επέβαλλε παρόμοιες πολιτικές στην Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία και την Ισπανία μετά το 2010, με φρικιαστικές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες.

Πολύ γρήγορα, όμως, το ΔΝΤ άρχισε να αναπτύσσει αμφιβολίες για το νεοφιλελεύθερο δόγμα που λέει ότι η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα αυξάνει την οικονομική ανάπτυξη. Οι Ostry, Loungani και Furceri επικαλούνται έρευνες που δείχνουν ότι "περιπτώσεις δημοσιονομικής εξυγίανσης έχουν συνοδευτεί, κατά μέσο όρο, από μειώσεις αντί για αυξήσεις του προϊόντος. Κατά μέσο όρο, μια εξυγίανση 1% του ΑΕΠ αυξάνει τη μακροχρόνια ανεργία κατά 0.6% και αυξάνει μέσα σε μια πενταετία τον δείκτη ανισότητας Gini κατά 1,5 ποσοστιαία μονάδα".

Παρόλο που οι ίδιοι δεν το αναφέρουν, τα επιχειρήματα αυτά είναι αναμφίβολα δεμένα με τις διαφωνίες μέσα στην Τρόικα γύρω από το ζήτημα της Ελλάδας. Ήδη από το περασμένο καλοκαίρι, όταν η διαμάχη ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα ήταν στο ζενίθ, το ΔΝΤ υποστήριζε ότι η Ελλάδα δεν θα μπορούσε ποτέ να ξεπληρώσει το χρέος της και θα έπρεπε, όπως ζητούσε ο Έλληνας πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, να της δοθεί κάποια ελάφρυνση.

Διαφωνίες

Αυτός που αντέδρασε σε αυτή την ιδέα ήταν ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Φοβάται ότι μια ελάφρυνση του ελληνικού χρέους θα αδυνατίσει την πίεση πάνω στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συνεχίσουν να εφαρμόζουν νεοφιλελεύθερες "μεταρρυθμίσεις". Η συμφωνία της περασμένης εβδομάδας -για την εκταμίευση ενός μέρους των χρημάτων που η Τρόικα είχε υποσχεθεί στην Ελλάδα από τον περασμένο Ιούλη με στόχο να αποφύγει τη χρεοκοπία- ανέβαλε την λήψη οποιασδήποτε απόφασης για το τέλος του 2017, μετά τις επόμενες εκλογές στη Γερμανία.

Η μερική υπαναχώρηση του ΔΝΤ από τον καθαρό νεοφιλελευθερισμό είναι ένα σημάδι της πίεσης που δέχεται η κυρίαρχη ιδεολογική συναίνεση από την παγκόσμια οικονομική κρίση. Για να σπάσουμε, όμως, πραγματικά αυτή τη συναίνεση θα χρειαστούμε περισσότερους αγώνες σαν αυτούς που βλέπουμε αυτές τις μέρες στη Γαλλία.

Ψεύτικες δικαιολογίες

Η κυβέρνηση και οι άνθρωποί της στη γραφειοκρατία γνωρίζουν πολύ καλά ότι δύσκολα μπορούν να σταθούν απέναντι σε μια απεργία διαρκείας των συγκοινωνιών και μάλιστα σε συντονισμό με άλλους κλάδους όπως τα λιμάνια που ήδη βρίσκονται σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Γι' αυτό κι έχει επιστρατευτεί όλο το οπλοστάσιο των επιχειρημάτων προκειμένου, με ψέμματα, να σταματήσουν την απεργιακή προοπτική. Με έκτακτη έκδοσή της, η "Κόκκινη Γραμμή", το έντυπο των εργαζομένων στις συγκοινωνίες που συμμετέχουν στο Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια, επιχειρεί να αντιμετωπίσει αυτούς τους μύθους:

Μύθος πρώτος: "Βάλαμε τις επιχειρήσεις στο υπερ-ταμείο γιατί το απαιτούσαν οι δανειστές αλλά μην ανησυχείτε. Όσο υπάρχει κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν θα γίνει καμία ιδιωτικοποίηση".

Αυτές οι υποσχέσεις των υπουργών και της κυβέρνησης δεν αξίζουν ούτε μια δεκάρα. Σύμφωνα με τον νόμο που ψήφισαν στις 22 Μάη, το ΔΣ του υπερταμείου αποτελείται από 5 μέλη. Τα δύο τα διορίζει απ' ευθείας η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Κομισιόν. Τα άλλα τρία τα υποδεικνύει η κυβέρνηση αλλά πρέπει να τα εγκρίνει η ΕΚΤ και η Ε.Ε. Άρα κουμάντο δεν θα κάνει κανένας υπουργός είτε αυτής είτε οποιασδήποτε κυβέρνησης, αλλά η ίδια η ΕΕ και οι δανειστές.

Μύθος δεύτερος: "Δεν πρόκειται για ιδιωτικοποίηση αλλά για αξιοποίηση της περιουσίας των μεταφορών".

Μεγάλο ψέμα. Ακόμη και αν δεν δώσουν απ' ευθείας σε κάποιον ιδιώτη μια εταιρία μεταφορών, αξιοποίηση σημαίνει, ότι παραχωρούν σε έναν ιδιώτη την τεχνική βάση πχ, ή τα εισιτήρια και τον έλεγχο τους ή νοικιάζουν για 10 χρόνια σε ένα ιδιώτη μια λεωφορειακή γραμμή φιλέτο κλπ.

Μύθος τρίτος: "Δεν υπάρχει πολιτικό κόμμα που να στηρίζει τον αγώνα μας. Δεν υπάρχει πολιτική λύση, άρα δεν μπορούμε να νικήσουμε".

Πρόκειται για πλήρη αντιστροφή της πραγματικότητας. Οι αγώνες μας δημιουργούν τις πολιτικές λύσεις και όχι οι πολιτικές λύσεις τους αγώνες. Το '92-'93, ήταν οι αγώνες των εργαζομένων με μπροστάρη την ΕΑΣ που πάλεψαν και έτσι δημιουργήθηκε η «πολιτική λύση», έτσι δηλαδή αναγκάστηκε ο Α. Παπανδρέου να επανακρατικοποιήσει την ΕΑΣ όταν έγινε κυβέρνηση. Το ίδιο ισχύει σήμερα. Οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ δεν σταμάτησαν για δύο χρόνια τους αγώνες τους, και ακόμη και όταν βγήκε ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση έκαναν συγκεντρώσεις και έτσι επέβαλαν ότι ξανάνοιξε η ΕΡΤ.

συνέχεια στη σελίδα 17

Η μάχη στις Συγκοινωνίες

Με ταυτόχρονη στάση εργασίας την Πέμπτη 26/5 και με μαζική συμμετοχή στις γενικές συνελεύσεις που έγιναν την ίδια ώρα απάντησαν οι εργαζόμενοι των συγκοινωνιών στην ένταξη των ΜΜΜ στο υπερταμείο των ιδιωτικοποιήσεων. Όμως, χωρίς απόφαση για κινητοποιήσεις και μακριά από το πραγματικό κλίμα των συνελεύσεων ήταν η συζήτηση που έγινε την επόμενη μέρα στο συντονιστικό των σωματείων των συγκοινωνιών, που αποτελείτο από τούς προέδρους και τους γραμματείς των εμπλεκόμενων σωματείων, κύρια της ΣΤΑΣΥ.

Όπως καταγγέλει ο Νίκος, εργαζόμενος στο Μετρό που παρακολούθησε τη συνεδρίαση, "Η εικόνα πού παρουσίασε ήταν μία εξοργιστική αναστροφή του πνεύματος των γενικών συνελεύσεων. Η ριζοσπαστικότητα των τοποθετήσεων της βάσης μετουσιώθηκε σε ηττοπάθεια. Συνειδητά προσπάθησαν να κρατήσουν από τους απλούς συναδέλφους, κρυφό τον χώρο και την ώρα της συνεδρίασης του Συντονιστικού.

Οι περισσότεροι παρευρεθέντες στο συντονιστικό «πρόδωσαν» τις εντολές των γενικών συνελεύσεων. Υπήρξαν και πιο έντιμες παρουσίες, αλλά δεν άλλαξαν την κατάσταση".

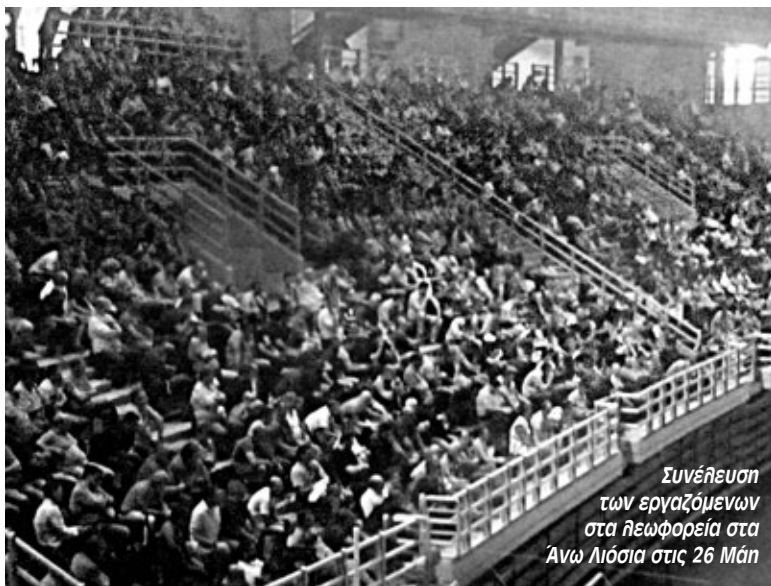
Νέα συνεδρίαση του συντονιστικού θα γίνει την Τετάρτη 1/6, καθώς η προγραμματισμένη συνεδρίαση της Τρίτης 31/5 δεν πραγματοποιήθηκε.

ΜΕΤΡΟ

Συντριπτικά πλειοψηφική υπέρ των απεργιακών κινητοποιήσεων με διάρκεια ήταν η άποψη των εκατοντάδων εργαζομένων στο ΜΕΤΡΟ που συμμετείχαν στη συνέλευση που οργάνωσε το ΣΕΛΜΑ στα Σεπόλια.

"Η πλειοψηφική πρόταση του ΔΣ που φέρνουμε για έγκριση στη σημερινή συνέλευση λέει για κινητοποιήσεις σε συνεννόηση με τα υπόλοιπα μέσα, αλλά και μόνοι μας αν χρειαστεί, τόνισε στην έναρξη της συνέλευσης ο πρόεδρος του ΣΕΛΜΑ **Σπύρος Ρεβύθης**. Πολλοί εργαζόμενοι υποστήριξαν ότι πρέπει να προχωρήσουν σε απεργιακές κινητοποιήσεις άμεσα, ακόμα και αν οι υπόλοιπες ηγεσίες στα συνδικάτα των συγκοινωνιών δεν κινηθούν", μεταφέρει ο Κυριάκος Μπάνος που βρέθηκε στην συνέλευση.

"Πρέπει να δείξουμε το δρόμο και στους υπόλοιπους", "Δεν μπο-

ρούμε να περιμένουμε άλλο", "Να γίνει της Γαλλίας", ήταν μερικές από τις τοποθετήσεις που ακούστηκαν στη συνέλευση βάζοντας την πίεση για άμεση απεργιακή απάντηση.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε. Τα λιμάνια βρίσκονται ήδη σε απεργία. Στις 8 Ιούνη έχουμε απεργιακές κινητοποιήσεις στον δημόσιο τομέα. Χρειάζεται να βγούμε άμεσα με 48ωρες επαναλαμβανόμενες για να στείλουμε το μήνυμα πως δεν πρόκειται να περιμένουμε, τόνισε στην τοποθέτησή του στην συνέλευση ο **Νίκος Σμπαρούνης**, εργαζόμενος στο Μετρό και μέλος του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια**.

Τελικά η πρόταση για απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας, με ή χωρίς επίτευξη συντονισμού με τους εργαζόμενους στα υπόλοιπα μέσα, τέθηκε σε ψηφοφορία κερδίζοντας την συντριπτική πλειοψηφία.

"Στη συνέλευση των εργαζομένων στα **Τραμ** είχε πάνω από 120 εργαζόμενους" μεταφέρει στην Ε.Α ο **Δημήτρης Δημοβασιλης**, εργαζόμενος στο Τραμ και μέλος του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια. "Από τη μεριά της ΔΑΚΕ που έχει την πλειοψηφία στο Δ.Σ, έμπαινε η λογική 'τώρα ψηφίστηκε και δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά'. Από τη μεριά μας, αλλά κι από άλλους εργαζόμενους μπήκε η πίεση ότι πρέπει να προχωρήσουμε άμεσα σε κινητοποιήσεις, με συγκεκριμένο απεργιακό χρονοδιάγραμμα. Συγκεκριμένα η πρότασή μας ήταν για 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες με περιφρούρηση στις πύλες των αμαξοστασίων, για να μη δώσουμε χρόνο στην κυβέρνηση να εφαρμόσει το νομοσχέδιο. Από μερίδα συναδέλφων υπήρξε

σπουδαία ανταπόκριση στην πρόταση αυτή. Και παρότι συνήθως τα ποσοστά στις απεργίες του τραμ δεν είναι μεγάλα, στη συνέλευση φάνηκε να αντιλαμβάνονται οι περισσότεροι τις αρνητικές συνέπειες της ιδιωτικοποίησης, γι αυτό και παράλληλα με την εξουσιοδότηση στο Δ.Σ για να προκηρύξει κινητοποιήσεις σε συντονισμό με τα άλλα ΜΜΜ, αποφασίστηκε και η περιφρούρηση της απεργίας όποτε αυτή ανακοινωθεί".

Στη συνέλευση των εργαζομένων στον **ΗΛΠΑΠ** βρέθηκε η **Νίκη**, με το συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης: "Η συνέλευση ήταν από τις πιο μαζικές που έχουν κάνει και συζητιόταν ως κάτι σπάνιο αυτό που έγινε εκείνη την ημέρα, δηλαδή η κοινή στάση εργασίας και οι ταυτόχρονες συνελεύσεις, με τέτοια μάλιστα συμμετοχή. "Πέρα από κάποιες δεξιές - υπέρ της ιδιωτικοποίησης - τοποθετήσεις, το γενικότερο κλίμα ήταν ενάντια στο ξεπούλημα και υπέρ των απεργιακών κινητοποιήσεων σε συντονισμό με τους άλλους κλάδους. Η συνέλευση αποφάσισε την εξουσιοδότηση του Δ.Σ για να αποφασίσει κινητοποιήσεις σε συντονισμό με τα υπόλοιπα σωματεία των συγκοινωνιών. Αξίζει όμως να σημειωθεί ότι υπήρχε η άποψη ότι πρέπει να ξεκινήσουμε εμείς κι έτσι θα τραβήξουμε στον αγώνα και τους υπόλοιπους κλάδους".

Εξουσιοδότηση στο Δ.Σ για να αποφασίσει απεργιακές κινητοποιήσεις έδωσε και η γενική συνέλευση των εργαζομένων στον **ΗΣΑΠ**, που πραγματοποιήθηκε στην Καλλιθέα, με τη συμμετοχή δεκάδων εργαζομένων και με αναλυτική συζήτηση γύρω από την ένταξη των ΜΜΜ στο υπερταμείο των ιδιωτικοποιήσεων.

Λεωφορεία

Εκατοντάδες ήταν και οι εργαζόμενοι των λεωφορείων που συγκεντρώθηκαν στο κλειστό γήπεδο των Α.Λιοσίων όπου ήταν προγραμματισμένη η γενική συνέλευση της **ΕΘΕΛ**. Παρά το γεγονός όμως ότι οι εργαζόμενοι γέμισαν μισό γήπεδο μπάσκετ, η ηγεσία του συνδικάτου επέμεινε ότι δεν υπάρχει απαρτία για να πραγματοποιηθεί η συνέλευση.

Η εικόνα που δόθηκε ήταν ότι έγινε μεθόδευση για να μην υπάρξει απαρτία. Από την επιλογή του χώρου στα Άνω Λιόσια, μέχρι το παρουσιολόγιο (ένα μικρό τραπέζι με δυο ανθρώπους για σχεδόν χίλιους εργαζόμενους). Ακόμα κι όταν ξεσηκώθηκαν διαμαρτυρίες μετά την ανακοίνωση του προεδρίου για την έλλειψη απαρτίας κι αποκαλύφθηκε ότι δεν είχαν δηλώσει όλοι οι παρευρισκόμενοι την παρουσία τους, η ηγεσία έσπευσε να σταματήσει τους μη υπογράψαντες με τη λογική ότι "όσοι κι αν είστε ακόμα λείπουν πολλοί για απαρτία". Αν και όπως ανακοίνωσε το ίδιο το προεδρείο, μόνο αυτοί που υπέγραψαν την παρουσία τους ήδη ξεπέρασαν τους 800.

Αντί λοιπόν να πραγματοποιηθεί μια κανονική συνέλευση που θα δινόταν ο λόγος στους ίδιους τους εργαζόμενους, η διαδικασία υποβαθμίστηκε σε "ανοιχτή συνεδρίαση του Δ.Σ", με τοποθετήσεις από τη μεριά των συνδικαλιστών, περιορίζοντας τον ρόλο των εκατοντάδων εργαζομένων της βάσης, σε αυτόν του θεατή.

Από τη μεριά της ΠΑΣΚΕ που έχει την ηγεσία του συνδικάτου επαναλαμβανόταν η πρόταση για εξουσιοδότηση στους ίδιους χωρίς συγκεκριμένη πρόταση κινητοποιήσεων, κάνοντας μάλιστα "επίθεση" σε παλιότερες απεργιακές μάχες, όπως την πολυήμερη απεργία τον Γενάρη του '13, όταν έγινε η επιστράτευση των απεργών του Μετρό.

"Μόνο με τους αγώνες μπορούμε να κερδίσουμε. Συνεχιζόμενες απεργίες συντονισμένα με τους άλλους κλάδους. Αυτό πρέπει να γίνει" μας είπε ο **Δημήτρης**, οδηγός της ΕΘΕΛ για να συμπληρώσει ο **Σταύρος**, επίσης οδηγός: "Και πολύ έχουμε αργήσει. Θα έπρεπε ήδη να έχουμε κλείσει τα λεωφορεία στα αμαξοστάσια, Και τα συνδικάτα να είναι όλα μαζί. Απεργήσαμε μεν την περασμένη Κυριακή, κατεβήκαμε στο Σύνταγμα, αλλά δεν φτάνει. Το '93 ξηλώναμε τα κράσπεδα".

Σ.Μ.

ΟΛΠ - ΟΛΘ Απεργία διαρκείας

Συνεχίζουν τις 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες τους οι εργαζόμενοι στα λιμάνια του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και για την διασφάλιση των θέσεων εργασίας και των δικαιωμάτων τους.

Οι απεργίες ξεκίνησαν την Πέμπτη 26 Μάη με απόλυτη επιτυχία. Η συμμετοχή των εργαζόμενων είναι καθολική. Στον Πειραιά απεργιακή συγκέντρωση έγινε στην πλατεία Καραϊσκάκη. Με τα πανό τους συμμετείχαν η ΟΜΥΛΕ, η Ένωση Λιμενεργατών, το ΠΑΜΕ Λιμανιών, ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια και η Αντεπίθεση Εργαζόμενων. Πριν ξεκινήσουν χαιρετισμοί από συνδικαλιστές και συμπαραστές ο Νίκος Γεωργίου, πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη για την έναρξη της απεργίας:

«Τα λιμάνια του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες, αποχές από την εργασία τα Σαββατοκύριακα και φυσικά από υπερωρίες, αργίες ή οτιδήποτε άλλο. Αντιδρούμε στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ και του ΟΛΘ και συνδέουμε αυτή την ιδιωτικοποίηση με το μέλλον των εργασιακών σχέσεων στα λιμάνια. Εμείς αυτό που λέμε είναι ότι δεν μπορεί να υπάρχει ούτε λιμάνι, ούτε πόλη, ούτε ανάπτυξη προς όφελος του λαού και της κοινωνίας μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις.

“Δεν θα επιτρέψουμε”

Η ιδιωτικοποίηση του μόνο στόχο που έχει είναι η μεγιστοποίηση των εσόδων του κεφαλαίου με το ξεζούμισμα των εργαζόμενων και τη συντριβή των εργασιακών σχέσεων. Έχουμε ξεκάθαρο παράδειγμα αυτή τη στιγμή τι συμβαίνει με την Cosco στο Λιμάνι του Πειραιά. Δεν θα επιτρέψουμε κάτι τέτοιο να επεκταθεί ούτε στον ΟΛΠ, ούτε στον ΟΛΘ. Λέμε ότι θα συνεχίσουμε και θα κλιμακώσουμε τον αγώνα μας μέχρι να ανατρέψουμε αυτή την πολιτική.

Το πρωί υπήρχε περιφρούρηση στο σταθμό της κρουαζιέρας. Δεν εμποδίζαμε τους τουρίστες, αλλά δεν έγινε καμιά φορτοεκφορτωτική εργασία είτε από εργαζόμενους στο Λιμάνι είτε από τρίτους».

Στη διαδήλωση συμμετείχε αντιπροσωπεία από τους ναυτεργάτες της ΠΕΝΕΝ μεταφέροντας την αλληλεγγύη τους στον αδελφό κλάδο των λιμενεργατών. Ο Νίκος Κροκίδης, γραμματέας του σωματείου μας δήλωσε: «Η ΠΕΝΕΝ έχει πρωτοστατήσει σε όλες τις εκδηλώσεις με την παρουσία της κατά της ιδιωτικοποίησης όλης της δημόσιας περιουσίας αλλά και συγκεκριμέ-

Απεργιακή διαδήλωση λιμενεργατών, 31/5

να για το λιμάνι του Πειραιά. Είμαστε και σήμερα εδώ να διαδηλώσουμε κατά της ιδιωτικοποίησης. Δυστυχώς η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει θέσει αυτούς τους στόχους χωρίς να υπολογίζει τίποτα. Θα ξεπουλήσει όλη τη δημόσια περιουσία. Σε αυτό αντιστεκόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις».

Πρόσθεσε σε σχέση με την πανλιμενική συγκέντρωση κατά της ιδιωτικοποίησης που έγινε στα κεντρικά του ΟΛΠ στις 25 Μάη: «Η εκδήλωση πήγε πολύ καλά, είχαμε μεγάλη συμμετοχή του κόσμου. Είναι και αυτό μία από τις προσπάθειές μας κατά της ιδιωτικοποίησης. Θα εντείνουμε στο επόμενο διάστημα αντίστοιχες δράσεις όπως αυτή».

Μετά τη συγκέντρωση ακολούθησε πορεία στο υπουργείο Ναυτιλίας που ξεσήκωσε όλο το λιμάνι του Πειραιά, καθώς οι απεργοί επέλεξαν να διαδηλώσουν από τον κεντρικό δρόμο κι όχι μέσα στο χώρο του λιμανιού για να συνδεθούν με τους υπόλοιπους εργαζόμενους και κατοίκους της πόλης.

«Το λιμάνι ανήκει σε όλο το λαό κι όχι στο κεφάλαιο το πολυεθνικό», «Λιμάνι στα χέρια των εργατών, όχι της Cosco και των εφοπλιστών», «Κάτω τα χέρια απ' τα Λιμάνια» ήταν μερικά από τα συνθήματα που ακούγονταν.

Η πορεία έφτασε στο υπουργείο, μπήκε στον προαύλιο χώρο, ενώ αντιπροσωπεία των εργαζόμενων πέρασε μέσα στο υπουργείο για να μεταφέρει τα αιτήματα της απεργίας. Την ίδια ώρα αντίστοιχη κινητοποίηση γινόταν και στη Θεσσαλονίκη.

Με περιφρουρήσεις –ειδικά στο χώρο της κρουαζιέρας– συνεχίστηκαν όλες οι επόμενες μέρες της απεργίας, ενώ το Σαββατοκύριακο οι εργαζόμενοι απείχαν από τις εργασίες τους.

Νεκτάριος Δαργάκης

Πολιόρκησαν τη συνέλευση των μετόχων

Την έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων του ΟΛΠ πολιόρκησαν οι λιμενεργάτες την Τρίτη 31 Μάη στο ξενοδοχείο Athens Plaza στο Σύνταγμα. Αργά το μεσημέρι της Τρίτης 31/5 έγινε γνωστό ότι η συνέλευση των μετόχων αναβλήθηκε για την Δευτέρα 6/6.

Όπως κατήγγειλαν τόσο στις ομιλίες που έγιναν στην πλατεία Κλαυθμώνος (από όπου ξεκίνησαν την πορεία τους), όσο και μπροστά στο ξενοδοχείο «το ΤΑΙΠΕΔ, με τις ευλογίες της κυβέρνησης, προχωράει σε έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων του ΟΛΠ, με σκοπό να νομιμοποιήσει την Σύμβαση Παραχώρησης μεταξύ ΟΛΠ και ελληνικού Δημοσίου, όπως και την τροποποίηση του Καταστατικού». Οι εργαζόμενοι θα κινηθούν με όλους τρόπους, νομικά και κινηματικά, απέναντι σε αυτή την διαδικασία.

Η πορεία ήταν μαζική με τη συμμετοχή εργαζόμενων και από το Λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Όταν οι διαδηλωτές έφτασαν μπροστά στο ξενοδοχείο συνάντησαν διμοιρίες των ΜΑΤ στην είσοδο που δεν επέτρεπαν να μπουν οι συνδικαλιστές-μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΛΠ, όπως είχαν το δικαίωμα.

Επικράτησε ένταση και ο πρόεδρος της ΟΜΥΛΕ, Γιώργος Γεωργακόπουλος λιποθύμησε με αποτέλεσμα να κληθεί το ΕΚΑΒ για τις πρώτες βοήθειες. Οι απεργοί λιμενεργάτες έμειναν για πάνω από μιάμιση ώρα μπροστά στο υπουργείο ζητώντας να τους επιτραπεί η είσοδος.

Η διοίκηση του ΟΛΠ συνεχώς καθυστερούσε με γελοίες δικαιολογίες, ενώ ζητούσε να περάσουν ελάχιστα άτομα αφού πρώτα έδιναν τα στοιχεία τους στην ασφάλεια του ξενοδοχείου. Τα σωματεία δεν δέχτηκαν αυτούς τους απαράδεκτους όρους.

Την ίδια στιγμή από πίσω πόρτα του ξενοδοχείου έμπαιναν άλλα μέλη του ΔΣ του ΟΛΠ για να πραγματοποιηθεί η συνέλευση. Ο Γ. Γεωργακόπουλος ανακοίνωσε δημόσια ότι τα σωματεία «δεν αναγνωρίζουν τη συνέλευση-καρικατούρα» και κάλεσε τους εργαζόμενους να συνεχίσουν την πορεία τους στο υπουργείο Οικονομικών.

Η Φανή Γουργούρη, πρόεδρος διοικητικών υπαλλήλων του ΟΛΘ και γραμματέας της ΟΜΥΛΕ μας έδωσε την εικόνα από τις απεργιακές κινητοποιήσεις στη Θεσσαλονίκη: «Έχουμε ξεκινήσει κινητοποιήσεις από τις αρχές του Απριλίου με αποχές από την εργασία και απεργίες, ενώ τώρα από τις 26 Μάη ξεκινήσαμε τις 48ωρες επαναλαμβανόμενες. Διεκδικούμε να παραμείνει ο δημόσιος χαρακτήρας του λιμανιού και σε κάθε περίπτωση τη διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων και θέσεων. Η συμμετοχή είναι καθολική, κάθε μέρα έχουμε κάποιο χάπινγκ, πορείες, μοιράζουμε υλικό στην Αριστοτέλους. Η υποδοχή από τον κόσμο είναι πάρα πολύ καλή, περισσότερη από ό, τι περιμέναμε».

Κλιμακώνουμε, συντονιζόμαστε

Οι εργαζόμενοι και τα σωματεία που συσπειρώνονται στο Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια βρίσκονται από την πρώτη μέρα στο πλευρό των απεργών στα λιμάνια. Στις περιφρουρήσεις στο χώρο της κρουαζιέρας, στις διαδηλώσεις, στις συγκεντρώσεις για την προετοιμασία των κινητοποιήσεων.

Η ανακοίνωση συμπαράστασης του Συντονισμού που μοιράζεται στα λιμάνια, αλλά και στους υπόλοιπους χώρους δουλειάς τονίζει: «Συνεχίζουμε τις 48ωρες απεργίες, οργανώνουμε καθημερινά την περιφρούρηση.

Χρειάζεται να κλιμακώσουμε και να μπλοκάρουμε όχι μονάχα τον ΟΛΠ αλλά και την Cosco. Να οργανώσουμε την περιφρούρηση και να μπλοκάρουμε την λειτουργία και των δικών τους προβλητών. Να προχωρήσουμε τον συντονισμό με τους συναδέλφους της Cosco όπως είχε γίνει στις 16 Φλεβάρη που στάθηκαν μαζί μας στις περιφρουρήσεις και δεν μπήκαν για δουλειά και να μπουν και αυτοί στον κοινό αγώνα για να μην περάσει η ιδιωτικοποίηση.

Να απαιτήσουμε από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά και το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης ότι θα πρέπει να προχωρήσουν και στις δύο πόλεις σε απεργία συμπαράστασης ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Να νεκρώσουμε τις πόλεις γιατί δημόσιο Λιμάνι σημαίνει ζωή για Πειραιά και Θεσσαλονίκη.

Να συντονιστούμε με τους εργαζόμενους στις Συγκοινωνίες της Αθήνας που συγκρούονται και αυτοί. Να καλέσουμε όλα τα σωματεία σε σύσκεψη για να οργανώσουμε τον κοινό βηματισμό.

Να απαιτήσουμε από την ΓΣΕΕ να καλέσει πανεργατική απεργία ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις.

Οργανώνοντας με αυτόν τον τρόπο τον αγώνα μας μπορούμε να χτίσουμε ένα πλατύ μέτωπο υπεράσπισης των λιμανιών και ΤΩΡΑ που η κυβέρνηση είναι στριμωγμένη από όλες τις εργατικές μάχες και τα κοινωνικά μέτωπα, να νικήσουμε, αναγκάζοντάς τους να κάνουν πίσω στην ιδιωτικοποίηση».

8 ΙΟΥΝΗ Απεργούν οι δάσκαλοι και

Σφαγή στα Δημοτικά

Οι εκπαιδευτικοί έχουν κάθε λόγο να ξεσηκωθούν απέναντι στα μέτρα του υπουργείου αφού χιλιάδες αναπληρωτές βλέπουν την πόρτα της εξόδου από την εκπαίδευση, αυξάνεται το ωράριο, αποκλείονται μαθητές από το ολοήμερο σχολείο. Η «Τάξη μας» συνόψισε τις επιπτώσεις που θα υπάρχουν αν ο Φίλης δεν πάρει πίσω τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα.

Όσον αφορά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση: «Στον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου: Καταργείται ο δάσκαλος του ολοήμερου. Η ώρα της σίτισης και της μελέτης θα καλύπτεται από τις πλεονάζουσες ώρες των δασκάλων της πρωινής ζώνης. Μειώνονται οι ώρες των ειδικοτήτων (Αγγλικά, Μουσική, Θεατρική Αγωγή, Φυσική Αγωγή, Πληροφορική). Κόβονται γνωστικά αντικείμενα (Θεατρική Αγωγή και Ευέλικτη Ζώνη στην Ε' και στη Στ').

Μειώνονται οι ώρες που διδάσκει ο δάσκαλος στην κάθε τάξη κατά 2 ώρες σε όλες τις τάξεις των ΕΑΕΠ, 2 ώρες στην Α' και Β' τάξη και 5 ώρες από τη Γ' τάξη και πάνω στα κλασικά ολοήμερα με τη μείωση των ωρών σε γνωστικά αντικείμενα. Σε κάθε τμήμα ολοήμερου, θα εναλλάσσονται εβδομαδιαία μέχρι και δέκα διαφορετικοί εκπαιδευτικοί (δάσκαλοι και ειδικοί)!

Το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα, αποτελεί μια ακόμα εκδοχή του κατακερματισμένου σχολείου. Κριτήριό τους δεν είναι οι ανάγκες των μαθητών, αλλά οι ανάγκες των δανειστών. Τα αποτελέσματα θα είναι:

6.500 λιγότεροι εκπαιδευτικοί στα Δημοτικά Σχολεία για την επόμενη χρονιά, λόγω των εκτεταμένων περικοπών στην Πρωινή Ζώνη, στις ώρες του Ολοήμερου και στα τμήματα του Ολοήμερου, με την προοπτική της κατάργησης και των υπαρχόντων οργανικών θέσεων που καλύπτουν αυτές τις θέσεις.

Χιλιάδες λιγότεροι μαθητές στα ολοήμερα τμήματα, αφού προϋπόθεση εγγραφής με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, θα αποτελεί η αποδεδειγμένη εργασία και των δύο γονέων.

Χιλιάδες περικοπές στην παράλληλη στήριξη και την Ειδική Αγωγή. Εκτεταμένες υποβαθμίσεις, συμπτώσεις, συγχωνεύσεις σχολείων και νηπιαγωγείων.

Απολύσεις

Για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση: «Οι απολύσεις αναπληρωτών στα τέλη Ιούνη είναι απολύσεις συναδέλφων που υπηρετούν το δημόσιο σχολείο με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, την ώρα που η ανεργία έφτασε στο 28% και στους νέους ως 35 ετών στο 60%.

Ανοίγουν με αυτόν τον τρόπο την προοπτική για αύξηση του διδακτικού ωραρίου (επιπλέον των δύο ωρών που είχαμε από το 2013) και επιπλέον απλήρωτη εργασία.

Προσπαθούν να καλύψουν τα κενά, δημιουργώντας πλεονάσματα και μείωση θέσεων.

Πολτοποιούν τα εργασιακά μας δικαιώματα με γενίκευση του ατελείωτου κυνηγητού συμπλήρωσης ωραρίου από σχολείο σε σχολείο. Υπάρχει κατάργηση υπεύθυνων εργαστηρίων φυσικών επιστημών και πληροφορικής (αφαίρεση του 3ωρου από την ειδικότητα).

Σύμφωνα με πρόχειρους υπολογισμούς «εξοικονομούνται» με τον πιο χυδαίο τρόπο περίπου 600 εκπαιδευτικοί, χάνονται αλλιώς 600 θέσεις, δηλαδή νέων εκπαιδευτικών που καταδικάζονται στην ανεργία ενώ θα προκληθούν σε πολλά σχολεία «υπεραριθμίες», «ντόμινο» μετακινήσεων κ.ο.κ.

Υπάρχει συγχώνευση ειδικοτήτων και διεύρυνση αναθέσεων των μαθημάτων σε γυμνάσια, λύκεια και τεχνική εκπαίδευση. Διατίθενται εκπαιδευτικοί σε όλες τις βαθμίδες και τα ΔΙΕΚ (διάταξη που ψηφίστηκε για διάθεση συναδέλφων της τεχνικής εκπαίδευσης και στα δημοτικά). Καθιερώνεται η μαθητεία, δηλαδή η παιδική απλήρωτη εργασία, και 4ο έτος στην τεχνική εκπαίδευση».

Τα τελευταία χρόνια η Ειδική Αγωγή δουλεύει μόνο με αναπληρωτές. Από το 2000 και μετά δεν έχει υπάρξει διορισμός μόνιμου εκπαιδευτικού. Υπάρχουν συνάδελφοι που έχουν πάνω από 100-150 μήνες προϋπηρεσία και δεν έχουν διοριστεί!

Αυτή τη στιγμή πάνω από το 80% των εκπαιδευτικών στην Ειδική Αγωγή είναι αναπληρωτές. Τεράστιο πρόβλημα δημιουργείται στην αρχή κάθε χρόνου αφού οι διορισμοί των αναπληρωτών γίνονται τέλη Οκτώβρη-αρχές Νοέμβρη, ενώ πολλοί εκπαιδευτικοί μπαίνουν στα σχολεία και προς το τέλος της εκπαιδευτικής χρονιάς.

Συν τοις άλλοις, οι αναπληρωτές στερούνται βασικά δικαιώματα, όπως η αναρρωτική άδεια (έχουν δικαίωμα να πάρουν μέχρι 15 μέρες), η άδεια για επαπειλούμενη εγκυμοσύνη, οι άδειες τοκετού και μητρότητας είναι μειωμένες, ενώ δεν υπάρχει άδεια ανατροφής.

Με τα μέτρα των τελευταίων κυβερνήσεων πολλά τμήματα ένταξης έκλεισαν λόγω των συγχωνεύσεων σχολείων. Με τα τελευταία μέτρα του υπουργείου Παιδείας, ο δάσκαλος της Ειδικής Αγωγής θα είναι περιoδεύων σε σχολεία. Θα κάνει τη δουλειά της παράλληλης στήριξης. Έτσι αδυνατίζει ο θεσμός του τμήματος ένταξης.

Τζεμαλί Μηλιαζήμ, δάσκαλος Ειδικής Αγωγής

ΚΑΛΛΙΘΕΑ: Ο Φίλης περικυκλωμένος από εκπαιδευτικούς

Δυναμική κινητοποίηση πραγματοποιήσαν εκπαιδευτικά σωματεία τη Δευτέρα 30/5 στην Καλλιθέα σε εκδήλωση στη Δημοτική Πινακοθήκη όπου θα μιλούσε ο υπουργός Παιδείας, Φίλης. Με πρωτοβουλία της ΕΛΜΕ Καλλιθέας-Μοσχάτου Νέας Σμύρνης καλέστηκε συγκέντρωση ενάντια στα αντι-εκπαιδευτικά και αντεργατικά μέτρα. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν με πανό το Συντονιστικό των Αναπληρωτών και ο Σύλλο-

γος Δασκάλων Αριστοτέλης.

Οι εκπαιδευτικοί διαμαρτυρήθηκαν για τις απολύσεις αναπληρωτών, για τη διάλυση του ολοήμερου σχολείου, για τον αποκλεισμό μαθητών και τις περικοπές στην Παιδεία. Η κυβέρνηση επέλεξε να γεμίσει με δεκάδες αστυνομικούς και ασφαλίτες την Καλλιθέα, ενώ ο υπουργός Παιδείας έφτασε με τη συνοδεία μπράβων που έσπρωχναν και έβριζαν τους εκπαιδευτικούς που δια-

Με απεργία στις 8 Ιούνη, μαζί με τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, απαντούν οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ενάντια στα μνημονιακά μέτρα του υπουργείου Παιδείας. Απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 12.30μμ στα Προπύλαια και θα ακολουθήσει πορεία στη Βουλή, η οποία θα ενωθεί με την αντίστοιχη διαδήλωση των εργαζόμενων στην Υγεία.

Πριν από την απεργία το Σάββατο 4 Ιούνη θα προηγηθεί συλλαλητήριο στις 5.30μμ στα Προπύλαια αμέσως μετά την ολοκλήρωση της ημερίδας της ΔΟΕ για την Προσχολική Αγωγή, στην οποία θα συμμετέχουν εκπαιδευτικοί από όλη την Ελλάδα, Πρόεδροι και μέλη Δ.Σ. Πρωτοβάθμιων Συλλόγων και Αιρετοί.

Εν τω μεταξύ, πολλοί σύλλογοι οργανώνουν τις δύο κινητοποιήσεις με διεξαγωγή Γενικών Συνελεύσεων για να προετοιμάσουν την όσο το δυνατόν μαζικότερη συμμετοχή.

Η «Τάξη μας», το δίκτυο εκπαιδευτικών του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, που συμμετέχει στις Παρεμβάσεις σε ανακοίνωσή της σημειώνει: «Είναι απολύτως φανερό ότι το υπουργείο Παιδείας βαθαίνει και επεκτείνει αντιδραστικά το φτηνό, ευέλικτο, κατακερματισμένο σχολείο της αγοράς της Διαμαντοπούλου και του Αρβανιτόπουλου. Πετάει σα στυμμένη λεμονόκουπα, εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, δασκάλους/νηπιαγωγούς αναπληρωτές, ώστε να ταιριάζει γάντι στην Παιδεία των περικοπών και των μνημονίων!...

Η κήρυξη 24ωρης απεργίας στα σχολεία από τη ΔΟΕ σε συντονισμό με την πανυγειονομική απεργία στις 8 του Ιούνη, είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να τους σταματήσει. Χρειάζεται να μπει στην απεργία και η ΟΛΜΕ για να απλωθεί ακόμη περισσότερο. Μαζί με τους εργαζόμενους στα λιμάνια και στις συγκοινωνίες, που συγκρούονται ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις να δώσουμε πανεργατικό χαρακτήρα στην απεργία.

Και να συνεχίσουμε. Το συνέδριο της ΔΟΕ στις 22-24 Ιούνη στην Αθήνα είναι η καλύτερη ευκαιρία για νέα κινητοποίηση των αναπληρωτών και όλων των συναδέλφων για να επιβάλουμε ότι θα πάρουμε αποφάσεις για να ανοίξουν τα σχολεία με απεργία το Σεπτέμβριο».

Την Παρασκευή 3 Ιούνη στις 6.30μμ η «Τάξη μας» καλεί ανοιχτή σύσκεψη στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας για την οργάνωση της απεργίας.

Νεκτάριος Δαργάκης

μαρτύρονταν. Παρά τους τραμπουκισμούς, εκπαιδευτικοί μπήκαν στο χώρο της εκδήλωσης όπου φώναξαν συνθήματα και στη συνέχεια αποχώρησαν οργανωμένα με πορεία μέχρι την πλατεία Δαβάκη.

Το μεσημέρι της Δευτέρας είχε προηγηθεί κινητοποίηση του Συλλόγου Δασκάλων Αριστοτέλης στα γραφεία της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθήνας στην Ομόνοια.

όλοι οι εργαζόμενοι του ΕΣΥ

Η πανελλαδική - πανυγειονομική 24ωρη απεργία στις 8 του Ιούνη είναι το επόμενο μεγάλο ραντεβού για το κίνημα της δημόσιας Υγείας. Η απεργιακή συγκέντρωση των υγειονομικών στις 8/6 θα γίνει στις 11πμ στο υπουργείο Υγείας. Τη στιγμή που συνεχίζεται η έλλειψη χρηματοδότησης και προσωπικού, ο περιφημος “κόφτης” που ψηφίστηκε στη Βουλή την περασμένη βδομάδα συνιστά μια νέα απειλή περικοπών για κάθε απομεινάρει κοινωνικής πρόνοιας, συμπεριλαμβανομένων και των δημόσιων νοσοκομείων.

Για την οργάνωση της απεργίας κυκλοφορεί από αυτή τη βδομάδα το νέο φύλλο της εφημερίδας “Νυστέρι”, του ομώνυμου αντικαπιταλιστικού δικτύου των υγειονομικών.

“Η απεργία στις 8 του Ιούνη προκύπτει κάτω από την πίεση της διάλυσης του ΕΣΥ και των εξευτελιστικών και επικίνδυνων συνθηκών αλλά πάνω απ’ όλα έρχεται εξαιτίας της πίεσης των ίδιων των εργαζόμενων στα νοσοκομεία που δεν σταμάτησαν να αγωνίζονται. Αυτή είναι η δύναμη που πιέζει πραγματικά την ομοσπονδία, κάτι που αποδείχτηκε και στις 4 του Φλεβάρη και στις κινητοποιήσεις που ακολούθησαν, στην Αθήνα και πανελλαδικά.” γράφει στο πρωτοσέλιδο του Νυστεριού, ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός κι εκλεγμένος στο Δ.Σ του σωματείου εργαζομένων **ΓΝΑ Γεννηματάς**. “Για να πετύχει όμως αυτή η απεργία πρέπει να κινηθούμε γρήγορα και αποφασιστικά από τα κάτω μέσα στα νοσοκομεία μας. Να φτιάξουμε απεργιακές επιτροπές, να ακυρώσουμε για τις 8 Ιούνη τακτικά ραντεβού -χειρουργεία- απογευματινά ιατρεία, να φτιάξουμε πραγματι-

κά προσωπικό ασφαλείας σαν να είναι Κυριακή, να μην επιτρέψουμε να μπουκνουν απεργοσπαστικά που αναγκάζουν τους συναδέλφους που θέλουν να απεργήσουν να πάνε στη δουλειά, αλλά και να τσακίσουμε τις απεργοσπαστικές φωνές που λένε ότι με τις απεργίες χαρίζουμε το μεροκάματο μας στο κράτος”.

Για την οργάνωση της απεργίας στο νοσοκομείο **Αγ. Σάββας** μας μίλησε ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων **Κώστας Καταρχιάς**:

“Την περασμένη Τετάρτη έγινε σύσκεψη της Επιτροπής Αγώνα του νοσοκομείου με συμμετοχή αρκετών εργαζομένων όπου προγραμματίστηκαν περιοδείες στο νοσοκομείο και στη συζήτηση συνδέθηκε το θέμα της οργάνωσης της απεργίας με το ζήτημα των προσφύγων και την ανάγκη για ανοιχτά νοσοκομεία με επαρκές προσωπικό για τις ανάγκες όλων. Την Τετάρτη 1/6 θα κάνουμε Γενική Συνέλευση και θα ακολουθήσει νέο μάζεμα της Επιτροπής Αγώνα”.

“Η απεργία έχει δυναμική να είναι μεγάλη” είπε η **Μαρία Αλιφιέρη**, εργαζόμενη στο **Παιδών Αγλ. Κυριακού**. “Στο νοσοκομείο αυτό το διάστημα τελειώνουν οι συμβάσεις των 5μηνιτών εργαζομένων κι επιστρέφουμε σε περίοδο μεγάλων ελλείψεων. Η οργάνωση και η επιτυχία της απεργίας είναι στοίχημα και για τη συνέχεια. Για να κλιμακώσουμε τις κινητοποιήσεις. Στο Αγλ.Κυριακού προγραμματίζουμε εξορμήσεις ενώ την Παρασκευή 3/6 στις 12μες θα γίνει συγκέντρωση – συνέλευση των εργαζομένων”.

“Την Κυριακή 22/5 έγινε γενική συνέλευση των γιατρών του ΠΕΔΥ” μας είπε η **Μαρία Ντάσιου**, πνευμονολόγος κι εργαζόμενη στο ΠΕΔΥ. Η ίδια

έβαλε “πρόταση για να απεργήσουμε στις 8/6 μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους στην Υγεία, καθώς και να αναλάβουμε οι γιατροί του ΠΕΔΥ την πρωτοβάθμια περίθαλψη των προσφύγων. Και οι δυο προτάσεις υπερψηφίστηκαν.”

Στο δρόμο για την απεργία της 8ης Ιούνη, μια σειρά σωματεία νοσοκομείων εμπλουτίζουν το πρόγραμμά τους με περαιτέρω κινητο-

ποιήσεις.

Σε στάσεις εργασίας (10πμ-12μες) στις 31/5, 3/6 και 7/6 προχωρούν οι εργαζόμενοι του **Σισμανόγλειου**.

Συγκέντρωση στην πύλη του νοσοκομείου θα πραγματοποιήσουν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου **Αττικό** στις 2 Ιούνη.

Μαζική κινητοποίηση των εργαζομένων έγινε τη Δευτέρα 30/5 στον Ευαγγελισμό με βασική αιχμή την αποπληρωμή των δεδουλευμένων στους 400 εργολαβικούς εργάτες.

Ανοιχτή γενική συνέλευση και συγκέντρωση στο προαύλιο από τις 7πμ μέχρι τη λήξη του ωραρίου, πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι στο **Κοργιαλένιο - Μπενάκειο** Νοσοκομείο, την Τρίτη 31/5.

Στάση εργασίας (8πμ-10πμ) στις 2/6 και γενική συνέλευση προγραμματίζει το σωματείο εργαζομένων του **ΠΑΓΝΗ** στο Ηράκλειο της Κρήτης, καλώντας ταυτόχρονα τα μέλη του ν’ανέβουν στο απεργιακό συλλαλητήριο της 8/6 στην Αθήνα.

Μεγάλο συλλαλητήριο για την υπεράσπιση του νοσοκομείου της **Ιεράπετρας** προγραμματίζουν την 1/6 οι εργαζόμε-

νοί του μαζί με φορείς της πόλης. Το συλλαλητήριο θα γίνει στις 9πμ στην πλατεία της πόλης και θα ακολουθήσει μετάβαση στην 7η ΥΠΕ το Ηράκλειο.

Συγκέντρωση έξω από την 6η ΥΠΕ στην Πάτρα θα πραγματοποιήσουν το μεσημέρι της Τετάρτης 1/6, οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων **Άρτας, Πρέβεζας και Μεσολογγίου**.

Η μάχη των υγειονομικών για προσλήψεις και χρηματοδότηση πάει χέρι – χέρι με τη μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Το σκάνδαλο του **Ερρίκος Ντυνάν**, όπως επανήλθε στην επικαιρότητα με τη σύλληψη του **Μαρτίνη**, ξανάφερε στην επιφάνεια την δράση του ιδιωτικού κεφαλαίου, που τριγυρίζει σαν όρνο τα υποβαθμισμένα από την υποχρηματοδότηση νοσοκομεία.

Το **Ερρίκος Ντυνάν** ιδιωτικοποιήθηκε, επί υπουργίας **Μάκη Βορίδη**, και πέρασε στα χέρια της Τράπεζας Πειραιώς μετά τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπιζε. Ο πρώην πρόεδρος του κατηγορείται τώρα για παλιότερη μίζα 3,2 εκατομμυρίων μάρκων από γερμανική εταιρία προκειμένου να προτιμηθεί στην προμήθεια νοσοκομειακού και ξενοδοχειακού υλικού.

Την ίδια στιγμή που η δυσωδία που αποπνέει η δράση των καπιταλιστών στην Υγεία βγαίνει στην επιφάνεια από σκάνδαλα τύπου **Μαρτίνη**, η υποχρηματοδότηση και οι ελλείψεις συνεχίζουν να ανοίγουν το δρόμο στους επιχειρηματίες για να αναπτύσσουν δράση στη δημόσια Υγεία. Δεν έχει λεφτά το νοσοκομείο; Ας βρει χορηγούς...

Έτσι μαθαίνουμε ότι η Εθνική Τράπεζα αποφάσισε την παροχή μηχανολογικού εξοπλισμού σε 28 νοσοκομειακές μονάδες σε όλη τη χώρα, ή ότι ο **ΟΠΑΠ** ανακαίνισε νοσηλευτικές μονάδες στα νοσοκομεία **Παιδών Αγ.Σοφία** και **Παιδών Αγλ.Κυριακού**. Ότι το ίδρυμα **Σταύρος Νιάρχος** αναλαμβάνει την ανακαίνιση της **Θωρακοχειρουργικής κλινικής** του νοσοκομείου **Σωτηρία**. Αν μπει κανείς στην ιστοσελίδα του Αιγινήτειου νοσοκομείου στους χορηγούς συμπεριλαμβάνονται πολυεθνικές όπως η **Κόκα Κόλα**, η **Λέγκο**, η **Νεστέλ**, μέχρι και η εταιρία ελαστικών **Μπρίντζοτσου**. Το Κέντρο Ημερήσιας Νοσηλίας του **Αγ.Σάββα** που στεγάζεται εκεί που κάποτε λειτουργούσε το **6ο ΙΚΑ**, έγινε με χορηγία της **Μαριάννας Βαρ-**

“Δεν έχετε λεφτά; βρείτε χορηγούς”

δινογιάννη. Βέβαια η **Βαρδινογιάννη** μπορεί να χει τα λεφτά, αλλά να δουλεύει νοσοκομείο δεν ξέρει. Γι’ αυτό χρειάζονται εργαζόμενοι. Κι εργαζόμενοι δεν προσλαμβάνονται με συνέπεια το Κέντρο Ημερήσιας Νοσηλίας να υπολειπεται.

Κριτήριο

Από τη μεριά των κυβερνήσεων το έδαφος για τους επενδυτές έχει στρωθεί με τη συνέχεια των θεσμών που επιβάλλουν τη λειτουργία της δημόσιας Υγείας με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια: Της Εταιρείας Συστήματος Αμοιβών Νοσοκομείων (**ΕΣΑΝ Α.Ε**) και της Ανώνυμης Εταιρίας Μονάδων Υγείας (**AEMY Α.Ε**).

Για την **ΕΣΑΝ Α.Ε** είχαμε γράψει και στο παρελθόν. Πρόκειται για την εταιρία που δημιουργήθηκε επί υπουργίας **Βορίδη** για να κοστολογεί τις ιατρικές πράξεις στα νοσοκομεία και να διαχειρίζεται τα οικονομικά τους. Που σημαίνει χρηματοδότηση των δημόσιων νοσοκομείων όχι σύμφωνα με τις ανάγκες αλλά σύμφωνα με την οικονομική απόδοση της κάθε μονάδας υγείας και κατά συνέπεια επιλογή των νοσοκομείων που θα υποχρηματοδοτούνται, θα συγχωνεύονται ή θα κλείνουν οριστικά. Μάλιστα όπως και τόσα άλλα, η κατάρρευση της **ΕΣΑΝ Α.Ε**, ήταν ανάμεσα στις δεσμεύσεις του **ΣΥΡΙΖΑ**.

Η **AEMY Α.Ε** είναι ανώνυμη εταιρία που διαχειρίζεται την Πολυκλινική του **Ολυμπιακού Χωριού**, το Κέντρο Υγείας Απο-

κατάστασης και Αποθεραπείας Κερατέας και τελευταία, το Γενικό Νοσοκομείο Θήρας. Αντί για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού που θα έβάζαν σε λειτουργία το νοσοκομείο του νησιού, προτιμήθηκε η λειτουργία του μέσω της **AEMY Α.Ε** και η στελέχωσή του με την πρόσληψη εργαζομένων με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, και με διάρκεια που φτάνουν τον ένα χρόνο. Με το νομοσχέδιο της **Ψυχικής Υγείας** η **AEMY Α.Ε**. Αναλαμβάνει τώρα εργολαβικά και το Δημόσιο Σύστημα **Ψυχικής Υγείας**. Ποια θα είναι η συνέχεια;

Η **ΠΟΕΔΗΝ**, σε πρόσφατη ανακοίνωσή της, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για το σύνολο του ΕΣΥ: “Η κυβέρνηση συρρικνώνει, ιδιωτικοποιεί το ΕΣΥ και ελαστικοποιεί τις εργασιακές σχέσεις...”

Ο έλεγχος του ΕΣΥ θα περάσει στην **AEMY Α.Ε** με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Σύντομα την **AEMY Α.Ε** θα την δούμε στο Χρηματιστήριο. Η κυβέρνηση επιδιώκει την επέκταση των Συμβάσεων έργου χωρίς εργασιακά δικαιώματα στο σύνολο των νέων προσλήψεων, αλλά και την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων των υπαλλήλων που ήδη εργάζονται. Δεν θα το επιτρέψουμε”.

Τόσο οι εργαζόμενοι όσο και οι ασθενείς δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από “πλούσιους ευεργέτες” και χορηγούς. Οι επενδύσεις τους γίνονται για να βγάλουν αργά ή γρήγορα κέρδος από τον φτωχό κόσμο που πάει σε ένα δημόσιο νοσοκομείο για να γιαιτρευτεί. Μόνη λύση για πραγματικά δημόσια και δωρεάν Υγεία είναι η κρατική χρηματοδότηση και η απόκρουση κάθε επιχειρηματικής δράσης στα νοσοκομεία. Το κίνημα των υγειονομικών έχει χρόνια αγώνων με αυτές τις διεκδικήσεις και μπροστά του είναι ένα ακόμα ραντεβού. Η απεργία στις 8 Ιούνη.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Όχι αποθήκευση ψυχών

Υπάρχει τεράστια ανάγκη εξεύρεσης χώρων αξιοπρεπούς φιλοξενίας για τους πρόσφυγες, ειδικά μετά τις επιχειρήσεις εκκένωσης της Ειδομένης, αλλά και του Πειραιά και του Ελληνικού που σκοπεύουν να κάνουν. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν ανάγκη από δύο πράγματα.

Το ένα είναι σπίτια ή ξενώνες όπου θα μείνουν κάτω από ανθρώπινες και αξιοπρεπείς συνθήκες και το δεύτερο κατάλληλη ιατρική φροντίδα και περίθαλψη των παιδιών, των ηλικιωμένων και των ανθρώπων με αναπηρίες. Γνωρίζουμε ότι στους καταυλισμούς υπάρχουν πρόσφυγες που είναι χρόνια πάσχοντες, καρκινοπαθείς, τετραπληγικοί. Χρειάζεται να γίνει μία καταγραφή τους και να υπάρχει κατάλληλη ιατρική παρακολούθηση.

Επιπλέον μετά από τρεις μήνες και παραπάνω που έχουν μείνει στους καταυλισμούς έχουν όλοι επιβαρυνμένη υγεία. Άμεσα χρειάζεται να αξιοποιηθούν σπίτια και ξενώνες, έτσι ώστε να υπάρχει πραγματική φιλοξενία. Χρειάζεται να υπάρχουν ομάδες είτε από το Δήμο είτε από το κράτος που θα ασχοληθούν οικογένεια την οικογένεια για να καταγράψουν τα προβλήματα και τις ανάγκες που υπάρχουν.

Χρειάζεται να εξηγήσουμε στον κόσμο ότι οι πρόσφυγες είναι τα θύματα, να τους ενημερώσουμε για τις τραγικές ιστορίες που έχουν βιώσει μέχρι να έρθουν στη χώρα μας και έτσι να τους κερδίσουμε και να τους στρέψουμε με την πλευρά των προσφύγων. Στις 9 του Ιούνη θα είμαστε στη συγκέντρωση στο Δημαρχείο της Αθήνας για να διεκδικήσουμε στέγαση και πλήρη ιατρική κάλυψη και όχι αποθήκευση ψυχών.

Αλέξανδρος Ιορδάνου,
αλληλέγγυος

Συγκέντρωση την Πέμπτη 9 Ιούνη στις 5μμ στην Πλατεία Δημαρχείου, στην οδό Αθηνάς, την ώρα που στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας θα συζητιέται στην ημερήσια διάταξη το προσφυγικό, καλούν σωματεία, δημοτικές κινήσεις, πρόσφυγες, μετανάστες, αλληλέγγυοι, και η ΚΕΕΡΦΑ, διεκδικώντας ένταξη των προσφύγων στον ιστό της πόλης της Αθήνας, στέγαση, εκπαίδευση των προσφυγόπουλων, στίση, περίθαλψη.

Απόφαση συμμετοχής έχει ήδη πάρει η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ο σύλλογος ΣΕΥΠ ΕΟΠΥΥ - ΠΕΔΥ Αττικής, ο Σύλλογος Εργαζομένων νοσοκομείου Αγ. Σάββας, ο Συντονισμός σωματείων-φορέων Αμπελοκήπων, η συνέλευση του Χώρου Στέγασης Προσφύγων City Plaza.

Το επόμενο διάστημα ψήφισμα συμμετοχής θα συζητηθεί στις γενικές συνελεύσεις διδασκαλικών συλλόγων, ΕΛΜΕ και σωματείων στα νοσοκομεία της Αθήνας που έχουν προγραμματιστεί ενόψει της 24ωρης απεργίας στις 8 Ιούνη. Την κινητοποίηση στηρίζουν και θα συμμετέχουν επίσης ο Γιώργος Τσιάκαλος, πανεπιστημιακός του ΑΠΘ και η Ελένη Πορτάλιου, πανεπιστημιακός του ΕΜΠ.

Την πρόταση για να γίνει οργανωμένη συζήτηση στην ημερήσια διάταξη της Συνεδρίασης του δημοτικού συμβουλίου στις 9/6 κατέθεσε στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου της Πέμπτης 26/5 ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας και την υποστήριξε ο Ρήγας Αεζλός, επικεφαλής της Ανοιχτής Πόλης.

Το ζήτημα της παραχώρησης κτιρίων για την φιλοξενία των προσφύγων είναι κρίσιμο και άμεσο. Όπως δήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής, Γίαννης Μουζάλας, μέχρι τις 20 Ιουνίου θα έχει εκκενωθεί το Ελληνικό και μέχρι τον Ιούλιο ο Πειραιάς. Η κυβέρνηση πανηγυρίζει γιατί κατάφερε να αδειάσει τον καταυλισμό της Ειδομένης, όμως πληθαίνουν οι καταγγελίες για τους άθλιους χώρους στους οποίους μεταφέρθηκαν οι πρόσφυγες.

«Ούτε για ζώα»

Όπως έγραψε ο βρετανικός Guardian περιγράφοντας τους χώρους φιλοξενίας στους οποίους έχουν μεταφερθεί πρόσφυγες από την Ειδομένη, οι συνθήκες «δεν κάνουν ούτε για ζώα». Η εφημερίδα επικαλείται επώνυμες μαρτυρίες εθελοντών και «φωτογραφικά στοιχεία» λέγοντας πως σε κάποιες από τις εγκαταστάσεις δεν υπάρχει καν τρεχούμενο νερό.

Εντωμεταξύ την περασμένη Πέμπτη δεκάδες πρόσφυγες από το Λιμάνι του Πειραιά έπαθαν δηλητηρίαση και μεταφέρθηκαν στο Αττικό, όταν

9 ΙΟΥΝΗ Η ΑΘΗΝΑ

κατανάλωσαν γεύμα που το είχε διανείμει ο στρατός. Όπως διαβάζουμε στο in gr "Οι εθελοντές κινητοποιήθηκαν άμεσα και ειδοποίησαν ασθενοφόρα. Μετά από αρκετή ώρα έφτασαν στο λιμάνι δύο ασθενοφόρα. Κατά προτεραιότητα μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο τα παιδιά και οι έγκυες γυναίκες. Πολλοί πρόσφυγες μεταφέρθηκαν με αυτοκίνητα των εθελοντών".

Αντί η Δημοτική Αρχή της Αθήνας να πάρει πρωτοβουλίες για την ομαλή ένταξη των προσφύγων στον οικιστικό ιστό της πόλης, και την εξεύρεση χώρων φιλοξενίας, προσπαθεί να εκκενώσει χώρους όπου φιλοξενούνται πρόσφυγες όπως το 5ο Λύκειο Εξαρχείων στην οδό Πρασά, όπου έχουν βρει στεγη 300 περίπου πρόσφυγες. Η Δημοτική Επιτροπή Παιδείας (ΔΕΠ)

της 1ης Κοινότητας του Δήμου Αθηναίων, αποφάσισε ότι θα πρέπει στο συγκεκριμένο κτίριο να δημιουργηθεί Κέντρο Αειφόρου Ανάπτυξης.

"Η Αθήνα είναι μια πόλη που μπορεί να φιλοξενήσει μέσα στον ιστό της τους πρόσφυγες και όχι σε χώρους γκέτο όπως ο Ελαιώνας", αναφέρει ανακοίνωση της Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας. "Υπάρχουν κλειστά ξενοδοχεία που μπορεί να διεκδικήσει ή να επιτάξει ο Δήμος της Αθήνας για να υπάρξει ανθρώπινη φιλοξενία και όχι εγκλεισμός στα πολυδάπανα σπίτια-κοντέινερ του Ελαιώνα. Δεν διαθέτουν καν μια μικρή κουζίνα. Ο Δήμος χρειάζεται προσωπικό για να λειτουργήσει τους χώρους αυτούς και όχι να τους αναθέτει στο στρατό ή στις ΜΚΟ.

Η Αθήνα μπορεί να ανοίξει τα σχολεία της στα προσφυγόπουλα. Ολόκληρες περιοχές του κέντρου ρημάζουν από μεγάλη πτώση πληθυσμού και σχολεία κινδυνεύουν να κλείσουν. Το Υπουργείο Παιδείας δεν μπορεί να κωλυσιεργεί άλλο καθώς τα παιδιά πρέπει να γραφτούν τον Ιούνη, να δημιουργηθούν τάξεις υπο-

δοχής, να προχωρήσουν οι προσλήψεις εκπαιδευτικών.

Ο Δήμος της Αθήνας διαθέτει παιδικούς σταθμούς ικανούς να δεχτούν τα προσφυγόπουλα και χρειάζεται να απαιτήσει προσωπικό για να μεγαλώσει το δίκτυό του για όλα τα παιδιά που έχουν ανάγκη, με αναθεώρηση των εισοδηματικών κριτηρίων αποδοχής.

Καλούμε τα συνδικάτα, τις κινήσεις αλληλεγγύης, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις δημοτικές κινήσεις της αριστεράς να στηρίξουν την κινητοποίηση μέσα και έξω από το Δημοτικό Συμβούλιο στις 9 Ιούνη, με συγκέντρωση στις 5μμ στην Πλατεία Δημαρχείου, στην οδό Αθηνάς".

Κατερίνα Θωίδου

Αυτό που φαίνεται στην πράξη αυτή τη στιγμή είναι ότι μετά το κλείσιμο των συνόρων οι πρόσφυγες θα μείνουν στη χώρα μας και για αυτό χρειάζεται να δούμε πως μπορούν να ενσωματωθούν στην κοινωνία, πως μπορούν να έχουν πρόσβαση στο σύστημα υγείας και τα παιδιά να πάνε στα σχολεία. Δεν μπορούν πλέον να μένουν σε προσωρινούς χώρους γκέτο. Χρειάζεται να δούμε πώς μπορεί να διευρυνθεί και το πρόγραμμα της Υπατης Αρμοστίας του ΟΗΕ που τους φιλοξενεί σε διαμερίσματα μέσα στον ιστό της πόλης. Δε θέλουμε να ζουν στοιβαγμένοι και να υπάρχουν τα φαινόμενα πχ μία τουαλέτα για 1000 ανθρώπους ή τα παιδιά να μην έχουν κάποια δημιουργική απασχόληση. Αυτές οι συνθήκες είναι που δημιουργούν προβλήματα και γεννούν προστριβές.

Αν αποδεχτούμε ότι το κράτος δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να φιλοξενήσει 50.000 ανθρώπους τότε πρέπει να δεχτούμε ότι

“Να ζήσουμε όλοι μαζί”

δεν μπορεί να κάνει τίποτα και για τους φτωχούς Έλληνες. Ο δήμος καλά έκανε και έδωσε τον Ελαιώνα αλλά αυτό πρέπει να είναι μία προσωρινή λύση. Χρειάζεται αυτή τη στιγμή οι πρόσφυγες να ζήσουν σε σπίτια, να ανοίξουν κτίρια του Δήμου, τα παιδιά να γραφτούν στα σχολεία, να βρουν δουλειά για να μωρέσουν να μείνουν στη χώρα μας με αξιοπρέπεια μέχρι να πάνε εκεί που θέλουν.

Δυστυχώς μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας υπάρχουν δυνάμεις που αναπτύσσουν τη ρητορική του μίσους και προσπαθούν να δημιουργήσουν άσχημες καταστάσεις. Χρειάζεται να απομονωθούν γιατί δεν αξίζουν οι φωνές του ρατσισμού και της ξενοφοβίας στην Αθήνα, που ήταν πάντα πόλη ανοιχτή,

πόλη σταυροδρόμι των πολιτισμών.

Στη συνεδρίαση στις 9/6 όπου θα συζητηθεί στην ημερήσια διάταξη το θέμα της ένταξης των προσφύγων, χρειάζεται οι παρατάξεις παρά τις διαφορές τους να τοποθετηθούν και αφού ακουστούν όλες οι απόψεις να καταφέρουμε να κάνουμε κάποια βήματα. Συμφωνώ με το αίτημα που έθεσε η Ανταρσία και ο Πέτρος στο δημοτικό συμβούλιο. Και εγώ ως ανεξάρτητος δημοτικός σύμβουλος και η Κίνηση «Πόλης Ξεκίνημα» στην οποία συμμετέχω μαζί με διαμερισματικούς συμβούλους που αποχωρήσαμε από την «Ανοιχτή Πόλη», θεωρούμε λογικό το αίτημα της φιλοξενίας των προσφύγων στην πόλη μας, για να μπορούν τα προσφυγόπουλα να πάνε μαζί με τα παιδιά μας στα σχολεία, να κάνουν παρέα και να ζήσουμε όλοι μαζί.

Στάθης Δρογώσης,
Δημοτικός Σύμβουλος Αθήνας

αγκαλιάζει τους πρόσφυγες

ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία έχουμε δώσει μάχες για να είναι τα νοσοκομεία ανοιχτά για τους πρόσφυγες που βρίσκονται στη χώρα μας τους τελευταίους μήνες.

Το πρόβλημα εντοπίζεται στην ουσία στα σημεία που μένουν οι πρόσφυγες. Είναι απαραίτητο να υπάρχει γιατρός και νοσηλευτικό προσωπικό σε κάθε χώρο όπου φιλοξενούνται πρόσφυγες σε καθημερινή βάση και επιπλέον να εξασφαλίζεται η μεταφορά τους σε περίπτωση ανάγκης. Για παράδειγμα υπάρχουν στο Ελληνικό έγκυες γυναίκες τις οποίες δεν παρακολουθεί κάποιος γιατρός και δεν ξέρουν που θα γεννήσουν όταν έρθει η ώρα. Μετά από παρέμβαση των εργαζόμενων στο Αλεξάνδρα καταφέραμε να νοσηλευτούν για να μπορέσουν να γεννήσουν με ασφάλεια. Επίσης μέσα στα νοσοκομεία χρειαζόμαστε μεταφραστές για να μπορούμε σαν εργαζόμενοι να συνεννοηθούμε και να τους παρέχουμε την κατάλληλη θεραπεία.

Όλη αυτή την περίοδο σηκώσαμε το θέμα της φιλοξενίας των προσφύγων και έχουμε καταφέρει σε μεγάλο ποσοστό να έχουμε κερδίσει τους συναδέλφους στο ότι δεν υπάρχει «Ελληνας» και «Ξένος», ότι στην ουσία η οικονομική κρίση μας χτυπάει το ίδιο. Αυτό δεν έγινε αυτόματα. Δεν έγινε γιατί το είπε ο υπουργός Υγείας, αλλά γιατί δώσαμε μάχη για να σπάσουμε τη ξενοφοβία.

Την ίδια μάχη δίνουμε και ενάντια στα μνημόνια, νέα και παλιά. Η έλλειψη προσωπικού μέσα στα νοσοκομεία έχει σαν αποτέλεσμα οι εργασιακές σχέσεις να τεντώνονται σε βαθμό κακουργήματος. Τα νοσοκομεία λειτουργούν με εργαζόμενους με 5μηνα, συμβασιούχους, ενώ αυτό τον καιρό παραιτούνται πολλοί συνάδελφοι ώστε να προλάβουν να συνταξιοδοτηθούν. Αν προσθέσει σε αυτό κανείς ότι η πρωτοβάθμια φροντίδα είναι διαλυμένη και ο κόσμος έρχεται μαζικά στα νοσοκομεία, τότε καταλαβαίνει πόσο έχουν εντατικοποιηθεί οι ρυθμοί εργασίας μέσα στα νοσοκομεία. Στο Γεννηματάς περνάνε γύρω στα 1500 άτομα σε κάθε εφημερία. Καταφέρνουμε να εξυπηρετούμε κάθε φορά ένα χωριό μόνο και μόνο από το φιλότιμό μας.

Αυτή την εβδομάδα έχουμε συνεδρίαση του ΔΣ του Συλλόγου και Γενική Συνέλευση για την οργάνωση της 24ωρης απεργίας στις 8 Ιούνη. Από την πλευρά μας ξεκινάμε να οργανώσουμε την απεργία και μαζί και τη συγκέντρωση στις 9 Ιούνη στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας, διεκδικώντας αξιοπρεπείς συνθήκες φιλοξενίας για τους πρόσφυγες και προσλήψεις προσωπικού για δημόσια δωρεάν υγεία για όλους.

Κώστας Κωσταρέλος,
νοσοκομείο Γεννηματάς

Ουπουργός Παιδείας Φίλης είχε δηλώσει ότι τα σχολεία θα μπορούν να λειτουργούν τα απογεύματα, όπου μέσα σε αυτές τις ώρες εθελοντές εκπαιδευτικοί θα διδάσκουν τα παιδιά των προσφύγων. Εμείς θεωρούμε ότι αυτές οι δηλώσεις είναι εκ του πονηρού, τη στιγμή μάλιστα που το υπουργείο ετοιμάζει το Νέο σχολείο, μετά τις προτάσεις της επιτροπής διαλόγου για την Παιδεία.

Το δημόσιο σχολείο χρειάζεται να ανοίξει για όλα τα προσφυγόπουλα. Χρειάζεται όλα τα παιδιά των προσφύγων να μπορούν να παρακολουθήσουν μαθήματα μέσα στα δημόσια σχολεία και όχι στα Camps και στα Hot Spots. Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση θέλει να διασπείρει τους πρόσφυγες ανά την Ελλάδα έτσι ώστε να μην ζουν σε μεγάλους καταυλισμούς και να μην φαίνονται.

Πιστεύω πως χρειάζεται να δημιουργηθούν μέσα στα σχολεία τμήματα υποδοχής γιατί είναι ο μόνος τρόπος να ενταχθούν τα παιδιά των προσφύγων μέσα στην κοινωνία και όχι να φοιτούν σε ξεχωριστά σχολεία γιατί αυτό ενισχύσει τα ρατσιστικά στερεότυπα.

Για όλους αυτούς τους λόγους η Γ' ΕΛΜΕ συμμετέχει στην κινητοποίηση που θα γίνει στις 9 Ιούνη στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας.

Νίκος Ζήρας, εκπαιδευτικός Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

Από τη μεριά της εκπαιδευτικής κοινότητας υπάρχει το αίτημα της εγγραφής των προσφυγόπουλων στα δημόσια σχολεία. Για την ώρα από την μεριά της κυβέρνησης κωλυσιεργούν παρά το γεγονός ότι ο Φίλης είχε δηλώσει ότι κανένα προσφυγόπουλο δεν πρόκειται να μείνει χωρίς σχολείο. Ωστόσο ενώ οι εγγραφές για την επόμενη σχολική χρονιά έχουν ξεκινήσει, αυτή η δήλωση παραμένει μία ρητορεία γιατί στην πράξη μπαίνουν συνεχώς εμπόδια στην ομαλή ένταξη των παιδιών στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Αρχικά είχαν πει ότι θα εξετάσουν το θέμα κατά περίπτωση, ότι δηλαδή ανάλογα με το πόσα παιδιά θα γραφτούν θα φροντίσουν να κάνουν κάποια διανομή ή ότι θα φτιάξουν κάποια υποτυπώδη σχολική υποδομή μέσα στα κέντρα φιλοξενίας. Στα Εξάρχεια υπάρχει η κατάληψη στην Πρασά όπου εκεί υπάρχουν 80 παιδιά. Θέλουμε να μοιράσουμε αυτά τα παιδιά σε τρία σχολεία των Εξαρχείων το 35ο Δημοτικό, το 36ο και το 14ο. Όμως παρά τις δηλώσεις Φίλη οι διευθυντές λένε ότι δεν μπορούν να εγγράψουν τα παιδιά στα σχολεία εκτός αν οι γονείς τους έχουν καταθέσει αίτημα ασύλου και έχουν πάρει τη Ροζ κάρτα. Γνωρίζουμε όμως ότι αυτή είναι μία διαδικασία που καθυστερεί, πολλοί από τους πρόσφυγες δεν έχουν καταφέρει να καταθέσουν αίτημα ασύλου είτε γιατί δεν έχουν πρόσβαση

στην υπηρεσία ασύλου είτε ακόμα γιατί δε θέλουν να μείνουν για πάντα στην Ελλάδα.

Ο Σύλλογος Αθηνά που καλύπτει τα δημοτικά σχολεία του κέντρου της Αθήνας, διεκδικεί την εγγραφή των παιδιών στα δημόσια σχολεία. Τη Δευτέρα σκοπεύουμε να επισκεφτούμε τον Ελαιώνα για να παραδώσουμε κάποια σχολικά είδη που έχουμε συγκεντρώσει αλλά και για να δούμε τις ανάγκες που υπάρχουν και τί πρωτοβουλίες μπορούμε να πάρουμε, ούτως ώστε τα παιδιά να κάνουν μαθήματα στη γλώσσα τους, από τη μία για να μην απομακρύνονται από την εκπαιδευτική διαδικασία και από την άλλη για να αρχίσουν να αντιλαμβάνονται ότι στο ζήτημα της μόρφωσης δεν θα υπάρχουν διακρίσεις.

Γνωρίζουμε ότι την επόμενη σχολική χρονιά με βάση τις αλλαγές που ετοιμάζει το υπουργείο σκοπεύει να καταργήσει μία σειρά κατακτήσεις όπως το ολοήμερο, τα τμήματα ένταξης, κάτι που θα έχει σαν αποτέλεσμα να περισσεύουν εκπαιδευτικοί. Για όλα αυτά είμαστε σε κινητοποιήσεις. Την 1η Ιούνη έχουμε την ετήσια Γενική μας συνέλευση όπου θα τεθεί το ζήτημα της εγγραφής των προσφυγόπουλων στα σχολεία και θα υπάρχει ψήφισμα και για τη συμμετοχή μας στην κινητοποίηση στις 9 Ιούνη.

Αργύρης Γεωργαντζής,
δάσκαλος στο 35ο Δημοτικό Αθήνας

Το προσφυγικό έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις μετά την κατάρρευση της συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας και του πρόσφατα ψηφισμένου ελληνικού νόμου. Χιλιάδες πρόσφυγες-μετανάστες έχουν εγκλωβιστεί στη χώρα μας χωρίς προοπτική εξόδου προς τις χώρες επιλογής τους.

Οι περισσότεροι είναι ουσιαστικά φυλακισμένοι στα hot-spot και στους καταυλισμούς με απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης και υγιεινής. Όλοι εμείς που για μήνες σταθήκαμε αλληλέγγυοι στα θύματα των πολέμων και της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας πιστεύουμε ότι ο αγώνας ενάντια στις αιτίες που γεννούν τη μετανάστευση και την προσφυγιά, είναι ενιαίος με τον αγώνα που δίνουμε ενάντια στις ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τα μνημόνια. Βάζουμε σαν πρωταρχικό στόχο να στηρίξουμε μαζί με τα «δικά» μας και τα δικαιώματα των προσφύγων-μεταναστών, είμαστε αλληλέγγυοι με τους αγώνες που δίνουν.

Να ανοίξουν τα σύνορα και να έχουν πρόσφυγες-μετανάστες το αυτονόητο δικαίωμα της επιλογής τόπου προορισμού. Όσο διαρκεί η παραμονή τους στη χώρα μας ή εφόσον επιλέξουν να παραμείνουν εδώ, απαιτούμε από την Πολιτεία να εξασφαλίσει:

Ανθρώπινες συνθήκες στέγασης και διαμονής μέσα στον ιστό της πόλης, ακώλυτη πρόσβαση όλων των προσφύγων στις δημόσιες υπηρεσίες υγείας, ακώλυτη πρόσβαση όλων των παιδιών στα δημόσια σχολεία όλων των βαθμίδων, με παράλληλη ενίσχυση των σχολείων με εξειδικευμένο προσωπικό, μεταφορά των παιδιών από και προς τα σχολεία.

Σ' αυτή τη βάση και διεκδικώντας αυτά τα αιτήματα το σωματείο μας η Β' ΕΛΜΕ Αθήνας και ο Συντονισμός σωματείων, συλλογικοτήτων, φορέων Αμπελοκήπων Γκύζη, Πολυγώνου συμμετέχουμε και καλούμε στη διαδήλωση στις 9 Ιούνη, 5μμ έξω από το Δήμο Αθηναίων.

Έφη Γανιάρη
γραμματέας Β' ΕΛΜΕ Αθήνας

Υπάρχει εναλλακτική;

«Υπάρχει εναλλακτική;» ήταν το θέμα της συζήτησης του Μαρξισμού 2016 με ομιλητές τον Πάνο Γκαργγκανά, διευθυντή της Εργατικής Αλληλεγγύης, τον Χρήστο Λάσκο, οικονομολόγο και τον

Γιάννη Μηλιό, πανεπιστημιακό ΕΜΠ. Σε αυτές τις δύο σελίδες παρουσιάζουμε τα βασικά σημεία των εισηγήσεων, ολόκληρες μπορείτε να τις βρείτε στο *sekonline.gr*.

ΠΑΝΟΣ ΓΚΑΡΓΚΑΝΑΣ

Η αναγκαιότητα μιας συζήτησης για την εναλλακτική είναι προφανής. Είμαστε σε συνθήκες που διαψεύδονται προσδοκίες για τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αρκετό να πάρουμε τα πεσμένα λάβαρα του ΣΥΡΙΖΑ, να επιμείνουμε σε αυτά που υποσχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ; Χρειάζεται κατ' αρχή να ξεκαθαρίσουμε την εναλλακτική σε σχέση με αυτό.

Η απάντηση έχει και τις δύο όψεις. Η απάντηση εν μέρει είναι «ναι». Δεν μπορεί από την εναλλακτική να λείπει το ζήτημα «θα σκίσουμε τα μνημόνια», ότι θα υπάρξουν αυξήσεις στους μισθούς, στις συντάξεις, αποκατάσταση των κατακτήσεων που χάθηκαν στο ασφαλιστικό και σε όλους τους τομείς, των απωλειών που δέχτηκε η εργατική τάξη στα μνημονιακά χρόνια.

Ταυτόχρονα, όμως, χρειάζεται να μπουν νέα στοιχεία στην ημερήσια διάταξη. Ένα θέμα που είναι ήδη ανοιχτό είναι η σχέση με το ευρώ και την ΕΕ. Αν δεν αντιμετωπίσουμε αυτό το ζήτημα βάζουμε πάνω στο κεφάλι μας περισσότερους περιορισμούς από αυτούς που ήδη αντιμετωπίζει ένα φιλεργατικό πρόγραμμα.

Όλες οι διεκδικήσεις έχουν να αντιμετωπίσουν την ντόπια άρχουσα τάξη, το κράτος της, τους θεσμούς της. Η ΕΕ είναι ένα έξτρα καπέλο πάνω σε αυτούς τους μηχανισμούς, δημιουργεί επιπλέον φραγμούς και εμπόδια. Είναι θεσμοθετημένο ότι είναι μια νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική ένωση. Το θέμα της ρήξης είναι οπωσδήποτε στο προγράμμα της εναλλακτικής λύσης.

Χρειάζεται όμως να δούμε που ακριβώς εντάσσεται μια τέτοια ρήξη, με τι ρυθμούς και τι προτεραιότητες, τι έρχεται πρώτο και τι έρχεται δεύτερο, γιατί δεν είναι κάτι το αυτονόητο. Το καθοριστικό ζήτημα πάνω σε αυτό είναι η θέση της εργατικής τάξης και αν βελτιώνεται ή δεν βελτιώνεται.

Αν π.χ βάλουμε ότι προτεραιότητα έχει να φύγουμε από την ΕΕ και το ευρώ έστω και αν αυτό σημάνει μια περίοδο θυσιών για την εργατική τάξη, κάνουμε λάθος. Έγινε αυτό, είναι το λάθος που έκανε η Λαϊκή Ενότητα και χάρισε μια επιχειρηματολογία στον Τοίπρα ότι αυτοί θα κάνουν μνημόνια με dragmή.

Η πρωτόηση των διεκδικήσεων της εργατικής τάξης είναι αυτό που έχει προτεραιότητα. Επειδή το πρόγραμμά μας έρχεται να υλοποιησει διεκδικήσεις εργατικές, γι' αυτό έρχεται σε σύγκρουση με τον Ντράγκι, τον Σόμπλε, τις Βρυξέλλες. Δεν το τοποθετούμε ανάποδα.

Που εντάσσεται αυτό το ξεκαθάρισμα; Εντάσσεται στο ότι η στρατηγική μας πρέπει να είναι αντικαπιταλιστική, και το τι είναι ο ορίζοντας μιας τέτοιας στρατηγικής έχει να κάνει με τον εργατικό έλεγχο. Και στο σκέλος των εργατικών δικδικήσεων και στο πολιτικό σκέλος της ρήξης με τους «θεσμούς», το ερώτημα «Ποιος ελέγχει;» είναι πο-

λύ κεντρικό και θέλει καθαρή απάντηση.

Το θέμα του εργατικού ελέγχου έχει δεσπόζουσα θέση σε ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Δεν είναι μια παράγραφος κάπου ανάμεσα στις άλλες. Αυτό που προσδιορίζει όλο το πρόγραμμα είναι αυτός ο στρατηγικός προσανατολισμός, ότι θα υπάρξει αλλαγή στην τάξη που έχει τον έλεγχο στα κλειδιά της οικονομίας και στους υπόλοιπους τομείς της κοινωνίας.

Αυτό σημαίνει ότι διεκδικούμε τρόπους για το πέραςμα του ελέγχου από τη μια τάξη στην άλλη, κάτι που έχει επίσης ανάγκη από ξεκαθαρίσματα. Όλη η Αριστερά αποδέχεται ότι ο στόχος είναι να φτιάξουμε μια άλλη κοινωνία που τον έλεγχο θα τον έχει η εργατική τάξη και όχι η τάξη των καπιταλιστών. Πότε όμως περνάει ο έλεγχος από τη μια τάξη στην άλλη; Πώς γίνεται αυτή η διαδικασία;

Κοινοβουλευτικός δρόμος

Είναι η συζήτηση που μας πάει στο πολιτικό ζήτημα του προγράμματος, το ζήτημα του κοινοβουλευτικού δρόμου, το ζήτημα μέχρι ποιου σημείου μπορείς να αξιοποιήσεις τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς της δημοκρατίας;

Δεν απέχουμε, συμμετέχουμε στις εκλογές - και στην εκπροσώπηση και στην κατάκτηση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Όταν το 1958 η ΕΔΑ έγινε αξιωματική αντιπρόεδρος πανηγύρισε όλη η εργατική τάξη και το μετέφρασε σε θυελλώδεις αγώνες. Δεν αγνοούμε τα βήματα αυτής της διαδικασίας, είναι σημαντικές πολιτικές μάχες. Είναι κομμάτι του προγράμματός μας, αλλά όμως έχει όρια αυτή η διαδικασία. Μπορεί να σε οδηγήσει στο σημείο να πάρεις τα κλειδιά της οικονομίας; Ναι ή όχι; Η ιστορική εμπειρία λέει Όχι.

Αυτή είναι μια κοβένητα που διακρίει πολύ μέσα στην Αριστερά, δεν είναι μια στιγμιαία υπόθεση. Αλλά χρειάζεται να έχουμε καθαρό ότι είναι μια κουβέντα που γίνεται στα πλαίσια μιας ενιαιομετωπικής δράσης. Για τη δημιουργία της εναλλακτικής που τόσο έχουμε ανάγκη, είναι κρίσιμο το συζήτηση για το ξεκαθάρισμα όλων αυτών των κλειδιών για την ολοκλήρωση του προγράμματος και της στρατηγικής, να τη δούμε σε μια διαδικασία που ταυτόχρονα και παρά τις διαφορές, παλεύουμε μαζί.

Η εναλλακτική Αριστερά θα μπορέσει να τα εκφράσει όλα αυτά, αν μπορέσει στη διαδρομή να εκφράσει την κοινωνική Αριστερά, η οποία υπάρχει εκεί πέρα έξω. Σήμερα, η συντριπτική πλειοψηφία είναι στα αριστερά του Τοίπρα. Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Το 'δειξε και με την ψήφο της στο Δημοψήφισμα και με την αλληλεγγύη στο πλευρό των προσφύγων. Αυτήν την κοινωνική Αριστερά πρέπει η πολιτική Αριστερά να την εκφράσει. Για να γίνει αυτό χρειάζεται ενιαιομετωπική δράση και παράλληλα να συνεχίσουμε τη συζήτηση για να ξεκαθαρίσουμε τα δύσκολα σημεία ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Δεν είναι

Είμαι πολύ χαρούμενος που βρίσκομαι σήμερα εδώ σε μια τέτοια συζήτηση. Θα περιοριστώ σε τέσσερις θέσεις τις οποίες θα εκθέσω συνοπτικά.

Πρώτη θέση, ότι προϋπόθεση για την εναλλακτική πρόταση είναι να μπαίνει από την Αριστερά στην ημερήσια διάταξη το στρατηγικό πρόταγμα του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού. Αν έχουμε κάτι να πούμε από την αρνητική εμπειρία του εγχειρήματος ΣΥΡΙΖΑ, είναι αυτό ακριβώς, ότι δεν έμπαινε. Και αυτό είναι μια μεγάλη παράδοση, και του σταλινισμού και της σοσιαλδημοκρατίας. Έχουν κοινή στάση πάνω σε αυτό το ζήτημα, αυτό που κωδικά λέμε θεωρία των σταδίων.

Δεύτερη θέση, ότι είμαστε υποχρεωμένοι να σκεφτόμαστε με όρους μαζικής πολιτικής. Το ότι μπαίνει το πρόταγμα του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού σε ημερήσια διάταξη δεν σημαίνει ότι έχουμε κάποια συνθήματα ή μια θεωρητική ανάλυση μόνο. Πρέπει να μπαίνει με όρους μαζικής πολιτικής. Και αυτό σημαίνει και ενιαίο μέτωπο και ένα μεταβατικό πρόγραμμα, μια μεταβατική πολιτική.

Τι περιεχόμενο έχει η μεταβατική πολιτική και το μεταβατικό πρόγραμμα; Αυτά που λέμε ότι είναι η σημαία που άφησε στο έδαφος ο ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, οι πολιτικές δράσεις ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και στη λιτότητα, οι θεσμοί λαϊκής συμμετοχής και εργατικού ελέγχου και τα ταυτοτικά ζητήματα της Αριστεράς που είναι ο αντιρατσισμός, ο αντιεξέτισμός, ο αντιεθνικισμός, η υπεράσπιση της ειρήνης, του περιβάλλοντος.

Κεντρικό ζήτημα στη συγκυρία είναι η αντιμνημονιακή πολιτική. Αυτό το έδειξε πολύ καθαρά το δημοψήφισμα. Υπάρχει ένα ρήγμα στην ελληνική κοινωνία, υπάρχει ένα φανατισμένο και οργανωμένο και πάρα πολύ ισχυρό κοινωνικά 39% που είναι από τη μια μεριά. Και υπάρχει και το 61% από την άλλη.

Και είναι καθήκον μας να διευρύνουμε αυτό το ρήγμα, να ενσωματώσουμε και να οξύνουμε τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης για τους μισθούς, για το κοινωνικό κράτος κλπ. Επομένως το προχώρημα από αυτό το επίπεδο σε ένα επίπεδο επιθετικό, που να έχει να κάνει με την προοπτική του εργατικού και του κοινωνικού ελέγχου, του στρατηγικού προτάγματος του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού.

Θέση τρίτη, στον ιδεολογικό αγώνα πρέπει να αποφύγουμε μια πάρα πολύ επικίνδυνη ρεφομιστική, αλλά στην ουσία, αστική αντίληψη, ότι η λιτότητα αποτελεί «λάθος πολιτική» που εμείς πρέπει να διορθώσουμε. Η λιτότητα δεν είναι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΟΣ

«Λάθος πολιτική», είναι η σωστή πολιτική για το κεφάλαιο. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να αντιμετωπίσει το κεφάλαιο την κρίση, παρά μέσα από την άμεση μείωση του κόστους ανά μονάδα προϊόντος και αυτό εμπεριέχει πρώτα απ' όλα τη λιτότητα. Την εποχή που εξέδιδε τη

οι παλιοί μηχανισμοί του Συνασπισμού οργανώθηκαν με τέτοιο τρόπο, είτε μέσα από τον εθνικισμό του «για όλα φταίνε οι ξένοι» και «είμαστε αποικία χρέους» είτε μέσα από τον κλασσικό ρεφορμισμό του Συνασπισμού του 3%, προτείνοντας ουσιαστικά ότι θα διαχειρι-

Ρήξη

Είναι πολύ σημαντικό αυτό γιατί μας οδηγεί στην τέταρτη θέση, ότι το ζητούμενό μας δεν είναι η διαχείριση του συστήματος, δεν είναι το ξεπέρασμα της κρίσης του καπιταλισμού, αλλά είναι η οξύνση της κρίσης του καπιταλισμού σε μια κατεύθυνση που να ευνοεί και να ανοίγει το δρόμο στη ρήξη. Ο στόχος της ριζοσπαστικής και επαναστατικής αριστεράς δεν είναι να διαχειριστεί καλύτερα την προοπτική του εργατικού και του κοινωνικού ελέγχου, του στρατηγικού προτάγματος του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού.

Αυτό ήταν ένα εγγενές στοιχείο, εσωτερικό, σύγκρουσης στον ΣΥΡΙΖΑ – και μετά τις εκλογές του Ιουνίου του 2012,

ταβατικό μας πρόγραμμα μπορεί να οδηγήσει και πρέπει να έχει ως στόχο και την κυβέρνηση. Αλλά εδώ με δεδομένο ότι το ζητούμενό μας δεν είναι η διαχείριση, έχουμε πάρα πολύ δύσκολα προβλήματα, τα οποία με ένα τρόπο μπαίνουν και από τώρα.

Και μια θεωρητική θέση που θέλω να βάλω είναι η εξής: Το ένα σημείο, ότι όλη αυτή η συζήτηση περί παραγωγικής ανασυγκρότησης που σημαίνει διευρυμένη συσσώρευση του κεφαλαίου, πρέπει να μπει σε κριτική. Δεν είμαστε

υπέρ της παραγωγικής ανασυγκρότησης γενικώς. Τι σημαίνει παραγωγική ανασυγκρότηση; Να σταθεροποιηθεί ο καπιταλισμός και να έχει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και γι' αυτό ίσως να δώσει και κάποιες αυξήσεις; Δεν είναι αυτό το ζητούμενο.

Έρχομαι στο δεύτερο σημείο, η σχέση με το κράτος. Σε αντίθεση με όλες τις άλλες τάξεις η εργατική τάξη ενδυναμώνεται όταν το κράτος αποδυναμώνεται. Είναι η ουσία αυτή της θέσης του Λένιν για την καταστροφή του κράτους. Επομένως, η διάκριση ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και την κυβερνητική εξουσία που πάντα κάνουμε, εμπεριέχει αυτό το στοιχείο: ότι αυτό που θα πρέπει να επιδιώκει μια εργατική κυβερνητική εξουσία δεν είναι η ενίσχυση του κράτους αλλά η αποδυνάμωσή του, δηλαδή η ενδυνάμωση της ισχύος του προλεταριάτου μέσα από διαδικασίες κινηματικές, μη ανάθεσης, εργατικού ελέγχου, παράλληλων δομών εξουσίας και οικονομίας.

Επομένως μας φέρνει στην τέταρτη θέση που έχει να κάνει με το ζήτημα της κυβέρνησης της Αριστεράς. Το ζήτημα της κυβέρνησης της Αριστεράς δεν είναι απορριπτικό, ίσα-ίσα είναι ένα ζήτημα στόχου. Οι διεκδικήσεις που έχουμε, το με-

η μεγάλη δυσκολία της προοπτικής της κυβέρνησης της Αριστεράς είναι να μην ενσωματωθεί σε αυτό το μηχανισμό έναν ανατρεπτικό αγώνα για την αποδυνάμωση του κράτους. Η ταξική πάλη είναι παντού, στην επιχείρηση, στη γειτονιά, στην οικονομία, μέσα από αυτά λοιπόν, αποδυνάμωση της αστικής πολιτικής και του αστικού κράτους.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΣΚΟΣ

Το θέμα μας είναι ο κομμουνισμός. Έχουμε ένα μότο που είναι διαχρονικό, μια σημαία δύο αιώνων που έχει τροφοδοτήσει όχι βιβλία, αλλά πρακτικές: από τον καθένα, από την καθεμιά σύμφωνα με τις δυνατότητές της, στην καθεμιά σύμφωνα με τις ανάγκες της. Αυτό είναι ένα μότο που μας δίνει έναν οδηγό.

Ξέρουμε ότι επιδιώκουμε μια κοινωνία η οποία θα καταργήσει το χρήμα, τη μισθωτή εργασία, το κράτος. Αυτό είναι το πρόταγμα για το οποίο παλεύουμε και πάλεψε η Αριστερά δύο αιώνες. Το επιχείρησε με διαφορετικούς τρόπους, έχει σωρεύσει πολλές ήττες όλο αυτό το διάστημα, αλλά όπως έλεγε η Ρόζα Λούξεμπουργκ, μαθαίνουμε από αυτά τα πράγματα.

Αυτό που μένει να απαντηθεί είναι αν το συγκεκριμένο πολιτικό πρόταγμα, πρώτον είναι αληθοφανές, έχει μεγάλη πολιτική σημασία αυτό, και δεύτερο αν είναι βιώσιμο πραγματικά. Νομίζω ότι προκειμένου να απαντηθεί αυτό το ερώτημα, της βασιμότητας και στη συνέχεια της αληθοφάνειας,

έχει αξία να το αντιμετωπίζουμε στρατηγικά όχι ως όραμα αλλά, θα χρησιμοποιήσω μια καντιανή έκφραση, ως ρυθμιστικό ιδεώδες.

Και θα πάω απευθείας σε ένα άλλο μότο, το οποίο είναι πολύ παλιό μαρξικό, που λέει ότι ο κομμουνισμός είναι το κίνημα που καταργεί σήμερα την παρούσα κατάσταση των πραγμάτων, δεν είναι αυτό που συμβαίνει στο τέλος της Ιστορίας, είναι αυτό που συμβαίνει από τα σήμερα, και αν είναι να συμβεί και να ολοκληρωθεί, συμβαίνει από τα σήμερα ή δεν συμβαίνει καθόλου. Αυτή είναι η έννοια του ρυθμιστικού ιδεώδους.

Αν είναι έτσι, για να το προσεγγίσω στα άμεσα που έχουμε να απαντήσουμε, έχει μεγάλη σημασία το πρόταγμα να εμφανίζεται σε κάθε δράση στην οποία παίρνει μέρος το κίνημα της εργατικής τάξης, οι πολιτικοί φορείς του κλπ, πρέπει αυτές οι δράσεις να προεκκινούνται από το οποίο θέλει να υλοποιήσει με μια ολοκληρωμένη μορφή - όχι στο τέλος της Ιστορίας. Ποια στοιχεία πρέπει να βάλουμε προκειμένου αυτό να έχει δραστηριότητα; Πολύ σχηματικά:

Εργατική τάξη

Πρώτον, έχει μεγάλη αξία να επιδιώκεται διαρκώς η ενδυνάμωση των ανθρώπων. Βρισκόμαστε σε μια εποχή της Ιστορίας που οι άνθρωποι έχουν απεριόριστες ικανότητες συνολικά, έχουν μια εργατική τάξη που ποιοτικά και ποσοτικά είναι σε ένα πρωτοφανές επίπεδο. Έχει όλες τις δυνατότητες να υλοποιήσει αυτά τα πράγματα η ίδια αναλαμβάνοντας δημοκρατικά πάνω της χωρίς να χρειάζεται εξειδικευμένους φοβερά, ιεραρχημένα σχήματα, έχει τις δυνατότητες – και το κάνει άλλωστε, είναι κάτι που συμβαίνει. Η ενδυνάμωση έχει πολύ μεγάλη σημασία, ειδικά σε αυτήν την περίοδο.

Δεύτερο, υπάρχει ανάγκη να αξιοποιηθεί η θεσμική δημιουργικότητα των ανθρώπων, η δυνατότητα να στήνουν καινούργιους θεσμούς οι οποίοι και προεκκινίζουν αλλά και είναι δείγματα, αποδείξεις βιωσιμότητας. Αυτά τα πράγματα είναι απαραίτητα, είναι επένδυση, δεν μπορεί να μένουν εκτός, το λέω γιατί πολλές φορές αυτό το θέμα μπερδεύεται με την χοντροκομμένη συζήτηση περί ρεφορμισμού και επανάστασης. Δεν πρόκειται περί αυτού.

Ισχυρίζομαι ότι αυτά τα εγχειρήματα έχουν ένα εγγενές επαναστατικό δυναμικό που πολύ μπορεί να βοηθήσει αυτούς που ονειρεύονται μια συνολική ρήξη με το σύστημα.

Τρίτο ζήτημα, εξειδικεύοντας λίγο το παραπάνω, όλα τα αλληλέγγυα εγχειρήματα είναι εξαιρετικά σημαντικά, είναι πολιτικά εγχειρήματα, είναι άμεση πολιτική δράση. Ήμουν πριν δύο μέρες στο City Plaza, ξεπελάγην με αυτό που συμβαίνει, το τι μπορούν να κάνουν οι άνθρωποι για να λύσουν προβλήματα, όχι για να προτείνουν γενικώς λύσεις για το μέλλον. Οι πρακτικές μετράνε.

Τέταρτο σημείο, τι πρέπει να περιλαμβάνει ένα μεταβατικό πρόγραμμα, το οποίο συνδέεται και με το θέμα της κυβέρνησης. Εύκολα δημιουργείται ένα σύνδρομο. Ζήτησα ένα φιάσκο που εξελίχθηκε σε τραγωδία, σε εφιάλτη και το λέει ένας άνθρωπος που ήταν μέλος της πολιτικής γραμματείας επί χρόνια, άρα έχει και ευθύνες ο ίδιος. Δεν πρέπει να μας επηρεάσει αυτό και να γίνει μνημιο σύνδρομο, ότι η κυβέρνηση είναι ένα πράγμα που σίγουρα οδηγεί σε ενσωμάτωση, σε προδοσίες.

Στοιχεία του μεταβατικού δεν μπορεί παρά να είναι: Ριζική αναδιανομή εισοδήματος και πλούτου από σήμερα, είναι ταξικό casus belli αυτό, δεν είναι ρεφορμισμός. Επίθεση στην ιδιοκτησία από σήμερα. Το πρόγραμμα της Ερμούφτης το 1891 έλεγε ότι ένα από τα βασικά στοιχεία του προγράμματος είναι η επιβολή μεγάλων φόρων κληρονομιάς – δεν μεταβιβάζεται στην επόμενη γενιά, το κόβουμε. Και παρεμβάσεις στην φορολογία του εισοδήματος και της καταναλώσης ήδη από σήμερα που λειτουργούν δομικά υπέρ της εργατικής τάξης με ένα μόνιμο τρόπο. Καθολικό βασικό εισόδημα συνδυασμένο με το λιγότερη δουλειά για όλους. Κοινωνικός έλεγχος των ροών του χρήματος, των επενδύσεων κλπ, διεκδίκηση αυτών των πραγμάτων. Αποεμπόρευματοποίηση μεγάλων περιοχών της οικονομίας σε μια κατεύθυνση της οικονομίας των αναγκών. Επιδίωξη δημοκρατίας στους χώρους δουλειάς σε αντιπαράθεση με το διευθυντικό δικαίωμα. Επώθησαν για τον εργατικό έλεγχο, κεντρικό σημείο, άξονας οποιασδήποτε τέτοιου τύπου πολιτικής, είναι ο πραγματικός άξονας γύρω από τον οποίο μπορεί να δομηθούν όλα τα υπόλοιπα. Απόλυτη προϋπόθεση για όλα αυτά είναι μια επανάκαμψη του εργατικού κινήματος. Οι πραγματικοί άνθρωποι να λειτουργήσουν σε μεγάλους αριθμούς έτσι ώστε όλα τα προηγούμενα να αρχίσουν με ένα τρόπο να υλοποιούνται.

Αυτή τη στιγμή που ο νεοφιλελευθερισμός φαίνεται τόσο αποτελεσματικός, ταυτόχρονα ισχυρίζομαι ότι δεν είναι τόσο ηγεμονικός. Η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων δεν πιστεύουν ότι αυτό το πράγμα οδηγεί πουθενά. Το υπομένουν, δεν το αποδέχονται, τους τσαλαπατάει, δεν τους πείθει. Αυτό δεν φτιάχνει ηγεμονικό πρόταγμα, αυτό είναι άμεση άσκηση κυριαρχίας και επιβολής.

Ένα τελευταίο, ο ΣΥΡΙΖΑ απέτυχε για πολλούς λόγους, θα πω ένα μόνο που για μένα είναι καθοριστικός. Δεν χρειάζοταν να σκίσει τα μνημόνια, έλεγεμπούρδες ο Τοίπρας γιατί ήταν δημαγωγός και άθλιος. Ένα πράγμα χρειαζόταν να κάνει όταν πήρε την κυβέρνηση. Να επαναφέρει τα εργασιακά δικαιώματα στο προηγούμενο σημείο και τα 751 στον κατώτατο. Ανοίγει μια ρήξη η οποία δεν έκλεινε στη συνέχεια. Αυτό χρειαζόταν, που μας δείχνει μια ποια δραστηριότητα μπορεί να έχει μια κυβέρνηση της αριστεράς, να ανοίξει ρωγμές και δυνατότητες για αυτήν τη μεγάλη εναλλακτική.

Οι αποθήκες δεν είναι φιλοξενία

Η εκκένωση του καταυλισμού της Ειδομένης ξεκίνησε στις 24 Μαΐου και ολοκληρώθηκε 2 μέρες μετά. Οι πρόσφυγες μεταφέρθηκαν σε “δομές φιλοξενίας” που στήθηκαν στις γύρω περιοχές.

Ο αναπληρωτής υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής **Γ. Μουζάλας** επισκέφθηκε τις δομές αυτές, τις οποίες ονομάζει “προσωρινές”, έδειξε ικανοποιημένος από το “έργο” που έχει γίνει μέχρι στιγμής και δήλωσε: “Τέλη Ιουνίου θα αρχίσει η κατασκευή καινούργιων καταυλισμών με σπιτάκια αντί σκηνές, στο πρότυπο του Ελαιώνα, και οι περισσότερες δομές προσωρινής φιλοξενίας θα διαλυθούν το Σεπτέμβρη. Ο καταμερισμός των προσφύγων θα γίνει σε όλη την Ελλάδα βάσει γεωγραφικών και πληθυσμιακών δεδομένων” ενώ άλλος στόχος μετά την εκκένωση της Ειδομένης είναι η εκκένωση του Ελληνικού. Τέλος, δήλωσε ότι η διαδικασία του ασύλου έχει επιταχυνθεί σε σχέση με πριν και πλέον εξετάζονται 50 αιτήσεις τη μέρα, ενώ σύντομα θα αρχίσουν να δουλεύουν συνεργεία εξέτασης των αιτημάτων στους καταυλισμούς.

Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται καν για προσωρινές δομές “φιλοξενίας”: πρόκειται κυριολεκτικά για αποθήκες, απομακρυσμένες από τον ιστό οποιασδήποτε πόλης, δίπλα στην εθνική οδό με τον ασταμάτητο θόρυβο της κίνησης, με ελάχιστες τουαλέτες, χωρίς καθόλου πράσινο και μέσα στη σκόνη. Όπως αναφέρει σε ανάρτησή του στο facebook ο **Γιώργος Τσιάκαλος**: “Από τις λάσπες της Ειδομένης μεταφέρθηκαν στη μέρα-νύχτα σκοτεινή, εγκαταλελειμμένη από χρόνια αποθήκη της

SOFTEX, οι έξι τουαλέτες έξω, για εκατοντάδες προσφύγων. Δεν μπορούσα μέχρι προχθές να φανταστώ ότι θα ερχόταν μια στιγμή που οι πρόσφυγες θα νοσταλγούσαν τις συνθήκες διαβίωσης της Ειδομένης.”

Για το γεγονός ότι οι πρόσφυγες μεταφέρθηκαν σε παλιές αποθήκες και για τις επισκέψεις του Μουζάλα σε αυτές, αναφέρει: “Κέν-

τρα Φιλοξενίας Προσφύγων δεν συνάντησα πουθενά. Ούτε στη SOFTEX, ούτε στη FRANKAPORT, ούτε στη SINATEX, ούτε στην ΕΞΕΛΚΑ, ούτε στην ΑΛΕΞΥΛ.[...] Όμως, αν τώρα - που οι πρόσφυγες στοιβάζονται κυριολεκτικά σε αποθήκες- επιμελώς ξεχάστηκε ο αποτρόπαιος όρος «αποθήκες ψυχών» (που, δήθεν, δεν θα δημιουργούνταν ποτέ στη χώρα μας!),

οι διοικήσεις και τα στρατιωτικά αυτοκίνητα στις αυλές παραπέμπουν αβίαστα στο μοναδικό όνομα που ταιριάζει σε τέτοιες «οργανωμένες δομές»: Στρατόπεδα. [...] Έτσι, η χώρα μας για άλλη μια φορά με μορφή Ιανού στη SINATEX: μέσα η επίσημη με φοβίες, παχιά λόγια, αδειανά χέρια και χωρίς αίσθηση ντροπής, κι έξω η ανεπίσημη αλλά πλειοψηφική, οργανωμένη για την ολιγωρία και την αδιαφορία αλλά χωρίς διάθεση καθολικής υποτίμησης και περιφρόνησης της προσωπικότητας των υπαίτιων, πρόθυμη ν’ αναλαμβάνει το μερίδιο της ντροπής και των ισχυρών που δεν την αισθάνονται.”

Ο Μουζάλας με αφορμή τη μεταφορά των προσφύγων στα νέα κέντρα δηλώνει ότι πρέπει να είμαστε “λογικοί” στο τι ταχύτητες ζητάμε για την εξέταση του ασύλου και ότι η συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας – Ελλάδας μείωσε τις μεταναστευτικές ροές.

Στην πραγματικότητα η συμφωνία της ντροπής είναι παραβίαση του δικαιώματος όλων των ανθρώπων στο άσυλο και η μετανάστευση δεν πρόκειται να σταματήσει όσο υπάρχει πόλεμος: απλά θα γίνεται όλο και πιο επικίνδυνη η είσοδος στην Ευρώπη.

Όσο για το ποια είναι η “λογική” ταχύτητα εξέτασης ενός ασύλου, με 50 αιτήσεις τη μέρα και πάνω από 50 χιλιάδες πρόσφυγες στην ελληνική επικράτεια, οι οποίοι διαμένουν στις άθλιες συνθήκες απομόνωσης που περιγράφηκαν παραπάνω, θα πάρει στην καλύτερη περίπτωση χρόνια και είναι ένα τεράστιο τίμημα σε όλους αυτούς τους ανθρώπους για να αναζητήσουν μια καλύτερη ζωή.

Α.Φ.

Μάχες στους Δήμους για να ανοίξουν κλειστά κτίρια

Συνεχίζεται η μάχη στα Δημοτικά Συμβούλια του λεκανοπεδίου για τη διεκδίκηση χώρων διαμονής για τους πρόσφυγες, αλλά συνολικότερα για την πραγματοποίηση του αιτήματος για ανοιχτές πόλεις.

«Από τις αρχές Απρίλη καταθέσαμε πρόταση στο Δημοτικό Συμβούλιο για εξεύρεση χώρου φιλοξενίας προσφύγων στην πόλη», επισημαίνει η **Κατερίνα Θωίδου** Δημοτική Σύμβουλος **Νίκαιας-Ρέντη** με την «Ανταρσία στην Κοκκινιά». «Η πρόταση πέρασε ομόφωνα και στη συνέχεια η Δημοτική Αρχή πρότεινε προς το υπουργείο το Κτίριο Αντιστασιακών Εργαστηρίων που βρίσκεται στο Ρέντη και όπου τα προηγούμενα χρόνια γίνονταν μαθήματα αντιστασιακής προστασίας σε μαθητές. Το υπουργείο απάντησε θετικά αλλά πρότεινε να στηθούν στον προαύλιο χώρο σκηνές για 200 άτομα.

Το θέμα συζητήθηκε στην ημερήσια διάταξη του Δημοτικού Συμβουλίου που έγινε την περασμένη εβδομάδα. Όλες οι παρατάξεις (πλην της δεξιάς) τοποθετήθηκαν υπέρ της λειτουργίας του κτιρίου σαν χώρος φιλοξενίας αλλά με την προϋπόθεση ότι οι πρόσφυγες θα φιλοξενηθούν μέσα στο κτίριο και όχι σε σκηνές. Από την πλευρά της «Ανταρσία» τοποθετηθήκαμε λέγοντας ότι οι πρόσφυγες χρειάζεται να έχουν υγιεινό φαγητό από δημόσια μαγειρεία του δήμου ή του κρατικού νοσοκομείου Νίκαιας, τα παιδιά να μπορούν να γραφτούν στα σχολεία και στους παιδικούς σταθμούς που βρίσκονται σε κοντινή απόσταση από το κτίριο, να υπάρχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από το προσωπικό των δημόσιων νοσοκομείων και πρόσβαση στο ίντερνέτ για να μπορούν να καταθέσουν αίτημα ασύλου μέσω skype. Όλα αυτά σκοπεύουμε να τα διεκδικήσουμε το επό-

μενο διάστημα μαζί με τους πρόσφυγες, τα σωματεία και φορείς της πόλης, από το υπουργείο και τη δημοτική αρχή. Διαφωνούμε κάθετα με την τοποθέτηση του δημάρχου **Γ. Ιωακειμίδη** ότι το κτίριο θα αναλάβει ο στρατός και ότι ο Δήμος μπορεί να φροντίζει μόνο για την καθαριότητα. Δε θέλουμε να δημιουργηθεί στην πόλη ένα κλειστό κέντρο κράτησης, θέλουμε μια δομή που θα ανήκει στο Δήμο και θα λειτουργεί με το απαραίτο προσωπικό.

Διαμέρισμα

Στο **Ηράκλειο Αττικής** το δημοτικό σχήμα “Ρήξη και ανατροπή”, μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και άλλους αγωνιστές κατάφερε να βάλει την πίεση ώστε η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου για παραχώρηση κτιρίων που ανήκουν στο Δήμο για τη διαμονή προσφύγων να μη μείνει στα χαρτιά, και η δράση της Επιτροπής Αλληλεγγύης για το Προσφυγικό που σχηματίστηκε το Φεβρουάριο να μην περιοριστεί σε συλλογή τροφίμων και ειδών ανάγκης. Το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε να παραχωρήσει το μοναδικό διαμέρισμα που διαθέτει, σε μια τετραμελής οικογένεια προσφύγων που είχαν περάσει 2,5 μήνες στην Ειδομένη. Επίσης τη σίτισή τους ανέλαβε ο κοντινός Βρεφονηπιακός Σταθμός του Δήμου. Οι ίδιοι δήλωσαν σε συνάντησή τους με την επιτροπή την περασμένη Πέμπτη ότι, τώρα που εγκαταστάθηκαν, τα δυο μικρά παιδιά τους έχουν αρχίσει να ανακάμπτουν από τις άθλιες συνθήκες στις οποίες ζούσαν στον καταυλισμό.

“Πρόκειται για ένα συμβολικό πρώτο βήμα, σημαντικό για την οικογένεια αυτή, που όμως δεν καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες. Στόχος είναι να δοθούν περισσότεροι χώροι σε όλους τους

Δήμους, αλλά και να καταφέρουμε να ανοίξουν τα σχολεία και οι παιδικοί σταθμοί για τα προσφυγόπουλα.” δήλωσε η **Δήμητρα Λιναρδάκη** από το δημοτικό σχήμα. Το επόμενο βήμα είναι η διοργάνωση εκδήλωσης στο στέκι του σχήματος “Ρήξη και Ανατροπή” στις 17 Ιούνη, με καλεσμένη την οικογένεια των προσφύγων.

Στη **Ν.Φιλαδέλφεια**, η Επιτροπή Αγώνα (Σωματείο Δήμου, Γ’ ΕΛΜΕ, Αριστοτέλης, ΚΕΕΡΦΑ, Λαϊκή Συνέλευση και Κοινωνικό Ιατρείο Φιλαδέλφειας), έχει πάρει μια σειρά από πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στους πρόσφυγες το τελευταίο διάστημα, όπως για παράδειγμα η ανοιχτή εκδήλωση που οργανώθηκε στην πλατεία της γειτονιάς. Το πιο πρόσφατο βήμα ήταν η κατάθεση ψηφίσματος το οποίο έβαζε την αναγκαιότητα να καταργηθεί η συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας – Ελλάδας και να έχουμε ανοιχτές πόλεις για τους πρόσφυγες.

Το ψήφισμα βάζει επίσης την απαίτηση να πάρει ο Δήμος Ν.Φιλαδέλφειας απόφαση για να δοθούν δημόσια και ιδιωτικά κτίρια για τη φιλοξενία των οικογενειών (πχ. Το οικόπεδο απέναντι από τον ΗΣΑΠ Περιεσσού), να γίνουν εγγραφές των προσφυγόπουλων στους παιδικούς σταθμούς και τα σχολεία, να γίνουν προσλήψεις στις δομές του δήμου προκειμένου να μπορούν να καλυφθούν όλες αυτές οι ανάγκες.

“Η παρέμβαση της Επιτροπής Αγώνα έγινε την περασμένη Τετάρτη, το ψήφισμα εισηγήθηκε η Δημοτική Αρχή και υπερψηφίστηκε” μας λέει η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη**. “Η Επιτροπή θα ξανακάνει σύντομα σύσκεψη, ώστε να οργανωθούν οι δράσεις του επόμενου διαστήματος που θα βάλουν την πίεση στο Δημοτικό Συμβούλιο να υλοποιήσει τις παραπάνω δεσμεύσεις”.

19 Μάρτη 2016 στην Αθήνα: Ο Παύλος ξει τσακίστε τους ναζί.

Βάζουν τροχοπέδη στη δίκη των νεοναζί

Αντιμέτωπη με την παρελκυστική τακτική των κατηγορούμενων χρυσαυγιστών αλλά και των δικαστικών θεσμών βρίσκεται η επανέναρξη της δίκης της Χρυσής Αυγής, πέντε μήνες μετά τη διακοπή της λόγω της αποχής των δικηγόρων.

Παρά το γεγονός ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι Αθήνας και Πειραιά έδωσαν στην πολιτική αγωγή άδειες για τη συνέχιση της δίκης, οι δικάσιμοι της 25ης και 26ης Μάη σημαδεύτηκαν από τις προσπάθειες των συνηγόρων των χρυσαυγιστών να μπλοκάρουν τη διαδικασία. Σε αυτό προστέθηκε, τη Δευτέρα 30 Μάη, η απόφαση της διοίκησης του Εφετείου Αθηνών να ορίσει μόλις πέντε συνεδριάσεις για το μήνα Ιούνιο, την ίδια στιγμή που το υπουργείο Δικαιοσύνης δεν έχει προβεί σε καμία κίνηση για τη μεταφορά της δίκης, από τις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού, σε άλλο χώρο.

Φτάνοντας στο σημείο να αμφισβητήσουν ακόμα και τις άδειες που έδωσαν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι στην πολιτική αγωγή, αλλά κυρίως αρνούνται με κάθε δυνατή δικαιολογία να εκπροσωπήσουν, όπως τους ζήτησε η έδρα, τους κατηγορούμενους που εμφανίστηκαν στο δικαστήριο χωρίς δικηγόρο, οι συνήγοροι των χρυσαυγιστών έκαναν φανερό την πρόθεση της ναζιστικής συμμορίας να εμποδίσει την επανεκκίνηση της δίκης. Το αποτέλεσμα ήταν ο αυτεπάγγελτος διορισμός δικηγόρων από τον κατάλογο του ΔΣΑ και η διακοπή της διαδικασίας τρεις φορές - προκειμένου οι συγκεκριμένοι δικηγόροι να έρθουν στο δικαστήριο, να αποδεχτούν το διορισμό τους αλλά και να έχουν χρόνο να μελετήσουν τη δικογραφία.

“Η συνέχιση των μεθοδεύσεων των κα-

τηγορούμενων Χρυσαιγιστών για την παρέλκυση της δίκης, με διάφορες προφάσεις και προσχήματα, όπως εκδηλώθηκε και στη χθεσινή δικάσιμο, ύστερα από πέντε σχεδόν μήνες διακοπής της, αποκαλύπτει για μια ακόμη φορά τον υποκριτικό χαρακτήρα των παλαιότερων δηλώσεών τους περί της δήθεν διακαούς επιθυμίας και απαίτησής τους για την επιτάχυνσή της, ώστε να αναδειχτεί η αλήθεια”, ανέφεραν σε κοινή ανακοίνωσή τους οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής στις 26 Μάη. “Η Πολιτική Αγωγή επαναλαμβάνει την αναγκαιότητα της εξασφάλισης όλων των απαραίτητων προϋποθέσεων για την ομαλή, απρόσκοπτη και ταχεία διεξαγωγή και πρόοδο της δίκης”.

Δικαστικοί θεσμοί

Την τακτική της κωλυσιεργίας, όμως, φαίνεται να υιοθετούν και οι δικαστικοί θεσμοί. Ενώ από τον περασμένο Οκτώβρη και μέχρι τη διακοπή της δίκης το Γενάρη είχαν αρχίσει να διεξάγονται οκτώ με δέκα δικάσιμοι το μήνα, αυτή τη στιγμή η ροή της διαδικασίας επιβραδύνεται. Όπως δήλωσε τη Δευτέρα 30 Μάη μέσα στο δικαστήριο η πρόεδρος της έδρας, Μ. Λεπενιώτη, παρά τις συνεχείς εκκλήσεις της για επιτάχυνση της διαδικασίας, δόθηκαν από τον προϊστάμενο της τριμελούς Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών μόνο πέντε δικάσιμοι μέσα στον Ιούνιο. Ενώ μίλησε και για ολιγωρία του υπουργείου Δικαιοσύνης που δεν έχει τηρήσει την υπόσχεσή του για αλλαγή χώρου διεξαγωγής της δίκης.

Από τον περασμένο Γενάρη, όταν ξεκίνησε ο αγώνας των δικηγόρων ενάντια στο ασφαλιστικό σφαγείο, κυριαρχούσε η προ-

παγάνδα ότι είναι η αποχή τους που ευθύνεται για την καθυστέρηση της δίκης με αποτέλεσμα την αποφυλάκιση όλων των κατηγορούμενων, ακόμα και του δολοφόνου του Παύλου Φύσσα, Ρουπακιά. Οι ίδιοι θεσμοί που θα έπρεπε να πάρουν αποφάσεις διευκόλυνσης της διεξαγωγής της δίκης (το υπουργείο Δικαιοσύνης αναφορικά με την αίθουσα και η Διοίκηση της Δικαιοσύνης αναφορικά με την αποκλειστική απασχοληση των δικαστών της έδρας) βρήκαν την ευκαιρία να αποσείσουν τις ευθύνες τους κάνοντας δημόσιες παρεμβάσεις ενάντια στην απεργία των δικηγόρων.

Τώρα βέβαια που δόθηκαν οι άδειες και η δίκη όχι μόνο θα μπορούσε να ξεκινήσει αλλά και να επιταχυνθεί, αποκαλύπτεται η αλήθεια. Η ευθύνη για τους αργούς ρυθμούς της διαδικασίας ανήκει από τη μία στους χρυσαυγίτες που φοβούνται την καταδίκη τους κι από την άλλη στη δικαστική εξουσία και το υπουργείο που τους προσφέρουν πολύτιμη βοήθεια.

“Η απόφαση για λιγότερους δικασίμους, σε συνδυασμό με τη συνέχιση της διαδικασίας στις φυλακές Κορυδαλλού, είναι κίνηση όχι για την επανέναρξη αλλά για την εξαφάνιση της δίκης”, μας είπε ο Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής εκ μέρους των Αιγύπτιων αλιεργατών, “Είναι μια πολύ σοβαρή εξέλιξη. Οι μεθοδεύσεις αυτές πρέπει να ανατραπούν και το αντιφασιστικό κίνημα έχει να παίξει ξανά τον πιο κρίσιμο ρόλο, στο πλευρό των θυμάτων της εγκληματικής οργάνωσης”.

Η επόμενη δικάσιμο έχει οριστεί για την Παρασκευή 3 Ιούνη και ακολουθούν ακόμα τέσσερις, στις 9, 13, 24 και 28 Ιούνη.

Λένα Βερδέ

Η Πετρούπολη στο πλευρό της Κατερίνας Πατρικίου

Συγκέντρωση στην στρογγυλή πλατεία Πετρούπολης και πορεία διαμαρτυρίας προς το Α.Τ. της περιοχής πραγματοποιήσε η τοπική επιτροπή της ANΤΑΡΣΥΑ την Πέμπτη 26 Μάη. Η κινητοποίηση ήταν η πρώτη αντίδραση στην προσπάθεια συκοφάντησης και στοχοποίησης μελών της ANΤΑΡΣΥΑ και συγκεκριμένα της Κατερίνας Πατρικίου, πρώην δημοτικής συμβούλου της ANΤΑΡΣΥΑ στην Πετρούπολη, από την Χρυσή Αυγή επικουρούμενης από το Α.Τ. Πετρούπολης.

Εις βάρος της Κατερίνας Πατρικίου, η οποία καλείται να απολογηθεί στις 16 Ιούνη, έχει ασκηθεί, μετά από μήνυση του υποψήφιου βουλευτή της Χρυσής Αυγής Αθανάσιου Κουράκου, ποινική δίωξη για τα αδικήματα της “ηθικής αυτουργίας σε ληστεία και της επικίνδυνης σωματικής βλάβης” τα οποία φέρεται ότι τέλεσε στις 25/1/2015. Πρόκειται για τη μέρα των βουλευτικών εκλογών όταν τάγματα εφόδου της ΧΑ επιχειρούσαν να σπείρουν τον τρόμο σε εκλογικά κέντρα και εκπροσώπους της Αριστεράς, σπάζοντας το προεκλογικό περίπτερο της ANΤΑΡΣΥΑ στην Πετρούπολη κι όχι μόνο. Κι ενώ γίνονταν όλα αυτά, με βάση τις ανυπόστατες κατηγορίες του χρυσαυγίτη Κουράκου ότι του επιτέθηκαν, στα έγγραφα που ανταλλάχτηκαν την ίδια μέρα μεταξύ του τοπικού Α.Τ. και του εγκληματολογικού τμήματος της Ασφάλειας ζητούνταν η επίδειξη φωτογραφιών “σεσημασμένων ατόμων, μελών του κόμματος ANΤΑΡΣΥΑ” και “καθ’ έξη και κατ’ επάγγελμα εγκληματιών”.

“Ατυχείς”

Στην κινητοποίηση της περασμένης Πέμπτης συμμετείχαν, εκτός από την τοπική ANΤΑΡΣΥΑ, αντιπροσωπείες από το ΕΕΚ, το Μ-Λ ΚΚΕ και την ΛΑΕ καθώς και από δημοτικές κινήσεις της περιοχής (Ανυπότακτη Πετρούπολη, Ριζοσπαστική Αγωνιστική Κίνηση Πολιτών Πετρούπολης κ.α.). Ενώ στην έντονη διαμαρτυρία της αντιπροσωπείας της πορείας για όλα αυτά αλλά και για το γεγονός ότι υπάρχουν ακόμα “φάκελοι” αγωνιστών στην Ασφάλεια, η Διοικητής του τμήματος αλλά και άλλοι δυο υπηρεσιακοί παράγοντες δήλωσαν ότι οι εκφράσεις που χρησιμοποιήθηκαν στα υπηρεσιακά έγγραφα ήταν “ατυχείς” και ζήτησαν συγγνώμη. Επίσημαν επίσης ότι δεν δέχθηκαν πιέσεις και πολιτική εντολή για τις ενέργειές τους, διαχωρίζοντας την θέση τους από το εγκληματολογικό ισχυριζόμενοι ταυτόχρονα ότι, κατά την γνώμη τους, δεν κρατούνται “φάκελοι”. Και μόνο μετά τις επίμονες ενστάσεις της αντιπροσωπείας δεσμεύτηκαν να διαβιβάσουν το έγγραφο-διαμαρτυρία της πορείας στους ανωτέρους τους.

Οι διαδηλωτές ανανέωσαν το ραντεβού τους για τις 16/6, ημέρα απολογίας της Κ. Πατρικίου, στο κτίριο 9 της Ευελπίδων στις 9ημ.

Διαδήλωση την Πέμπτη 26/5 στο Α.Τ. Πετρούπολης

Διήμερο δράσης για τις Σκουριές

Διήμερο συναυλιών, εκδηλώσεων και κινητοποιήσεων σε Θεσσαλονίκη και Ιερισσό για την στήριξη και αλληλεγγύη στους 450 διωκόμενους του αγώνα ενάντια στη λεηλασία των Σκουριών οργανώνουν στις 4 και 5 Ιούνη, στα πλαίσια της Παγκόσμιας Μέρας Περιβάλλοντος (5/6), οι Επιτροπές Αγώνα Θεσσαλονίκης-Χαλκιδικής και ο Σύλλογος-Φίλοι του περιβάλλοντος Ιερισσού.

Το κίνημα ενάντια στις καταστροφικές εξορύξεις της **ELDORADO GOLD** έχει δεχτεί τη μέγιστη τρομοκρατία και καταστολή από το κράτος και την αστυνομία. Οι διώξεις ως τώρα ξεπερνούν τις 450. “Δεν αφήνουμε κανέναν μόνο του σ’ αυτόν τον αγώνα”, τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσαν οι Επιτροπές Αγώνα Θεσσαλονίκης-Χαλκιδικής. Το Σάββατο 4 Ιουνίου στη Θεσσαλονίκη, στο πρώην Στρατόπεδο Κόδρα, στις 7μμ, διοργανώνεται συναυλία οικονομικής ενίσχυσης των διωκόμενων αγωνιστών. “Στέλνουμε ένα πολύ ηχηρό μήνυμα ότι είμαστε εδώ και συνεχίζουμε δυναμικά, μέχρις ότου αποχωρή-

σουν οριστικά όσοι καταπατούν τη φύση, την ελευθερία μας, τις ζωές και την υγεία των παιδιών μας”. Στη συναυλία συμμετέχουν: Υπεραστικοί, Social Waste & DJ Magnum, Folk ‘n’ Roll, Γιώργος Βαλιάκας & Ιδανικοί, Blackberry Jam.

“Όσο η εξορυκτική εταιρεία ELDORADO GOLD παραμένει και καταστρέφει το βουνό μας, όσο υπάρχει και ένας συναγωνιστής μας να διώκεται γιατί υπερασπίστηκε τον τόπο μας, εμείς έχουμε υποχρέωση να βρισκόμαστε στον δρόμο του αγώνα και στην υπεράσπιση του περιβάλλοντος. Για εμάς αυτός ο αγώνας είναι μονόδρομος”, τονίζεται στην ανακοίνωση του Συλλόγου Φίλων Περιβάλλοντος της Ιερισσού. “Στις 9 Ιούνη δικάζονται 21 συναγωνιστές μας για το αυτονόητο δικαίωμα της προστασίας του Περιβάλλοντος. Για την τοπική κοινωνία δεν είναι 21 τυχαία άτομα είμαστε όλοι μας”.

Η συναυλία πραγματοποιείται στο πολιτιστικό πάρκο Ιερισσού την Κυριακή 5/6, στις 8:30 μ.μ με τους: **Δημήτρη Μυστακίδη, Γκιντίκι και Βάσω Βασιλειάδου.**

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΟΜΙΚΗΣ

Οι εκλογές στο Πολιτικό της Νομικής έγιναν τη **Δευτέρα 30 Μαΐου** χωρίς τη συμμετοχή της ΔΑΠ, η οποία ούτως ή άλλως κωλυσιεργούσε όλη τη βδομάδα που ο σύλλογος προσπαθούσε να βγάλει ημερομηνία.

Όταν τελικά η ημερομηνία αποφασίστηκε στη ΓΣ που είχε μεγάλη συμμετοχή, η ΔΑΠ αποφάσισε να απέχει. Στην ίδια τη ΓΣ, ενώ ξεκίνησε μονοθεματικά, με εισηγήσεις που αφορούσαν μόνο τη διεξαγωγή των εκλογών, εμείς μιλήσαμε άτομο – άτομο για όλα τα ζητήματα που έχουμε μπροστά μας (πχ 9 Ιούνη, μάχη ενάντια στα μέτρα που ψηφίζονται κλπ) και προέκυψε ένα κλίμα ότι πράγματι δε γίνεται να κάνουμε μονοθεματικές συνελεύσεις σε μια περίοδο που τρέχουν τόσα.

Η αποχή ανέβηκε στις φετινές εκλογές και πρώτη δύναμη αναδείχθηκε η ΠΑΣΠ με 3 έδρες, ενώ από 2 έδρες πήραν η ΕΑΑΚ και η ΠΚΣ. Πιστεύω ότι το αποτέλεσμα δεν είναι αντιπροσωπευτικό του συλλόγου: η ΠΑΣΠ, που πέρσι ήταν τέταρτη δύναμη, σίγουρα επωφελήθηκε από την αποχώρηση της ΔΑΠ και κινητοποίησε ό,τι είχε και δεν είχε, ενώ οι ψήφοι της Αριστεράς αντιπροσώπευαν το πιο “ζωντανό” κομμάτι του συλλόγου, κι αυτό ακριβώς είναι που έχει σημασία για τη συνέχεια. Το πώς θα συσπειρώσουμε αυτό το κομμάτι, όχι πια στο εκλογικό πεδίο αλλά στη δράση, στο να οργανώσουμε τη συμμετοχή μας στις αντιπαραθεσιακές κι αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και στη μάχη ενάντια στα νέα μέτρα στο πλάι των εργατών.

Ιλρίντα Μουσαράι,
Πολιτικό Νομικής

Athens Pride 2016

Η ομάδα LGBTQ+ **ANTAPΣYA** καλεί σε ανοιχτή σύσκεψη στην οποία θα συζητηθεί η συμμετοχή μας στο φετινό Athens Pride (11 Ιουνίου): με ποια κείμενα και διεκδικήσεις θα παρέμβουμε και πώς θα την οργανώσουμε.

Η σύσκεψη θα γίνει στο υπόγειο του White Rabbit, Σολωμού 12, Εξάρχεια το Σάββατο 4/6, ώρα 7μμ.

ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ

Ξεκινάει την Παρασκευή 3/6 το Φεστιβάλ Αναίρεσεις στο χώρο του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών που οργανώνουν η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση και το Νέο Αριστερό Ρεύμα για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Στις 3 μέρες που θα διαρκέσει θα πραγματοποιηθούν 3 συζητήσεις πάνω στο ζήτημα της προσφυγιάς και της μετανάστευσης, των ιστορικών γεγονότων του ελληνικού εμφυλίου 70 χρόνια από το ξέσπασμα του και των νέων εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, ενώ θα πραγματοποιηθούν συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις, προβολές, εκθέσεις φωτογραφίας και μια σειρά άλλες πολιτιστικές δράσεις.

Στις συναυλίες του τριημέρου θα πάρουν μέρος οι **Nightstalker**, οι **BLML**, οι **Spinball**, οι **Electric Litaly**, οι **2L8**, ο **Εισβολέας & οι The Tedds**, οι **Anser**, ο **Άγνωστός Χειμώνας** με τον **ΤΑΦ Λάθος** και τον **Dj Micro**, ο **Γιάγκος Χαιρέτης**, ο **Μπάμπης Παπαδόπουλος**, ο **Βαγγέλης Καζαντζής**. Επίσης στη σκηνή των Αναίρεσεων θα βρεθούν οι **Encardia**, οι **Χαονία**, αλλά και ο **Δημήτρης Μπάσης** και η **Ελένη Πέτα** στο αφιέρωμα στο **Δημήτρη Μητροπάνο**.

ΓΑΛΑΤΣΙ «Το Παλαί δεν πωλείται - δεν νοικιάζεται»

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας για το Παλαί στο Γαλάτσι καλεί την Παρασκευή 3 Ιούνη στις 7μμ στο Παλιό Τέρμα η Κίνηση Φορέων και Πολιτών Γαλασίου, Ν. Ιωνίας και 5ης Κοινότητας Δ. Αθήνας για τη διάσωση της Ολυμπιακής Εγκατάστασης Γαλασίου.

“Το Παλαί δεν πωλείται και δεν νοικιάζεται”, τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε το συντονιστικό των φορέων που συμμετέχουν στην Κίνηση αναφέροντας μεταξύ άλλων πως τα δεκάδες εκατομμύρια που ξοδεύτηκαν για να φτιαχτεί το Ολυμπιακό Κέντρο Γαλασίου, παρά τις υποσχέσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων ότι θα παραδώσουν την εγκατάσταση στους νέους και τις νέες της περιοχής σαν ένα δημόσιο κέντρο αθλητισμού και πολιτισμού, τελικά χαρίζονται στα ιδιωτικά συμφέροντα είτε με την προσπάθεια μετατροπής του σε Εμπορικό Κέντρο, είτε μέσω της παράδοσής του στο ΤΑΙΠΕΔ.

“Έχουμε κάθε λόγο να αντιδράσουμε”, αναφέρεται στην ανακοίνωση, το Παλαί είναι ένας “υπερπολύτιμος χώρος που μπορεί να στεγάσει, δωρεάν και με ελεύθερη πρόσβαση, τις ανάγκες για αθλητισμό και πολιτισμό της νεολαίας και των κατοίκων της περιοχής, ενώ είναι ο μοναδικός χώρος που μπορεί να φιλοξενήσει δεκάδες αθλητικούς και πολιτιστικούς συλλόγους, φορείς συλλογικής δράσης”.

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ‘Όχι στην ιδιωτικοποίηση

“Όχι στην εκχώρηση υπηρεσιών του δήμου σε ιδιώτες”, τονίζει σε ανακοίνωση που εξέδωσε η Δημοτική Παράταξη Ρήξη Και Ανατροπή στο Ηράκλειο μετά το δημοτικό συμβούλιο την Τετάρτη 11/5 αφού με απόφαση της πλειοψηφίας, η Δημοτική Αρχή προχώρησε στην ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας των αθλητικών χώρων του Δήμου.

“Παρά την παράσταση διαμαρτυρίας, του σωματείου, του συνδικάτου ΟΤΑ, των εργαζομένων του Δήμου και πλήθους δημοτών και παρά την έντονη αντίθεση και διαφωνία της αντιπολίτευσης που καλούσε την διοίκηση να το αποσύρει, το θέμα συζητήθηκε και αποφασίστηκε με την γνωστή πλειοψηφία και με το επιχείρημα: «είμαστε διοίκηση-κάνουμε ότι θέλουμε».

Η δημοτική αρχή, υπηρετώντας συνειδητά και πιστά στην πράξη τις μνημονιακές πολιτικές που συνεχίζει να υλοποιεί η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, καθώς και τις επιταγές της ΕΕ, προστέθηκε στην λίστα των δήμων που οδηγούν με την πολιτική τους στην υποβάθμιση και την ιδιωτικοποίηση των δημοτικών υπηρεσιών.

Σαν Ρήξη και Ανατροπή είμαστε κάθετα αντίθετοι σε αυτήν την πολιτική και καλούμε τους εργαζόμενους του Δήμου και τον βαριά φορολογούμενο λαό του Ηρακλείου να αγωνιστούμε όλοι μαζί για να προασπίσουμε τον δημόσιο και δημοτικό χαρακτήρα των υπηρεσιών, να εμποδίσουμε και να ανατρέψουμε στην πράξη αποφάσεις για τέτοιους σχεδιασμούς.

Καταγγέλλουμε και καταδικάζουμε σαν απαράδεκτη την απόφαση για την ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας των αθλητικών χώρων και κάθε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης. Λέμε όχι στην υποβάθμιση των υπηρεσιών του Δήμου και καλούμε την Δημοτική αρχή έστω και τώρα να φέρει ξανά το θέμα στο επόμενο Δ.Σ και να ανακαλέσει την απόφασή.

Αγωνιζόμαστε για αύξηση της κρατικής επιχορήγησης στους δήμους, για άμεσες προσλήψεις με μόνιμες και σταθερές θέσεις εργασίας, σύμφωνα με τις πραγματικές σχέσεις εργασίας, για αναβάθμιση των υπηρεσιών, για ένα δήμο στην υπηρεσία των πολιτών που θα καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες του. Ενάντια στη λάιλαπα και τη βαρβαρότητα μόνο ένας δρόμος υπάρχει, ο δρόμος του αγώνα”, τονίζεται στην ανακοίνωση της δημοτικής παράταξης.

Ολοκληρώθηκε η καταμέτρηση για το νέο ΔΣ του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας και τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η άνοδος της αριστεράς στα Συνδικάτα είναι μια διαδικασία που δεν έχει σταματήσει.

Οι δυνάμεις της Δεξιάς (ΔΑΚΕ και Νέα Πορεία) είχαν μεγάλη πτώση χάνοντας αθροιστικά μια έδρα στο νέο ΔΣ. Προφανώς έπαιξε ρόλο και το γεγονός ότι, μια σειρά από σωματεία σφραγίδες ή σωματεία που είχαν δεκάδες λαθροχειρίες στις εκλογικές τους διαδικασίες (με πρωταγωνιστικό ρόλο διάφορων αποχρώσεων Δακίτες), δεν συμμετείχαν στο φετινό συνέδριο αφού δεν αναγνωρίστηκαν οι σύνεδροί τους.

Στις κάλπες μοιάζει ότι ο μεγάλος κερδισμένος του ΕΚΑ είναι το ΜΕΤΑ που συμμετείχε σε συνεργασία με το ΕΜΕΙΣ του Ν. Φωτόπουλου με το όνομα Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση, μια που αύξησε την δύναμη του από 5 στις 7 έδρες στο ΔΣ παίρνοντας την δεύτερη θέση.

Βασική αιτία είναι ότι το κοινό σχήμα πήρε μαζί του το μεγαλύτερο κομμάτι των συνέδρων του ΕΜΕΙΣ στερώντας από την παράταξη (Σαλουφάκου) την τρίτη έδρα που είχε στο προηγούμενο συνέδριο. Όμως πέρα από αυτό, η πραγματικότητα είναι ότι οι δυνάμεις του ΜΕΤΑ (που αποτελείται από δυνάμεις και του ΣΥΡΙΖΑ και της ΛΑΕ) συμμετείχαν στο συνέδριο του ΕΚΑ με τρία διαφορετικά ψη-

ΕΚΑ Μπροστά σε νέες μάχες

φοδέλτια, πέρα από την ΕΑΚ. Η Παρέμβαση Εργαζόμενων (μόνο ΣΥΡΙΖΑ), καταβαραθρώθηκε (με 12 μονάχα ψήφους), και το Ρεσάλτο στη Γαλέρα (αγωνιστές της ΛΑΕ) επίσης δεν κατάφερε να συσπειρώσει (17 ψήφοι).

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ παρέμειναν πρώτη δύναμη χάνοντας όμως ψήφους, αποδεικνύοντας ότι τελικά η καταγγελία δεν οδηγεί πουθενά, ούτε στους αγώνες αλλά ούτε και στις κάλπες.

Η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ) για δεύτερο συνεχόμενο συνέδριο διατηρεί τις δυο έδρες στο ΔΣ του ΕΚΑ και δείχνει πως είναι μια δύναμη που δεν είναι περαστική, αλλά υπαρκτή, πραγματική στον ιδιωτικό τομέα στην Αθήνα που δίνει τις μάχες για να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των εργαζόμενων. Η ΑΤΕ εξέλεξε δύο αντιπροσώπους στο ΓΣ της ΓΣΕΕ.

Μπροστά μας έχουμε να δώσουμε την μάχη για να βγει το ΕΚΑ σε απεργία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, στο πλευρό των εργαζόμενων στις μεταφορές, στα Λιμάνια και στον ΟΣΕ αφού η ΓΣΕΕ έχει παραιτηθεί από αυτό. Τέτοιες μάχες θα συσπειρώσουν ακόμη περισσότερο τον κόσμο γύρω από το Εργατικό Κέντρο και θα δυναμώσουν ακόμη περισσότερο την Αριστερά.

	29. ΣΥΝΕΔΡΙΟ - 2016		28. ΣΥΝΕΔΡΙΟ - 2013	
ΨΗΦΙΣΑΝ	1159		1422	
ΕΓΚΥΡΑ	1146		1415	
ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ
ΔΑΣ (ΠΑΜΕ)	315	9	399	9
ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ (ΜΕΤΑ-ΕΜΕΙΣ)	268	7	216 ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ	5
ΠΑΣΚΕ	198	5	221	5
ΔΑΚΕ	124	3	157	3
ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ	92	3	187	4
ΑΤΕ	52	2	71	2
ΕΜΕΙΣ	68	2	158	3
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ	12	0	δεν υπήρχε	
ΡΕΣΑΛΤΟ στη ΓΑΛΕΡΑ	17	0	δεν υπήρχε	
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ (ΑΝΕΛ)	δεν κατέβηκαν		9	0
Αντεπίθεση Εργαζόμενων	δεν κατέβηκαν		2	0

ΕΚΠΑ Υπέστη εργατικό «ατύχημα», βρέθηκε απολυμένος

Εδώ και 6 μήνες περιμένει την αποκατάσταση στη δουλειά του ο Οδυσσέας Βογιατζής που εργαζόταν ως συμβασιούχος για πάνω από 12 χρόνια στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Αθήνας. Πρόκειται για τον μοναδικό ταριχευτή σε ολόκληρο το πανεπιστήμιο. Πάνω στη δική του εργασία βασίζονταν όλα τα μαθήματα της Ανατομίας της Ιατρικής Σχολής της Αθήνας.

Όπως τονίζεται σε ανακοίνωση που εξέδωσαν οι συνάδελφοί του: «Παρά τα επανειλημμένα αιτήματα και προειδοποιήσεις του συνάδελφου Οδυσσέα, η διοίκηση του ΕΚΠΑ δεν διέθεσε τα απαραίτητα κονδύλια για τη διαμόρφωση ενός στοιχειωδώς ασφαλούς περιβάλλοντος εργασίας». Δεν είναι καθόλου τυχαίο λοιπόν πως τον προηγούμενο Δεκέμβρη φτάσαμε σε ένα προδιαγεγραμμένο εργατικό ατύχημα “που είχε σαν αποτέλεσμα να εκτοξευθεί η φαινόλη στο πρόσωπο και το σώμα του Οδυσσέα, προκαλώντας του σοβαρά εγκαύματα” αναφέρει η ανακοίνωση και συνεχίζει:

Υποσχέσεις για αποπληρωμή δεδουλευμένων ενάμισι μήνα (από τους δυόμισι που τους χρωστούσε) δίνει η διοίκηση του ΜΕΓΑ μετά την πίεση των απεργιακών κινητοποιήσεων των εργαζομένων.

Απέναντι στην απειλή ενός επικείμενου κλεισίματος του ΜΕΓΑ και την απόλυσή τους, οι εργαζόμενοι στο κανάλι έχουν τη δύναμη να νικήσουν. Κάνοντας σαφές απέναντι

ΜΕΓΑ

στους μεγαλοϊδιοκτήτες ότι, πρώτον, κανείς δεν θα εργάζεται απλήρωτος και ότι, δεύτερον, αν τα διαπλεκόμενα αφεντικά της ενημέρωσης δεν μπορούν να λειτουργήσουν το κανάλι, τότε οι εργαζόμενοι μπορούν να πάρουν τα κλειδιά και με εργατικό έλεγχο να σώσουν τις δουλειές τους, προσφέρον-

«Ακόμη και σήμερα, 6 μήνες μετά το ατύχημα, ο εργαζόμενος δεν έχει αποζημιωθεί για το εργατικό ατύχημα, ούτε έχει εφαρμοστεί η απόφαση της Συγκλήτου της 11-12-2015, σύμφωνα με την οποία, θα του καταβάλλονταν οι μισθοδοσίες των προηγούμενων μηνών κατά τους οποίους το Ταριχευτήριο δεν λειτουργούσε. Επιπλέον, δεν έχει γίνει καμία απολύτως ανακατασκευή των χώρων του Ταριχευτηρίου, παρότι εκπονήθηκε σχετική μελέτη από την Τεχνική Υπηρεσία. Πρακτικά λοιπόν ο Οδυσσέας όχι μόνο υπέστη εργατικό «ατύχημα» αλλά βρέθηκε και απολυμένος. Το πιο εξοργιστικό από όλα είναι ότι πριν λίγες ημέρες η Ιατρική Σχολή έβγαλε προκήρυξη για την πλήρωση θέσης ταριχευτή!”.

Οι εργαζόμενοι στο ΕΚΠΑ, τις επόμενες μέρες θα ανακοινώσουν κινητοποιήσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας καλώντας όλους τους συναδέλφους τους να πάρουν μέρος και να σταθούν στο πλευρό του Οδυσσέα.

τας πραγματική ενημέρωση προς όφελος της κοινωνίας. Οι εμπειρίες και ο πολύμηνος αγώνας των εργαζομένων στην ΕΡΤ, αλλά και ανάλογων κινητοποιήσεων σε ιδιωτικά μέσα (ALTER, Ελευθεροτυπία, Απογευματινή, Ελεύθερος Τύπος, κλπ) δείχνουν ότι οι εργαζόμενοι έχουν τη δύναμη να πετύχουν πολλά επιμένοντας στον αγώνα και παίρνοντας την κατάσταση στα χέρια τους.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΝΙΘ Δυναμώνουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά

Στις 9 Ιούνη οι νοσοκομειακοί γιατροί της Θεσσαλονίκης ψηφίζουν τους αντιπροσώπους τους στο ΔΣ της Ένωσης Νοσοκομειακών Ιατρών Θεσσαλονίκης (ΕΝΙΘ).

Οι εκλογές αυτές γίνονται δύο μήνες μετά το συνέδριο της ΟΕΝΓΕ όπου η αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έγινε πλειοψηφία και η φιλοκυβερνητική παράταξη (ΑΕΓ) έχασε την πρώτη θέση πληρώνοντας την αδράνεια της ομοσπονδίας όλα τα προηγούμενα χρόνια, ενώ ταυτόχρονα το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή (ΕΚΑ) πήρε τη δεύτερη θέση, συσπειρώνοντας πανελλαδικά το πιο μαχητικό και ριζοσπαστικό κομμάτι των νοσοκομειακών γιατρών και εκφράζοντας τους αγώνες όλων των προηγούμενων χρόνων.

Μπορεί η κυβέρνηση να ψήφισε με συνοπτικές διαδικασίες το ασφαλιστικό και το πακέτο των 7500 σελίδων, αλλά οι αντιστάσεις δεν σταματούν όπως δείχνουν οι απεργίες στα ΜΜΜ αλλά και η απεργία δασκάλων και υγειονομικών στις 8 Ιούνη. Ειδικότερα στο χώρο της υγείας η μάχη για προσλήψεις και χρηματοδότηση της δημόσιας Υγείας είναι μάχη που αφορά την επιβίωση ΕΣΥ και γιατρών και είναι ο τρόπος να σπάσουμε τα μνημόνια στην πράξη.

Το Νυστέρι θα δώσει τη μάχη των εκλογών στην ΕΝΙΘ με στόχο να ζωντανέψει αυτό το ιστορικό σωματείο για να βγει από την αδράνεια των τελευταίων χρόνων. Καλούμε τους συναδέλφους να συμμετέχουν μαζικά στη διαδικασία των εκλογών κάνοντας πιο δυνατό το νέο ΔΣ. Να αποτρέψουμε την επιστροφή των παρατάξεων που ψήφισαν ΝΑΙ στο δημοψήφισμα και να κόψουμε κάθε σχέση με λογικές ανάθεσης και κυβερνητισμού που καθόρισαν την πορεία της ΕΝΙΘ τα προηγούμενα χρόνια.

Το κυριότερο όμως που χρειάζεται είναι να ζωντανέψουν οι κινηματικές διαδικασίες σε κάθε νοσοκομείο, Κέντρο Υγείας και ΠΕΔΥ της πόλης, με ανασυγκρότηση των νοσοκομειακών επιτροπών, με τακτικές γενικές συνελεύσεις και κινηματικές πρωτοβουλίες. Εξίσου σημαντικός είναι και ο συντονισμός με όλους τους εργαζόμενους εντός κι εκτός νοσοκομείων. Οι νοσοκομειακοί γιατροί είναι εργαζόμενοι που παλεύουν από κοινού τα μνημόνια και όχι μια συντεχνία. Η πρότασή μας να συγκροτηθεί και στη Θεσσαλονίκη το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή λογοδοτεί σε αυτό το σκοπό. Ελάτε μαζί μας να αλλάξουμε την ΕΝΙΘ.

Γιάννης Κούτρας

Επικουρικός ιατρός, ΠΕΔΥ Τούμπα, υποψήφιος από το Νυστέρι στις εκλογές για το νέο ΔΣ της ΕΝΙΘ

Γυνέχεια από τη σελίδα 6

Μύθος τέταρτος: “Την αποφάσισαν την ιδιωτικοποίηση, κουμάντο κάνει πλέον ο Σόμιπλε άρα δεν μπορούμε να νικήσουμε”

Και αυτό είναι ένα λάθος επιχείρημα. Στη Γαλλία ο ξεσηκωμός των εργαζόμενων ενάντια στους νόμους του Ολάντ αναγκάζει τον Γάλλο πρόεδρο να συζητάει για να πάρει πίσω τον νόμο που ψήφισε πριν από λίγες βδομάδες. Και εδώ, δεκάδες νόμοι έχουν μείνει στα χαρτιά εξαιτίας των αγώνων των εργαζόμενων. Οι δανειστές επέμεναν π.χ. να κλείσουν 40 περίπου μικρά νοσοκομεία και τόσο ο Λοβέρδος όσο και ο Άδωνις έκαναν το πάν για να υπηρετήσουν τις αποφάσεις των ευρωπαίων φίλων τους. Τελικά οι αγώνες των εργαζόμενων στην Υγεία, εμπόδισαν αυτήν την προοπτική.

Μύθος πέμπτος: “Αφού δεν μπορούμε να κερδίσουμε την ιδιωτικοποίηση ας δώσουμε βάρος στο να υπογράψουμε συλλογική σύμβαση για να περισώσουμε ό, τι μπορούμε”.

Αυτό είναι τεράστιο λάθος. Πρώτον γιατί το μήνυμα που δίνει σε όλη την κοινωνία είναι ότι εμείς δεν ενδιαφερόμαστε για δημόσιες, φτηνές, αξιόπιστες μεταφορές, αλλά μας ενδιαφέρουν μόνο οι κατακτήσεις μας. Δεύτερον, η υπογραφή της οποιασδήποτε συλλογικής σύμβασης στην καλύτερη των περιπτώσεων θα εξασφαλίσει κάποια δικαιώματα μονάχα για λίγο καιρό. Χωρίς σύγκρουση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση θα βρεθούμε στον αέρα.

Το πρωί της 11ης Μάη άφησε την τελευταία του πνοή στο σπίτι του στο Ίσλινγκτον του Λονδίνου ο Ντέιβιντ Κίνγκ ένας από τους σημαντικότερους καλλιτέχνες-μελετητές του “μεγαλύτερου γεγονότος του 20ου αιώνα”, όπως ο ίδιος συνήθιζε να λέει, της Ρώσικης Επανάστασης.

Η ακούραστη ιστορική έρευνα αποτελούσε το σκεπτικό για όλα τα σημαντικά βιβλία του τα τελευταία 45 χρόνια. Ήταν ένας από τους μεγαλύτερους αρχειονόμους και ιστορικούς ντετέκτιβ της εποχής μας. Ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο σε αναζήτηση αντικειμένων της Ρωσικής Επανάστασης συλλέγοντας τα πάντα, από φωτογραφίες, αφίσες και κυβερνητικά έγγραφα μέχρι κούπες καφέ. Στη συλλογή του εκτιμάται ότι περιλαμβάνονται περίπου 250.000 αντικείμενα. Όμως ο Ντέιβιντ Κινγκ δεν ήταν ένας συλλέκτης. Η πνευματική και καλλιτεχνική εμπλοκή του Ντέιβιντ Κίνγκ με τη Ρωσική Επανάσταση ήταν θεμελιωμένη σε προσωπικές εμπειρίες και πολιτικές πεποιθήσεις.

Ταξίδεψε πρώτη φορά στη Σοβιετική Ένωση τον χειμώνα του 1970 απεσταλμένος της εφημερίδας London Sunday Times για έρευνα και φωτογράφιση σχετικά με τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Λένιν. Επισκέφθηκε πολλά μουσεία αφιερωμένα στην επανάσταση και την εξαντλητική τεκμηριωμένη ζωή του Λένιν. Όμως υπήρχε ένας σημαντικός παράγοντας της επανάστασης των Μπολσεβίκων που έλειπε από όλες τις εκθέσεις.

Όπως εξιστόρησε ο ίδιος, “μια από τις προσωπικότητες που ενδιαφερόμουν να μάθω δεν υπήρχε πουθενά. Παρά τις επίμονες ερωτήσεις

ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΚΙΝΓΚ Υπερασπιστής της ιστορικής αλήθειας

Αντιφασιστική αφίσα του Anti Nazi League τη δεκαετία του '70 σχεδιασμένη από τον Ντέιβιντ Κινγκ

μου: “Πού είναι ο Τρότσκι;” και τις προσπάθειές μου να βρω έστω και κάποιες αρχειακές φωτογραφίες του, δεν υπήρχε τίποτα. Τον είχαν εξαφανίσει εντελώς, και όπως σύντομα θα ανακάλυπτα, δεν ήταν ο μόνος”.

Ταξιδεύοντας σε όλη την Ευρώπη, τη Βόρεια Αμερική και το Μεξικό, όπου ο Τρότσκι είχε δολοφονηθεί το 1940, ο Ντέιβιντ άρχισε τη συναρμο-

λόγηση της συλλογής του από φωτογραφίες, αφίσες, έγγραφα και αντικείμενα που σχετίζονται με τη ζωή του επαναστάτη ηγέτη. Σε συνεργασία με τον **Φράνσις Γουίντχαμ** εξέδωσαν το 1972 μια μοναδική βιογραφία του Τρότσκι την ιστορική και ερευνητική επιμέλεια της οποίας είχε ο Ντέιβιντ Κινγκ. Το 1977 δημοσίευσε μια μεγάλη έρευνα σχετικά με την δολοφονία του Τρότσκι από την

ΓκεΜπεΟυ, τη μυστική αστυνομία του Στάλιν.

Το 1982 σε συνεργασία με την **Ταμάρα Ντόιτσερ**, την χήρα του **Ισαάκ Ντόιτσερ** συγγραφέα της περίφημης βιογραφικής τριλογίας του Τρότσκι σχεδίασαν και εξέδωσαν το βιβλίο “Μεγάλες Εκκαθαρίσεις”, ενώ το 1997 εκδίδει το επίσης μνημειώδες: “Ο κομσάριος εξαφανίζεται: Η παραποίηση των φωτογραφιών και Τέχνης στη Ρω-

σία του Στάλιν”. “Είναι τόσο μεγάλη η παραποίηση που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των ετών του Στάλιν που είναι δυνατόν για κάποιον να πει την ιστορία της σοβιετικής εποχής μέσα από ρετουσαρισμένες φωτογραφίες”, θα πει.

Το 2003 εκδίδει το έργο του: “Απλοί πολίτες: τα θύματα του Στάλιν” αποτελούμενο από 150 επίσημες φωτογραφίες σοβιετικών πολιτών κατά τη διάρκεια της φυλάκισής τους στη Λιουμπλιάνκα, την έδρα της μυστικής αστυνομίας στη Μόσχα. Το 2009 ολοκληρώνεται η μνημειακή εικαστική εικόνα της σοβιετικής ιστορίας με την έκδοση του λευκώματος “Κόκκινο Αστέρι πάνω από τη Ρωσία: Μια οπτική ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης από το 1917 έως το θάνατο του Στάλιν” και με το παράλληλο άνοιγμα ενός νέου τμήματος στην Τέιτ Γκάλερι του Λονδίνου, αφιερωμένο στις φωτογραφίες και τις αφίσες από την συλλογή του Ντέιβιντ Κίνγκ.

Όπως θα γράψει ο Ντέιβιντ Νορθ στην νεκρολογία του για τον Κινγκ που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Σοσιαλιστής Εργάτης (της αδερφής εφημερίδας της Εργατικής Αλληλεγγύης στην Βρετανία): «Η αίσθηση της απώλειας αυξάνεται από το γεγονός ότι βρισκόμαστε στην παραμονή της εκατονταετηρίδας της Ρωσικής Επανάστασης του 1917. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το έργο του Ντέιβιντ Κινγκ ενός μεγάλου καλλιτέχνη, επαναστάτη σοσιαλιστή και υπερασπιστή της ιστορικής αλήθειας μας παρέχει διαρκή έμπνευση για τον αγώνα της απελευθέρωσης του ανθρώπου».

Κυριάκος Μπάνος

Η Φρόσω Τσούκα ερευνήτρια και υπεύθυνη παραγωγής του καταπληκτικού ντοκιμαντέρ, “Ludlow, Οι Έλληνες στους πολέμους του άνθρακα” βρέθηκε την Παρασκευή 20/5 στο φεστιβάλ **Μαρξισμός 2016** προλογίζοντας την προβολή της ταινίας που έχει σκηνοθετήσει ο **Λεωνίδας Βαρδαρός**.

Το συγκεκριμένο ντοκιμαντέρ αφηγείται την ιστορία των Ελλήνων μεταναστών που κατέληξαν στο Κολοράντο, στις αρχές του περασμένου αιώνα, να δουλεύουν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες στα ορυχεία του Ροκφέλερ και, μαζί με χιλιάδες μετανάστες από άλλες χώρες, ξεσηκώθηκαν παίρνοντας τα όπλα για να υπερασπιστούν τη ζωή τους και το δίκιο τους. Μια ιστορία ξεχασμένη, φυλαγμένη ωστόσο στη μνήμη των παιδιών και των εγγονών τους που την μεταφέρουν με συγκίνηση, γεμάτοι υπερηφάνεια για τους δικούς τους και θυμό για τις αδικίες που αντιμετώπισαν. Παρά τα εκατομμύρια του Ροκφέλερ στα μέσα ενημέρωσης για να βσηστεί η μνήμη του, τα ίχνη του αγώνα στο Λάντσοιερ παραμένουν ορατά σε ντοκουμέντα της εποχής.

Πρόκειται για την δεύτερη ταινία της ίδιας ομάδας που ξεκινώντας το 2013 με την “Ταξεισυνειδησία” συνέχισαν την αφήγηση της άγνωστης ιστορίας του Ελληνοαμερικανικού ριζο-

Το “Ludlow” στον Μαρξισμό 2016

σπαστισμού ενώ, όπως αποκάλυψε η ίδια, ετοιμάζουν μια τρίτη συνέχεια.

«Βρισκόμαστε προς το τέλος της βιομηχανικής επανάστασης των ΗΠΑ που έχει ξεκινήσει γύρω στο 1870 και έχει δημιουργήσει τη σύγχρονη Αμερική όπως τη γνωρίζουμε σήμερα» εξήγησε μιλώντας για την ταινία η Φ. Τσούκα. «Όλα τα σύμβολα που έχουμε στο νου μας ως Αμερική φτιάχτηκαν αυτή την περίοδο. Οι ουρανοξύστες άρχισαν να φτιάχνονται το 1880. Η γέφυρα του Μπρούκλιν το 1883, το μετρό της Ν. Υόρκης το 1900. Μιλάμε για μια ραγδαία ανάπτυξη που σήμαινε πως έπρεπε να φτιαχτούν και οι υποδομές που θα την συνόδευαν. Αυτή την περίοδο φτιάχνεται ένα τεράστιο δίκτυο σιδηροδρόμων από την Καλιφόρνια δίνοντας τη δυνατότητα στη βιομηχανία να αναπτυχθεί και στα ενδότερα. Για να χτιστεί το δίκτυο των σιδηροδρόμων χρειάζεται χάλυβας και για να φτιαχτεί χάλυβας χρειάζεται άνθρακας. Η ανάπτυξη της Αμερικής στηρίζεται σε δυο βασικά σκέλη. Το ένα είναι η απάνθρωπη εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού και το άλλο η εντατική υπερεκμετάλλευση της γης. Γίνεται τεράστια εξόρυξη του ορυκτού πλούτου σε αυτό

το διάστημα.

Είναι ακριβώς η περίοδος που υπήρχε η ανάγκη νέου εργατικού δυναμικού. Από τη μία υπήρχε μια νέα εσωτερική μετανάστευση αφού βρισκόμαστε μετά τον εμφύλιο 1861-65 και την απελευθέρωση 4 εκατομμυρίων σκλάβων που πηγαίνουν προς τα αστικά κέντρα. Αλλά δεν φτάνουν αυτοί και χρειάζεται να έρθουν νέοι

μετανάστες. Αυτή την περίοδο έχουμε 25 εκατομμύρια μετανάστες να έρχονται από την Νότια και Ανατολική Ευρώπη. Μεταξύ αυτών είναι και μισό εκατομμύριο έλληνες που φτάνουν στην Αμερική από το 1900 μέχρι το 1920. Όπου έφθναν οι πρώτοι μετά κουβαλούσαν και τις οικογένειές τους. Έτσι βλέπουμε πως στα ανθρακωρυχεία του Κολοράντο, αλλά και στο Ν. Μεξικό, στη Γιούτα, στη Νεβάδα υπήρχαν πολλοί Κρητικοί, στην Ανατολική Ακτή Πελοποννήσιου κ.ο.κ.

Η ταινία στηρίζεται πάνω σε πρωτογενή έρευνα. Ακόμα και το αρχειακό υλικό από τις συνεντεύξεις των ανθρακωρύχων που βρέθηκαν στην απεργία, ένα υλικό που έφτασε στα χέρια μας σε πολύ κακή κατάσταση από μια μελέτη του 1975, δεν είχε δοθεί ποτέ στη δημοσιότητα. Δεν υπήρχε ως τώρα ερευνητική δουλειά πάνω στο θέμα

Η Ταξεισυνειδησία παρουσίαζε την συμμετοχή των ελλήνων μεταναστών από το 1925 και μετά- ενώ τώρα επιλέξαμε να δείξουμε ένα κομμάτι των μαχών της περιόδου από το 1900 έως το 1920. Η τρίτη ταινία θα αναφέρεται στα κινήματα της δεκαετίας του '60 με την αντίσταση ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ, το κίνημα των μαύρων, το φοιτητικό κίνημα, κλπ» τόνισε η Φρόσω Τσούκα.

Μισός αιώνας κλείνει από το ξεκίνημα της Πολιτιστικής Επανάστασης στην Κίνα. Ήταν Μάιος του 1966 όταν ο Μάο καλούσε σε πανεθνική εξέγερση ενάντια «σε εκείνους από την εξουσία που ακολουθούν τον καπιταλιστικό δρόμο». Τους επόμενους μήνες ακολούθησε ένας γενικός ξεσηκωμός, στον οποίο πρωτοστάτησε η νεολαία, με διακηρυγμένο «πολιτιστικό» στόχο τις «παλιές» ιδέες, συνήθειες και παραδόσεις και άμεσο πολιτικό στόχο τους «φορείς» αυτών των ιδεών, τους εσωκομματικούς πολιτικούς αντιπάλους του Μάο.

Στα φετινά αφιερώματα, τα αστικά μέσα ενημέρωσης φρόντισαν να μας θυμίσουν πόσο «κακή» ιδέα είναι ο κομμουνισμός. Σε αυτό το πλαίσιο, η Πολιτιστική Επανάσταση παρουσιάζεται λίγο-πολύ σαν ένα είδος ανεξήγητης φρενίτιδας που κατέλαβε τη νεολαία της Κίνας, με αποτέλεσμα ένα χάος άγριας βίας, ένοπλων συγκρούσεων, καταστροφής ιστορικών μνημείων, διαπομπεύσεων και εξευτελισμών.

Πίσω στην δεκαετία του '60, για ένα μεγάλο τμήμα του κινήματος του '68, η Πολιτιστική Επανάσταση του Μάο είχε γίνει το σημείο αναφοράς. Αν τα ρώσικα τανκς στους δρόμους της Πράγας το 1968 σήμαναν την διάψευση του οράματος ότι ο σοσιαλισμός χτίζεται στην ΕΣΣΔ, η Πολιτιστική Επανάσταση ερμηνευόταν από πολλούς αγωνιστές ως απόδειξη ότι στην Κίνα υπήρχε ακόμα ελπίδα:

Η Κίνα και ο Μάο είχαν έρθει σε ρήξη με την ΕΣΣΔ ήδη από το 1961, κατηγορώντας την ηγεσία της για «ειρηνική συνύπαρξη» με τον ιμπεριαλισμό. Ο Μάο Τσε Τουνγκ υποστήριζε πως στη Σοβιετική Ενωση πλέον είχε παλινορθωθεί ο καπιταλισμός. Η συνθηματολογία της Πολιτιστικής Επανάστασης ακουγόταν αριστερή: Ο Μάο καλούσε τη νεολαία να «βομβαρδίσει τα αρχηγεία», να συγκρουστεί δηλαδή με το κατεστημένο της κομματικής ηγεσίας. Η νεολαία στην Κίνα έμοιαζε να κάνει μια «επανάσταση μέσα στην επανάσταση». Το μαοϊκό τσιτάτο «Εί-ναι δίκαιο να εξεγείρεσαι» ήταν λογικό να διακοσμήσει πολλούς τοίχους και πολλά πανό το 1968.

Όμως τι πραγματικά ήταν η Πολιτιστική Επανάσταση;

Το καθεστώς που είχε κυριαρχήσει στην Κίνα το 1949 ήταν η νικηφόρα κατάληξη ενός μακροχρόνιου πολέμου που διεξήγαγαν εκατομμύρια φτωχοί αγρότες (υπό την καθοδήγηση του κινέζικου ΚΚ) ενάντια στον θάνατο, στη φτώχεια και στην καθυστέρηση, στα οποία επί δεκαετίες είχαν καταδικάσει την Κίνα ο βρετανικός, ιαπωνικός και διεθνής ιμπεριαλισμός, έχοντας σαν σύμμαχό του την κινέζικη άρχουσα τάξη.

Όμως ήδη από τον Ιούνιο του 1949 ο Μάο διακήρυττε τα όρια των στόχων του νέου κινεζικού κράτους: «Η τωρινή μας πολιτική είναι να ρυθμίσουμε τον καπιταλισμό και όχι να

Τι ήταν η “Πολιτιστική Επανάσταση” στην Κίνα;

Η συνάντηση
Μάο - Νίξον στο
Πεκίνο το 1972.

τον καταστρέψουμε». Έτσι, η καινούργια σημαία της Κίνας είχε 5 αστέρια, ένα μεγάλο για το κόμμα και τέσσερα για τις κοινωνικές τάξεις που έκαναν την επανάσταση: μία από αυτές ήταν και η εθνική αστική τάξη. Την Κίνα θα την κυβερνούσε πλέον ο “λαός” στον οποίον ανήκαν και οι τέσσερις τάξεις, σύμφωνα με τη μαοϊκή ορολογία της εποχής. Στην πραγματικότητα, βέβαια, αυτός που κυβερνούσε ήταν η ηγεσία του κόμματος - που έβαζε σαν άμεσο στόχο να υλοποιήσει το όραμα της εθνικής ανάπτυξης της Κίνας.

Κρατικός Καπιταλισμός

Το ζήτημα που είχε άμεσα να αντιμετωπίσει αυτή ήταν το πώς θα πετύχαινε να ξεπεράσει την καταστροφή που είχαν αφήσει πίσω τους δεκαετίες ιμπεριαλιστικών πολέμων και λεηλασίας. Ο κρατικός καπιταλισμός της Ρωσίας έδινε ένα πρότυπο για το πώς μπορεί να υλοποιηθεί αυτή η ανάπτυξη. Στις αρχές του '50 η Κίνα ξεκινούσε να οικοδομήσει έναν καπιταλισμό με κέντρο το κράτος, όμως η αφετηρία της ήταν χειρότερη σε σύγκριση με τη σταλινική Ρωσία του '30. Αν στη σταλινική Ρωσία το χτίσιμο του κρατικού καπιταλισμού σήμανε τεράστιες θυσίες για τους εργάτες και τους αγρότες, στην Κίνα η έκβαση ενός τέτοιου εγχειρήματος προμηνυόταν, εξίσου αν όχι περισσότερο, δύσκολη και ζοφερή.

Αυτή η εγγενής αδυναμία του νεοσύστατου κινέζικου κρατικού καπιταλισμού προκαλούσε μια διαρκή αντιπαράθεση απόψεων μέσα στην ηγεσία του κόμματος. Το 1957 ο Μάο ξεκίνησε το “Μεγάλο Αλμα προς τα μπρος”, μια διαδικασία μαζικής συλλογικοποίησης της γεωργίας, κατά την οποία οι

αγρότες μετατράπηκαν σε εργάτες γης. Το σχέδιο απέτυχε παταγωδώς. Η αγροτική παραγωγή κατέρρευσε και περισσότεροι από 30 εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν από το λιμό. Πέρασαν 8 χρόνια, το 1965, για να επανέλθει η παραγωγή στα προηγούμενα επίπεδα. Στο μεταξύ ο Μάο περιθωριοποιήθηκε, με την πλειοψηφία της γραφειοκρατίας του κόμματος να τον διατηρεί απλά σαν μια «πατρική» φιγούρα, ενώ στο κόμμα κυριαρχούσαν πλέον απόψεις υπέρ μιας σχετικής φιλελευθεροποίησης της οικονομίας.

Το 1965 ο Μάο επέλεξε να ξαναπάρει το πάνω χέρι καλώντας τη φοιτητική νεολαία σε κινητοποίηση για να αντιμετωπίσει όσους ακολουθούν τον “καπιταλιστικό δρόμο”. Στο Πεκίνο, ο Μάο πέτυχε γρήγορα την απομάκρυνση των αντιπάλων του από τις ηγετικές θέσεις. Όμως για να πετύχει το ίδιο σε ολόκληρη την Κίνα χρειαζόταν να μεταφέρει τη σύγκρουση στο δρόμο. Σε όλη τη χώρα οι ομάδες των “ερυθροφρουρών”, δηλαδή φοιτητών και μαθητών οπαδών του Μάο άρχισαν να συγκρούονται με τη γραφειοκρατία της εκπαίδευσης και στη συνέχεια με όλους τους τοπικούς αξιωματούχους του κόμματος, που σέρνονταν έξω από τα γραφεία τους και διαπομπεύονταν.

Κάποιοι γραφειοκράτες συγκρούστηκαν με τους «ερυθροφρουρούς» και το Μάο, αλλά πολλοί έσπευσαν να του δηλώσουν την πίστη τους με τη δημιουργία δικών τους ομάδων «ερυθροφρουρών». Ουσιαστικά, ξέσπασε μια κρίση όπου αντίπαλες φράξιες γραφειοκρατών συγκρούονταν μεταξύ τους για τον έλεγχο περιοχών και επαρχιών, σε μια κατάσταση που έτεινε να πάρει διάσταση εμφυλίου πολέμου.

Η διάσπαση στην κορυφή του καθεστώτος έδωσε τη δυνατότητα για επανεμφάνιση στο προσκήνιο της εργατικής τάξης. Το κάλεσμα του Μάο ενάντια στους, μισητούς τις περισσότερες φορές τοπικούς και γεμάτους προνόμια αξιωματούχους, είχε εμπνεύσει πέρα από τη νεολαία και κομμάτια της εργατικής τάξης.

Απεργίες

Το απεργιακό κύμα που ξεκίνησε από τη βιομηχανική Σαγκάη τον Δεκέμβριο του 1966 με αιτήματα για μισθούς, συνθήκες εργασίας, ωράριο απλώθηκε με ταχύτητα. Το Γενάρη του '67 οι σιδηροδρομικοί έκαναν την αρχή και οι απεργίες απλώθηκαν σε όλους τους χώρους, αρχικά ανοργάνωτα και στη συνέχεια όλο και πιο συντονισμένα άρχισαν να πετυχαίνοντας νίκες ανά χώρο εργασίας, πυροδοτώντας νέες απεργίες και καταλήψεις σε άλλους χώρους. Σαράντα σχεδόν χρόνια μετά την Κομμούνια της Σάγκαης και την εργατική κινέζικη επανάσταση του 1925-27, το εργατικό κίνημα κήρυττε ξανά την «Λαϊκή Κομμούνια της Σαγκάης».

Για το Μάο (και την άρχουσα τάξη της Κίνας σαν σύνολο), η ανάγκη να αποκατασταθεί η έννομη τάξη ήταν πλέον πιο σημαντική από το να ξεκαθαρίσει τους εσωκομματικούς του αντιπάλους. Έτσι συμμάχησε με πολλούς από αυτούς προκειμένου ο στρατός, επαρχία την επαρχία, να επιβάλει την τάξη, να σταματήσει τις απεργίες και τις διαδηλώσεις καθώς και τις συγκρούσεις ανάμεσα στις διάφορες ομάδες ερυθροφρουρών, καταργώντας τις, και δημιουργώντας «Επαναστατικές Επιτροπές», στις οποίες ηγούνταν ξανά πολλοί από τους πρώην αξιωματούχους.

Όμως για εκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές και εργάτες αυτό ήταν μια απόδειξη του πόσο βαθιά στην κορυφή έχουν φτάσει στην κομματική ιεραρχία εκείνοι «που ακολουθούν τον καπιταλιστικό δρόμο». Έτσι, παρά την καταστολή, όχι μόνο δεν σταμάτησαν οι συγκρούσεις, αλλά εντάθηκαν περισσότερο, με την εργατική τάξη και τη νεολαία να παλεύει ενάντια στις στημένες «Επαναστατικές Επιτροπές». Παράλληλα άρχισε να διαμορφώνεται και ένα συνολικό πρόταγμα ανατροπής που πήρε και οργανωμένη έκφραση:

Το 1968 -πατώντας πάνω στο Μαρξ, τον Λένιν και τις καλύτερες παραδόσεις του επαναστατικού κινήματος- στο μανιφέστο της με τίτλο «Που βαδίζει η Κίνα», η οργάνωση Σενγκ Βου Λιεν απαιτούσε: «Ανατροπή της γραφειοκρατικής αστικής τάξης, πλήρη συντριβή της παλιάς κρατικής μηχανής, πραγματοποίηση της κοινωνικής επανάστασης, πραγματοποίηση της αναδιανομής του πλούτου και της εξουσίας, εγκαθίδρυση μιας καινούργιας κοινωνίας, της Λαϊκής Κομμούνιας της Κίνας».

Πολλές δεκάδες χιλιάδες ήταν ο αριθμός των νεκρών και εκατομμύρια αυτός των εξόριστων «εκτοπισμένων για επανεκπαίδευση» και των φυλακισμένων προκειμένου να συντριβούν αυτές οι οργανώσεις και αντιστάσεις και να επιβληθεί το τέλος της «Πολιτιστικής Επανάστασης» (που επισήμως αποφάσισε το 9ο Συνέδριο του ΚΚ Κίνας το 1969 αλλά επιβλήθηκε πλήρως το 1971).

Στο τέλος της, οι μεν δύο πυλώνες της άρχουσας τάξης, το κόμμα και ο στρατός έβγαιναν ενισχυμένοι, έχοντας σταθεροποιηθεί στο εσωτερικό της χώρας την κατάσταση - ενώ από το 1972 ο Μάο προχωρούσε στη δική του «ειρηνική συνύπαρξη» με τον ιμπεριαλισμό, που σημαδεύτηκε από την επίσκεψη του Νίξον στην Κίνα. Οι δε εσωκομματικές αντιπαράθεσεις δεν λύθηκαν παρά μόνο το 1976, όταν μετά το θάνατο του Μάο (και πάντα στο όνομα του Μάο) η πλευρά των “εκσυγχρονιστών” εκκαθάρισε τη λεγόμενη «συμμορία των 4».

Το άνοιγμα της Κίνας στην παγκόσμιο αγορά που ακολούθησε, δεν προχώρησε χωρίς αντιστάσεις, όπως η εξέγερση στην πλατεία Τιεν αν Μεν το 1989, όταν οι μάζες βγήκαν στους δρόμους τραγουδώντας τη διεθνή και διεκδικώντας δικαιοσύνη και δημοκρατία. Η σφαγή της Τιεν αν Μεν και η ακόλουθη ανάδειξη της Κίνας σε μια από τις πιο ισχυρές καπιταλιστικές δυνάμεις του πλανήτη δεν αφήνει σήμερα περιθώρια για παρεξηγήσεις του πόσο «κομμουνιστικό» ήταν και είναι το ΚΚ Κίνας. Αλλά η καπιταλιστική ανάπτυξη της Κίνας έχει δημιουργήσει μιαν εργατική τάξη γίγαντα, που αρχίζει ξανά να διεκδικεί και απειλεί να γίνει ο “νεκροθάφτης” όλων των φραξιών της άρχουσας τάξης που πλούτισαν πάνω στις πλάτες της.

Γιώργος Πίπτας

Με το «Χρονικό των αγώνων της εξαετίας» στους εργατικούς χώρους και στα συνδικάτα

Οι συγκοινωνίες, τα λιμάνια απεργούν, οι εκπαιδευτικοί διαδηλώνουν και ακολουθούν με κινητοποιήσεις τα νοσοκομεία. Μέσα σε αυτό το καυτό καλοκαίρι που ετοιμάζει το εργατικό κίνημα στον Τσίπρα, έχουμε στα χέρια μας ένα πολύτιμο εργαλείο: «Το Χρονικό των αγώνων της εξαετίας» που κυκλοφόρησε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο σε συνεργασία με τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια. Ένα βιβλίο-πανόραμα της εργατικής αντίστασης που δίνει όχι μόνο την πραγματική εικόνα των αγώνων, αλλά και τις απαντήσεις που χρειάζμαστε: οργάνωση των αγώνων από τα κάτω και συντονισμός.

Είναι η προοπτική που ζητούν όλοι οι εργαζόμενοι. Δεκάδες Χρονικά έχουν διακινηθεί μέχρι σήμερα στα απεργιακά συλλαλητήρια. Συνδικάτα, όπως του Μετρό, των ναυτεργατών, των ταχυδρομικών κ.ά. προμηθεύονται το Χρονικό για τα μέλη τους. Κι αυτή η προσπάθεια συνεχίζεται με κάθε σύντροφο και συντρόφισσα που ζητάει από το σωματείο του/της να κάνει το ίδιο. Ακόμα πιο σημαντική πολιτικά είναι η διακίνηση του βιβλίου σε κάθε συνάδελφο στο χώρο μας μαζί με την εφημερίδα και το περιοδικό.

Εντυπωσιακά ξεκίνησε και το νέο βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Η αποκρυπτογράφηση του Κεφάλαιου» του Alex Callinicos. Μέσα στην πρώτη βδομάδα κυκλοφορίας ξεπέρασαν τα 100 τα βιβλία που έχουν πουληθεί. Στο βιβλιοπωλείο Πολιτεία εξαντλήθηκε(!) και έκαναν δεύτερη παραγγελία. Είναι μια ένδειξη του πόσο πολύ έχει ανοίξει η ιδεολογική συζήτηση μέσα στην Αριστερά.

Κώστας Πίττας

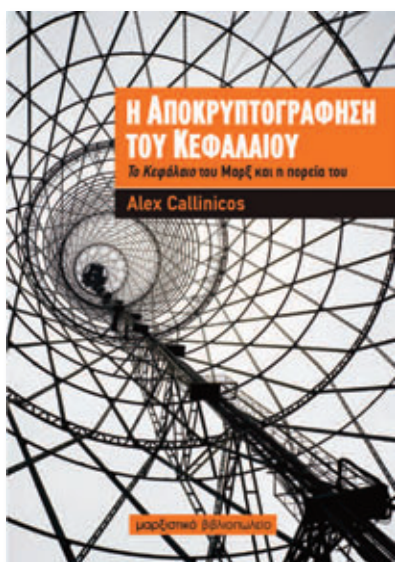
Στην Έκθεση Βιβλίου στην Θεσσαλονίκη

Την Παρασκευή ξεκινά η Έκθεση Βιβλίου στη Θεσσαλονίκη στην παραλία. Θα διαρκέσει από τις 3 μέχρι τις 19 Ιούνη. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα συμμετέχει με όλες τις εκδόσεις του με στόχο μια ακόμα δυναμική παρέμβαση στη συμπρωτεύουσα μετά την πολύ επιτυχημένη συμμετοχή του στην έκθεση της Hellexpo το Μάη.

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιποικιακή πολεμοκαπιταλιστική "δική μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ- ΚΕΝΤΡΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 στέκι Αριστερές Κίνησης 7μμ Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθά-φτης»;
- Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 στέκι Αριστερές Κίνησης 7μμ Πώς θα φτάσουμε στην απελευθέρωση
- Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Γκαζόζα 7μμ
1936: Θεσσαλονίκη, Γαλλία, Ισπανία – η εργατική αντιμεπίθεση
Ομιλητής: Πασχάλης Ταπεινόπουλος

ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Μαγαζί 6μμ Ρόζα Λούξεμπουργκ: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα
- Ομιλήτρια: Βικτώρια Ταγάρα
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Μαγαζί 6μμ Μαρξισμός και αναρχία
- Ομιλήτρια: Νάγια Ταγάρα
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 καφέ Μαγαζί 6μμ Η κυβέρνηση της αριστεράς και το ερ-γατικό κίνημα

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Βαβέλ 7.30μμ Γιατί χάθηκαν οι επαναστάσεις
- Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Βαβέλ 7.30μμ Μαρξισμός και θρησκεία
- Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Τι έφερε ο ευρωκομμουνισμός;
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 Στέκι Ρήξης και Ανα-τροπής 8μμ Τάξη και ταξική συνείδηση
- Ομιλητής: Παναγιώτης Πόλκας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 Στέκι Ρήξης και Ανα-τροπής 8μμ Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε
- Ομιλήτρια: Ντίνα Πετράκη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7μμ Παντελής Πουλιόπουλος – οι επαναστατικές ρίζες
- Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7μμ Τι έφερε ο ευρωκομμουνισμός;
- Ομιλητής: Γιώργος Κόκκοβας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7μμ Βιβλιοπαρουσίαση: Η εργατική αντί-σταση στα μνημόνια
- Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7μμ Ο Μαρξ και το κεφάλαιο σήμερα
- Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Κοκορίκο (Γαλήνης & Σταυραετού) 7μμ
Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Munchies 7μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
- Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγ-καβή 69) 7μμ Ο Μάρς του ‘68
- Ομιλήτρια: Τζέρη Μιλούση
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

Υπάρχει εναλλακτική;

Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 ΕΛΜΕ Γκράβα 7μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Νότος 7 μμ Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
- ομιλητής: Βασίλης Κωνσταντινίδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Νότος 7 μμ Από τον εμφύλιο στα Ιουλιανά
- Ομιλητής: Θανάσης Καμπουρούδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 καφέ Νότος 7 μμ Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις
- Ομιλητής: Φαρχάντ Νταρβίσι

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Όαση 7μμ Να ακυρώσουμε τη συμφωνία της ντροπής
- Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Όαση 7μμ Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
- Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Καουμπόης 7μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Λάκης Κουτσιλάς

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουσάκη

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλαμπάση

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 στέκι πολιτιστικών ομάδων
Πανεπιστημίου Κρήτης 7.30μμ
Μάρς 1936 – Από την κρίση στην εξέγερση
Ομιλητής: Κώστας Βλασόπουλος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 στοά Σάρκα (Α΄ ορ., Β΄ κτίριο) 7μμ Η λενινιστική παράδοση και η πάλη για το επαναστατικό κόμμα
- Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 στοά Σάρκα (Α΄ ορ., Β΄ κτίριο) 7μμ Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια
- Ομιλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 στοά Σάρκα (Α΄ ορ., Β΄ κτίριο) 7μμ Κράτος και επανάσταση
- Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Τσίου 7μμ Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
- Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Τσίου 7μμ Καπιταλισμός και σεξουαλικότητα
- Ομιλητής: Βύρωνας Λυκαρδόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

- ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Τσίου 8μμ Ο ιστορικός υλισμός
- Ομιλητής: Πάνος Λουκίαςας
- ΠΕΜΠΤΗ 9/6 καφέ Τσίου 8μμ Τάξη και ταξική συνείδηση
- Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΑΤΡΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ Λένιν: Οι θέσεις του Απρίλη
- Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου
- ΠΕΜΠΤΗ 9/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ Διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
- Ομιλητής: Χρήστος Κωστόπουλος

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Ολοκαύτωμα, τα μεσάνυχτα του αιώνα
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 νέα φιλοσοφική 7μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλήτρια : Ιωάννα Κατλαμούση

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Τόνυ Κλιφ: Η Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Κύτταρο 8μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΒΥΡΩΝΑΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Υγεινό με νου 6.30μμ Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις
- Ομιλητής: Κυριάκος Αλίσσαβάκης
- ΠΕΜΠΤΗ 9/6 καφέ Υγεινό με νου 6.30μμ Να ακυρώσουμε τη συμφωνία της ντροπής
- Ομιλητής: Δάνος Πηνιατόγλου

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Μάρς 1936 – Από την κρίση στην εξέγερση
Ομιλήτρια: Έλχη Πανταζοπούλου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Κοσμικών 7μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλήτρια: Μάνια Καρτελιά

ΞΕΑΡΧΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 White Rabbit 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Ανουσάκη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ Η κυβέρνηση της αριστεράς και το ερ-γατικό κίνημα
- Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
- Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ Παντελής Πουλιόπουλος – οι επανα-στατικές ρίζες
- Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΟ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε
- Ομιλητής: Μιχάλης Θεοδωράκης
- ΠΕΜΠΤΗ 9/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ Η πάλη για την απελευθέρωση
- Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη
- ΠΕΜΠΤΗ 16/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ

Μαρξισμός και αναρχία
Ομιλητής: Ηλίας Γιαννόπουλος

- ΠΕΜΠΤΗ 22/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ Ο Μάρς του ‘68

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6 καφέ Mr Coffee (Σισσύφου 4) 6μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Μαρία Ωρολόγα

ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/6 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
- Ομιλητής: Κωστής Φοινηνής
- ΠΕΜΠΤΗ 9/6 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
- Ομιλήτρια: Ρεοζίλη Σουντουλίδου
- ΠΕΜΠΤΗ 16/6 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Ο Αϊνστάιν και τα βαρυτικά κύματα
- Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/6 Goody’s (Πεντέλης) 8μμ Η αντικαπιταλιστική αριστερά στην Ιρλανδία
- Ομιλητής: Λουκάς Θεοτοκάτος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 Goody’s (Πεντέλης) 8μμ Σεξισμός, καταπίεση και η πάλη για την απελευθέρωση
- Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/6 καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ Παντελής Πουλιόπουλος – οι επανα-στατικές ρίζες
- Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/6 καφέ Σκαντζόχοι-ρος 6.30μμ Πώς θα φτάσουμε στην απελευθέρωση
- Ομιλήτρια: Γεωργία Κόφφα
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/6 καφέ Σκαντζόχοι-ρος 6.30μμ Τι έφερε ο ευρωκομμουνισμός;
- Ομιλητής: Νίκος Αναστασιού

ΞΑΝΘΗ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/6 ΠΡΟΚΑΤ (Πανεπιστήμιο) 7.30μμ Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
- Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/6 ΠΡΟΚΑΤ (Πανεπιστήμιο) 7.30μμ Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
- Ομιλητής: Γιάννης Πατζανακίδης
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/6 ΠΡΟΚΑΤ (Πανεπιστήμιο) 7.30μμ Κράτος και αριστερά
- Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/6 ΠΡΟΚΑΤ

Εκδήλωση στα ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ
1936 – Θεσσαλονίκη, Γαλλία, Ισπανία – Η εργατική αντιμεπίθεση
Ομιλητές: Δημήτρης Λιβιεράτος, Λεάνδρος Μπόλαρης
Οργανώνεται από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΚΕΕΡΦΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5/6 καφέ Quiz (Ιασωνίδου & Τριπόλεως) 7μμ
Κάτω τα χέρια από τους πρόσφυγες – πόλεις ανοιχτές
Κάτω τα χέρια από το αεροδρόμιο

(Πανεπιστήμιο) 7.30μμ
Η κρίση της Ε.Ε.

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ Από την καταπίεση στην αντικαπιταλι-στική ανατροπή και την απελευθέρωση
- Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ Βιβλιοπαρουσίαση: Η εργατική αντίταση
- Ομιλήτριες: Λένα Βερδέ, Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ Κράτος και επανάσταση
- Ομιλήτρια: Χριστίνα Παπαβασιλείου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ Η κρίση της Ε.Ε.

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία και τον ρατσισμό στη Γερμανία
- Ομιλήτρια: Αναστασία Χατζηλουκά
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
- Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Δολίχη (Δημητρακοπούλου 51) 8μμ Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
- Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη
- ΠΕΜΠΤΗ 16/6 καφέ Δολίχη (Δημητρακοπούλου 51) 8μμ Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
- Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
- ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Δολίχη (Δημητρακοπούλου 51) 8μμ Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
- Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ 1968 (Θησέως & Αγ.Πάντων) 7μμ Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
- Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαραιί
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 καφέ 1968 (Θησέως & Αγ.Πάντων) 7μμ Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
- Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ 1968 (Θησέως & Αγ.Πάντων) 7μμ Το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
- Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσος

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Σαμπίρ 7.30μμ Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
- Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
- ΠΕΜΠΤΗ 16/6 καφέ Σαμπίρ 7.30μμ Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
- Ομιλήτρια: Ιωσηφίνα Παύσανιδου

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ – ΦΙΛΑΔΕΛ-ΦΕΙΑΣ – ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 Πνευματικό Κέντρο Φιλα-δέλφειας 8μμ
Η παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις πολι-τικές εξελίξεις
Ομιλητές: Άσπα Μπινιώρη, Γιώργος Ράγκος, Σπίρος Αλεξίου

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 2/6

ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ Μετρό Δούκ. Πλακεντίας 4μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ.Βλάσιου 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/6

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ.Γαρδένια 6.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 6.30μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζ. Μικράς Ασίας 6.30μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελίας 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦΙΕ 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πλ. Αγ. Ιερόθεου 6.30μμ έναντι εκκλησίας
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΙΛΙΟΝ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΟΛΟΣ Ερμού κ Τόπαλη 6μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ) πεζόδρομος Καλαμαριάς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/6

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody’s πλατεία 11πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 11πμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου κ Γαλασίου 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός πλατεία 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι», πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 12μ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ. Αγγέλου 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ λαϊκή της Βούλγαρη 11πμ
ΚΕΝΤΡΟ αγ.Λαμπράκη 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλατεία Επταλόφου 11πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΛΕΥΣΙΝΑ κεντρική πλατεία 12μ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ πλατεία Μερκούρη 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ.Ολυμπίου 7μμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθή

ΓΑΛΛΙΑ Μπάλα παίζει η εργατική τάξη

Η σύγκρουση ανάμεσα στην κυβέρνηση Ολάντ και στο εργατικό-φοιτητικό κίνημα για τον νέο αντι-εργατικό νόμο κλιμακώνεται με όλο και ταχύτερους ρυθμούς.

Μετά τις μαζικές κινητοποιήσεις του Μαρτίου και του Απριλίου, η κυβέρνηση Ολάντ επέλεξε να περάσει το νομοσχέδιο Ελ Χομρί από το κοινοβούλιο χωρίς ψηφοφορία (χρησιμοποιώντας το διαβόητο άρθρο 49.3 που δίνει τη δυνατότητα να παρακαμφθεί η όποια αντιπολίτευση και να επιταχυνθεί η διαδικασία). Οι εργαζόμενοι απάντησαν ακόμα πιο αποφασιστικά: τα διυλιστήρια και οι πυρηνικοί σταθμοί της χώρας κατέβηκαν σε απεργία διαρκείας.

Το κλείσιμο των 8 διυλιστηρίων και των 19 πυρηνικών σταθμών έχει άμεσες, τεράστιες επιπτώσεις στη γαλλική οικονομία (και δεν είναι οι μόνες απεργίες που γίνονται αυτή τη στιγμή). Τουλάχιστον ένας στους δέκα σταθμούς καυσίμων στέρεψε μέσα σε τρεις μέρες από την έναρξη της απεργίας. Ολόκληρες περιοχές αντιμετωπίζουν την απειλή έλλειψης ρεύματος. Οι επιχειρήσεις δουλεύουν στο ρελαντί αναγκαστικά, λόγω έλλειψης καυσίμων, ενέργειας αλλά και προσωπικού που αδυνατεί να μετακινηθεί για να δουλέψει.

Οι εργαζόμενοι είναι αποφασισμένοι να κολλήσουν αυτήν την κυβέρνηση ακόμα πιο πολύ στον τοίχο: στις 10 Ιουνίου ξεκινάει το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου (Euro) που φιλοξενείται σε 10 πόλεις της Γαλλίας. Τα συνδικάτα των εργαζόμενων στη **RATP**, την εταιρία που διαχειρίζεται το μεγαλύτερο μέρος του συγκοινωνιακού δικτύου, ενός δικτύου που στο Παρίσι μόνο εξυπηρετεί 1,5 δισεκατομμύρια επιβάτες το χρόνο, ανακοίνωσαν έναρξη απεργίας διαρκείας στις 2 Ιουνίου, απειλώντας την ίδια τη διεξαγωγή του πρωταθλήματος.

Μια σειρά από άλλους χώρους επίσης κατεβαίνουν σε απεργίες προβάλλοντας τα αιτήματά τους για τους κλάδους τους και συνδέοντάς τες με τις κινητοποιήσεις ενάντια στο νομοσχέδιο Ελ-Χομρί. Ένας από αυτούς τους χώρους είναι η **Air France** της οποίας οι εργαζόμενοι είχαν δείξει τις διαθέσεις τους απέναντι στα αφεντικά στην αρχή του χρόνου με πολύ γλαφυρό τρόπο. Το απεργιακό κύμα της Γαλλίας έχει απλωθεί ακόμη και στο Βέλγιο, με τους βέλγους εργαζόμενους να αντιτίθενται στη δική τους κυβέρνηση και τις πολιτικές λιτότητας που και αυτή προσπαθεί να επιβάλει.

Η δύναμη αυτού του συγκλονιστικού απεργιακού κινήματος φαίνεται από τις πρώτες επιμέρους νίκες. Αναπόκριση της εφημερίδας του **NPA**

(Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα): “η διοίκηση στο διυλιστήριο της **Total** στη Νορμανδία αποφάσισε να αλλάξει μονομερώς τους όρους των αδειών εργασίας και ταυτόχρονα προσπάθησε να επιβάλει την επαναλειτουργία της μονάδας. ‘Προθυμοποιήθηκε’ να πάρει πίσω την αλλαγή για τις άδειες, εάν οι απεργοί άφηναν να βγουν από τη μονάδα 300 φορτηγά με πολυμερή. Οι απεργοί όχι μόνο αρνήθηκαν, αλλά οργάνωσαν διατομεακή συμπαράσταση με κινητοποίηση από εκατοντάδες εργαζόμενους από άλλους χώρους και πόλεις, αποτρέποντας έτσι το σπάσιμο της απεργίας”.

Μπλοκάρισμα

Άλλο παράδειγμα, το μπλοκάρισμα της έκδοσης όλων των εφημερίδων μεγάλης κυκλοφορίας μετά την άρνησή τους να δημοσιεύσουν ανακοίνωση της CGT σχετικά με τον αγώνα ενάντια στον εργατικό νόμο. Η μόνη εφημερίδα που κυκλοφόρησε την περασμένη Πέμπτη μετά το αίτημα του συνδικάτου ήταν η L’Humanité που δημοσίευσε την ανακοίνωση. Τότε θυμήθηκε ο ιδιοκτήτης της εφημερίδας L’Opinion να ανησυχήσει για την “έλλειψη δημοκρατίας”, όχι όταν η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης επί 7 μήνες, ούτε στην απαγόρευση διαδηλώσεων, ούτε στην παράκαμψη του κοινοβουλίου και τη νομοθέτηση ενός τόσο σκληρού νόμου με διατάγματα!

Η κυβέρνηση Ολάντ είναι αδύναμη και βρίσκεται κολλημένη στον τοίχο κι αυτό φαίνεται ήδη από την απόφασή της να παρακάμψει την ψηφοφορία και να κλιμακώσει την καταστολή στέλνοντας μέχρι και σώματα των ειδικών φρουρών για να σπάσουν διαδηλώσεις και καταλήψεις.

Η άρχουσα τάξη της Γαλλίας βρίσκεται σε πανικό συνολικότερα κι αυτό φαίνεται ακόμη και από την επικοινωνιακή κατάσταση κυβέρνησης και αντιπολίτευσης: πανικόβλη-

τοι οι υπουργοί Εσωτερικών και Μεταφορών μετά από υπουργικό μίνιγκ αναγκάστηκαν και παραδέχτηκαν ότι οι διαδηλώσεις του περασμένου Μαρτίου και Απριλίου ήταν τεράστιες, προκειμένου να ισχυριστούν ότι “αντιθέτως, οι τωρινές απεργίες γίνονται από μειοψηφίες”!

Οι δεξιοί βουλευτές του **Σαρκοζί** πιέζουν για επιστράτευση αυτών των “μειοψηφιών” (όπως είχε κάνει η ίδια η κυβέρνηση Σαρκοζί το 2010 για να σταματήσει τις απεργίες ενάντια στις τότε μεταρρυθμίσεις στο συνταξιοδοτικό) γιατί “δε γίνεται να επηρεάζουν την οικονομία ενός ολόκληρου κράτους”. Το **Σοσιαλιστικό Κόμμα** διστάζει να προχωρήσει στο μέτρο της επιστράτευσης, ωστόσο ο πρόεδρος Ολάντ, ο πρωθυπουργός **Βαλς** και η υπουργός εργασίας Ελ-Χομρί συμφωνούν με τους δεξιούς βουλευτές και τα φερόφωνα τους στα MME ότι οι απεργοί είναι “μια βίαιη μειοψηφία”. Συνδικαλιστές της CGT, του μεγαλύτερου συνδικάτου της χώρας, απάντησαν με πικέτες σε διαδήλωση: “δεν είναι καταλήψεις διυλιστηρίων, είναι το 49.3 των πολιτών”.

Η κυβέρνηση και οι εργοδοσίες βέβαια δεν περιορίζονται σε παιχνίδια εντυπώσεων στα MME ή σε ευθεία καταστολή στους δρόμους. Προσπαθούν και να διασπάσουν τους εργαζόμενους. Για παράδειγμα, δόθηκε στις εταιρίες μεταφορών προσωρινή άδεια ελαστικοποίησης προς τα πάνω του ορίου συνεχόμενης εργασίας και συντόμευσης του διαλείμματος, με την αιτιολογία ότι “ένας αριθμός περιφερειών βρίσκονται σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης λόγω έλλειψης καυσίμων”, για να στρέψουν τους οδηγούς ενάντια στους εργαζόμενους των διυλιστηρίων. Στους εργαζόμενους των σιδηροδρόμων υποσχέθηκαν διατήρηση καθεστώτος για τον κλάδο, προκειμένου να αποτρέψουν τη συμμετοχή

τους στις απεργίες.

Πολιτικοί και δημοσιογράφοι απαιτούν το σταμάτημα των κινητοποιήσεων, επικαλούμενοι την ταλαιπωρία του κόσμου, μήπως και καταφέρουν να δημιουργήσουν ένα κλίμα αγανάκτησης ενάντια στις καταλήψεις. Είναι βέβαιο ότι πλησιάζοντας προς τη διεξαγωγή του Euro και αδυνατώντας λόγω των απεργιών να το οργανώσουν, θα λασπολογήσουν ενάντια στους απεργούς για το “πλήγμα” στην εικόνα και την οικονομία της χώρας.

Ωστόσο δεν πειθούν τους εργάτες να στραφούν οι μεν ενάντια στους δε. Η τεράστια συμμετοχή στα συλλαλητήρια και το άπλωμα των απεργιών δείχνει ότι ο κόσμος είναι με το μέρος της απεργίας και ενάντια στο νέο νόμο. Οι απεργίες δυναμώνουν, οι ολονυκτίες των πλατειών που ζητούσαν σύνδεση των αγώνων συνεχίζουν να συνεδριάζουν, οι φοιτητές διαδηλώνουν στο πλευρό των απεργών και οι απεργοί με τη σειρά τους προστατεύουν από την αστυνομική βία κλπ. Η κυβέρνηση Ολάντ έχει να επιλέξει ανάμεσα στο να πάρει πίσω το νόμο και στο να βρεθεί αντιμέτωπη με ένα κίνημα που μπορεί να τη τσακίσει. Κι αυτό είναι εικόνα από το μέλλον μιας ολόκληρης ΕΕ σε κρίση, ιδεολογική και πολιτική: οι εργάτες, με τους φοιτητές στο πλευρό τους, μπορούν να την τσακίσουν.

Αφροδίτη Φράγκου

ΒΕΛΓΙΟ Γενική απεργία 24 Ιούνη

Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης που ισχύει και στο Βέλγιο εδώ και πάνω από 2 μήνες δεν εμπόδισε τον κόσμο να διαδηλώσει μαζικά κατά της λιτότητας στις Βρυξέλλες στις 24 Μαΐου, όπου εκτιμάται ότι διαδήλωσαν 80.000.

Οι εργαζόμενοι στην **SNCB**, την εταιρία που διαχειρίζεται το βελγικό σιδηροδρομικό δίκτυο κατέβηκαν σε απεργία ενάντια στην ελαστικοποίηση του ωραρίου εργασίας (η εταιρία προσπαθεί να αυξήσει τις ώρες από 38 σε 45 τη βδομάδα).

Η απεργία ξεκίνησε από το γαλλόφωνο κομμάτι της χώρας και στη συνέχεια έφτασε μέχρι το βορρά, στο φλαμανδικό κομμάτι. Την Τρίτη 31/5 ανακοινώθηκε ότι η απεργία συνεχίζεται για ακόμα 3 μέρες, πραγμα που καθιστά την απεργία των τρένων ρεκόρ από το 1986. Ακολούθησαν οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι για να διαμαρτυρηθούν για τις άθλιες συνθήκες κράτησης και την υποχρηματοδότηση του σωφρονιστικού συστήματος. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, διαδηλώνουν οι εργαζόμενοι των σιδηροδρόμων μαζί με τους δημόσιους υπαλλήλους, ενώ η επόμενη γενική απεργία έχει καλεστεί για τις 24 Ιουνίου.

Ο βέλγιοι εργαζόμενοι βρίσκονται αντιμέτωποι τις πολιτικές μιας δεξιάς κυβέρνησης 4 κομμάτων στην οποία ο κόσμος δεν έχει εμπιστοσύνη. Τα μέτρα λιτότητας που εφαρμόζει η κυβέρνηση τα έχουν πολέμησει σε όλο το διάστημα από το σχηματισμό της. Με το παράδειγμα των εργατών της Γαλλίας να δείχνει το δρόμο, είναι

αποφασισμένοι να κάνουν την κυβέρνηση να υποχωρήσει στις εργατικές μεταρρυθμίσεις που θέλει και αυτή να περάσει εφαρμόζοντας τη λιτότητα.

Για μερικές χιλιάδες ψήφους ο υποψήφιος του φασιστικού Κόμματος της Ελευθερίας (FPO), Norbert Hofer, δεν κατάφερε να γίνει ο νέος πρόεδρος της Αυστρίας στο δεύτερο γύρο των εκλογών που έγιναν στη χώρα την Κυριακή 22 Μάη. Πρώτος αναδείχτηκε ο Alexander Van der Bellen, πρώην ηγέτης των Πρασίνων που κατέβηκε ως ανεξάρτητος. Τα δύο μεγάλα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού, το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (SPO) και οι Χριστιανοδημοκράτες (VPO) τα οποία κυριαρχούσαν στην πολιτική σκηνή της χώρας από το 1945, δεν είχαν καταφέρει καν να μπουν στο δεύτερο γύρο.

“Είναι βαθιά ανησυχητικό ότι ο Hofer κέρδισε τόσες πολλές ψήφους”, δήλωσε στην βρετανική εφημερίδα Socialist Worker ο David Albrich, ηγετικό στέλεχος την επαναστατικής οργάνωσης **Neue Linkswende**. “Το FPO δεν είναι απλά ένα δεξιό λαϊκιστικό κόμμα που χρησιμοποιεί το ρατσισμό για να κερδίζει ψήφους και να ασκεί πίεση στους πολιτικούς. Είναι ένα κόμμα με φασιστικό πυρήνα, που χρησιμοποιεί το ρατσισμό για να χτί-

ΑΥΣΤΡΙΑ Ο φασίστας έχασε, αλλά επιμένουμε αντιφασιστικά

σει ένα φασιστικό κίνημα. Χρησιμοποίησε την προεκλογική του εκστρατεία για να οργανώσει συγκεντρώσεις στις οποίες οι οπαδοί του βάδιζαν τραγουδώντας τραγούδια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου που μιλούσαν για το πώς σκοτώνουν τους εχθρούς τους. Από τις αρχές τις χρονιάς προσπαθεί να φτιάξει ένα ρατσιστικό κίνημα στο δρόμο όπως το Pegida στην Γερμανία. Το γεγονός ότι δεν ήρθε πρώτο μας δίνει χώρο να αναπνεύσουμε αλλά ξέρουμε ότι αυτή η άνευ προηγουμένου εκτίναξή του θα του δώσει ακόμα μεγαλύτερη ώθηση”.

Η άνοδος του FPO παρουσιάζεται σαν αντίδραση στο συνασπισμό των Χριστιανοδημοκρατών και της Σοσιαλδημοκρατίας που υποτίθεται ασκούσαν μια πολιτική ανοιχτή προς τους πρόσφυγες. Όμως, όπως εξηγεί ο David “για πολλούς μήνες η κυβέρνηση έλε-

γε ότι δεν μπορούμε να έχουμε τόσους πολλούς πρόσφυγες. Πρώτα εξαπέλυσαν τις ρατσιστικές ιδέες και μετά τις έκαναν συγκεκριμένα ρατσιστική πολιτική. Ξεκίνησαν κλείνοντας τα σύνορα, χτίζοντας φράχτες και στέλνοντας το στρατό να τα φυλάει. Αυτά έδιναν στην ακροδεξιά όσα πάντα ζητούσε -τη διακίωναν και την ενίσχυαν.

Απόρριψη

Υπάρχει μια βαθιά απόρριψη για τα καθεστωτικά κόμματα. Η Αυστρία δεν έχει χτυπηθεί τόσο σκληρά από την κρίση όπως άλλες χώρες, αλλά οι μισθοί έχουν κρατηθεί χαμηλά και το επίπεδο ζωής έχει χτυπηθεί. Την ίδια στιγμή ο κόσμος βλέπει τους από πάνω να γλυτώνουν από όσα κάνουν -όπως οι τραπεζίτες που διασώθηκαν από την κατάρρευση.

Οι αντιφασίστες οργάνωσαν μικρές συγ-

κεντρώσεις πηγαίνοντας προς τις εκλογές. Χρειάζεται αυτές να γίνουν η βάση για κάτι μεγαλύτερο. Δεν μπορούμε να βασιστούμε στον Bellen ότι θα σταματήσει το FPO. Ο ίδιος δήλωσε ότι δε θα ορκιστεί σε μια κυβέρνηση του FPO αν αυτό κερδίσει τις βουλευτικές εκλογές του 2018 -μόνο όμως στην περίπτωση που καλέσει σε αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν μπορούμε να βασιστούμε στους καθεστωτικούς πολιτικούς ή τα μέσα ενημέρωσης. Ο φασισμός μπορεί να νικηθεί μόνο στους δρόμους.

Περίπου οι μισοί ψηφοφόροι του Bellen είπαν ότι τον στήριξαν για να σταματήσουν τον Hofer. Οι περισσότεροι ήταν υποστηρικτές του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος και όχι των Πρασίνων. Μια πλειοψηφία νέων γυναικών δήλωσαν ότι ψήφισαν ενάντια στο FPO. Ενώ υπάρχει και ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων που δεν μπορούν να ψηφίσουν γιατί είναι μετανάστες. Χρειαζόμαστε ένα μαζικό κίνημα που θα ενώσει όλα αυτά τα κομμάτια και ακόμα περισσότερα”.

Λ.Β.

Τα αποτελέσματα των εκλογών στις 22 Μάη στη Κύπρο κατέδειξαν την δυσaréσκεια που υπάρχει μέσα στη κοινωνία για τις μνημονιακές πολιτικές λιτότητας που εφαρμόζονται τα τελευταία χρόνια. Ο ΔΗΣΥ, το κυβερνητικό κόμμα μπορεί να βγήκε πρώτο με 30,69% αλλά κατέγραψε μια μείωση 3,59% χάνοντας πάνω από 30.000 ψηφοφόρους σε σύγκριση με τις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές το 2011.

Το κόμμα των **Αναστασιάδη** και **Αβέρωφ** πλήρωσε το κόστος μιας πολιτικής που οδήγησε στη φτωχοποίηση το ένα τρίτο σχεδόν του πληθυσμού και εκτίναξε την ανεργία και την μετανάστευση κυρίως ανάμεσα στους νέους. Πλήρωσαν την προκλητική και ανάλγητη στάση που κράτησαν απέναντι στους αγώνες των εργαζομένων όπως τους νοσηλευτές.

Σημαντικές απώλειες κατέγραψε και το **ΑΚΕΛ** που έπεσε στο 25,57% χάνοντας ένα 7% και σχεδόν 40.000 ψηφοφόρους σε σύγκριση με το 2011. Η έλλειψη μιας πραγματικής αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση Αναστασιάδη και τα σκληρά μέτρα που πήρε, έφεραν την απογοήτευση σε μεγάλα κομμάτια της βάσης του. Οι όποιες απεργίες έγιναν έμειναν χωρίς συντονισμό και συνέχεια. Οι νοσηλευτές, η πιο σημαντική απεργία των τελευταίων χρόνων, έμειναν ουσιαστικά μόνοι τους.

Φαίνεται ακόμη ότι το ΑΚΕΛ πλήρωσε και το μεγαλύτερο κόστος από τα σκάνδαλα με τις μίζες που είδαν το φως της δημοσιότητας την τελευταία περίοδο. Παρά το ότι σε όλα αυτά εμπλέκονταν κορυφαία στελέχη του ΔΗΣΥ, του ΔΗΚΟ αλλά και της ΕΔΕΚ με πρώην υπουργούς, δη-

ΚΥΠΡΟΣ Μια θυμωμένη εργατική τάξη

Το PRIDE φεστιβάλ και η πορεία ήταν μεγαλειώδης και φέτος, όπως και τα δύο προηγούμενα χρόνια, όπως ήταν και πριν μια βδομάδα στη βόρεια Λευκωσία.

μάρχους, βουλευτές και άλλα στελέχη, τα ΜΜΕ έπαιξαν το παιχνίδι της κυβέρνησης στοχοποιώντας κυρίως το ΑΚΕΛ.

Το μεγαλύτερο ποσοστό από τους ψηφοφόρους του ΑΚΕΛ που δεν το ψήφισαν στράφηκαν στην αποχή που έφτασε το 33%.

Μείωση είχαν και τα υπόλοιπα κόμματα της απερχόμενης βουλής που ενοχοποιείται για τις μνημονιακές πολιτικές. Μεγαλύτερη η ΕΔΕΚ και μικρότερη το ΔΗΚΟ. Μόνο οι οικολόγοι κατάφεραν να κρατήσουν και μάλιστα να αυξήσουν τα ποσοστά τους και να εκπροσωπούνται στη νέα Βουλή με δύο βουλευτές. Με τρεις βουλευτές θα εκπροσωπούνται και τα δύο νέα κόμματα «**Η Συμμαχία Πολιτών**» του **Γιώργου Λιλήκα** με 6%, και «**το κίνημα Αλληλεγγ-**

γύη» της **Ελένης Θεοχάρους** με 5,24%. Και τα πέντε αυτά κόμματα αποτελούν το απορριπτικό μέτωπο που εναντιώνεται στη προοπτική μιας αμοιβαία αποδεκτής συμφωνίας για διευθέτηση του κυπριακού με τη μορφή της Δικονομικής Διζωνικής Ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα των δύο κοινοτήτων.

Δυστυχώς στη νέα βουλή θα εκπροσωπείται και η Χρυσή Αυγή Κύπρου, το νεοναζιστικό **ΕΛΑΜ**, που παρά το ότι μόλις που κατάφερε να ξεπεράσει το εκλογικό μέτρο (3,6) με ένα 3,71 θα εκπροσωπείται με δυο βουλευτές. Μπορεί να ευνοήθηκε το ΕΛΑΜ από το μεγάλο ποσοστό της αποχής αλλά οι 13.000 ψήφοι που πήρε, υπερδιπλάσιοι από τις ευρωεκλογές και τριπλάσιοι από τις προηγούμενες βουλευτικές είναι πάρα

πολλές για ένα ναζιστικό κόμμα που δηλώνει αδελφό κόμμα μιας εγκληματικής οργάνωσης, που δικάζεται για δολοφονίες και άλλα ρατσιστικά εγκλήματα στην Ελλάδα, και που άρχισε και εδώ να αναπτύσσει μια παρόμοια εγκληματική δράση με κτυπήματα σε βάρος τουρκοκυπρίων, μεταναστών και πιο πρόσφατα ακτιβιστών του αντιφασιστικού κινήματος.

Αντιμετώπιση

Η άνοδος του ΕΛΑΜ δεν είναι αποτέλεσμα μόνο της αποχής αλλά κυρίως της υποτίμησης και της έλλειψης αποτελεσματικής αντιμετώπισης από το κίνημα και κυρίως το ΑΚΕΛ που είναι η μεγάλη δύναμη. Μπορεί να είχε τη στήριξη του Αρχιεπισκόπου και του Επισκόπου Πά-

φου και γι αυτό κατέγραψε ποσοστά κοντά στο 7% σε αυτή την επαρχία αλλά δεν θα είχε τη δυνατότητα να παρουσιάζεται σαν μια καθωσπρέπει πολιτική δύναμη αν αντιμετωπιζόταν από την αρχή σαν αυτό που είναι. Μια ναζιστική οργάνωση, υμνητές του Χίτλερ και του Γρίβα, ρατσιστές και δολοφόνοι.

Τα αποτελέσματα των εκλογών δεν μπορούν να θεωρηθούν μια δεξιά στροφή της κοινωνίας. Σίγουρα καταγράφουν μια απογοήτευση και αποστασιοποίηση αλλά αυτό είναι μια πλασματική εικόνα. Πίσω από αυτήν κρύβεται μια θυμωμένη εργατική τάξη και νεολαία που αγανακτά με αυτούς που της κλέβουν τη ζωή. Δυστυχώς στις εκλογές δεν υπήρχε μια εναλλακτική πρόταση προς τα αριστερά για να δώσει τη δυνατότητα να εκφραστεί και στις εκλογές αυτό, αλλά το είδαμε να καταγράφεται καθαρά τον τελευταίο χρόνο με τις απεργιακές κινητοποιήσεις, όπως των νοσηλευτών, των εργαζομένων στην Αρχή Ηλεκτρισμού, στις τηλεπικοινωνίες, στην FBME, την αντιρατσιστική κινητοποίηση στις 19 Μάρτη, στην πορεία περηφάνιας που πήρε μαζικό και δικονομικό χαρακτήρα και στις δυο πλευρές.

Όσοι μπορούν να βλέπουν πίσω από τις γραμμές των εφημερίδων και πίσω από τις επιδερμικές αναλύσεις των καναλιών, μπορούν και βλέπουν αυτή τη δύναμη που μπορεί ξαφνικά να κάνει την έκρηξη της όπως την έκανε στη Γαλλία και να ετοιμάζονται για τις μεγάλες μάχες που έρχονται.

Ντίνος Αγιωματίτης

Το ΟΧΙ συνεχίζεται ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΜΑΖΙ, ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ

Το Σάββατο το βράδυ στις 25 Ιουνίου, η εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη μας καλεί, όλες και όλους, σε μια μεγάλη Γιορτή που ετοιμάζει στην Αθήνα. Θα ακολουθήσουν αντίστοιχες εκδηλώσεις σε μια σειρά πόλεις (βλέπε διπλανή στήλη).

Η Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης έρχεται χρονικά μέσα σε μια περίοδο με πολύ μεγάλα γεγονότα. Δυο μέρες πιο πριν, στις 23 Ιούνη, γίνεται το δημοψήφισμα στη **Βρετανία** που έχει ήδη προκαλέσει τεράστια κρίση στην κυρίαρχη τάξη, ανεξάρτητα από το τελικό αποτέλεσμα. Την επόμενη μέρα, στις 26 Ιούνη ακολουθούν οι εκλογές στην **Ισπανία**, που θα ανοίξουν ένα νέο κεφάλαιο αστάθειας αλλά και συζήτησης για το πώς προχωράει η Αριστερά.

Και βέβαια, εκείνο το διάστημα θα κλείνει ένας χρόνος από το δημοψήφισμα στην **Ελλάδα**. Μια μάχη που πήραν πάνω τους και οργάνωσαν με αποφασιστικότητα χιλιάδες αγωνιστές του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς, εξασφαλίζοντας τη σαρωτική νίκη του ΟΧΙ. Μια μάχη που οι πρωταγωνιστές της συνεχίζουν να δίνουν σήμερα σε όλα τα μέτωπα, σε πείσμα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ που μετέτρεψε το μεγαλειώδες ΟΧΙ σε ένα ντροπιαστικό «ναι σε όλα».

Η εφημερίδα του ΟΧΙ

Η Εργατική Αλληλεγγύη έδωσε δυνατό «παρών» σ' αυτή τη μάχη. Βοήθησε να συσπειρωθεί ο κόσμος της βάσης της Αριστεράς απέναντι στις παλινωδίες και την αποχή των ηγεσιών της, ιδιαίτερα ο κόσμος στις εργατογειτονιές που ανέβασε το ποσοστό του ΟΧΙ στο 82%! Αναβάθμισε το περιεχόμενο της καμπάνιας προβάλλοντας τα αντικαπιταλιστικά αιτήματα της διαγραφής του χρέους, της κρατικοποίησης των τραπεζών, της ρήξης με ευρώ-ΕΕ, του εργατικού ελέγχου. Επηρέασε όχι μόνο το αποτέλεσμα στο δημοψήφισμα αλλά και τη συνέχεια. Οργανώνοντας τις μάχες που ακολούθησαν ενάντια σε όλα τα μνημόνια, παλιά και νέα, τροϊκανά και ρατσιστικά. Προβάλλοντας ταυτόχρονα τη συνολική εναλλακτική στρατηγική πέρα από τα όρια της ρεφορμιστικής διαχείρισης.

Στις 25 Ιούνη λοιπόν, φιλοδοξούμε η Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης να γίνει μια μεγάλη συνάντηση για όλη την Αριστερά και τους μαχητές του ΟΧΙ!

Παλέψαμε - και συνεχίζουμε να παλεύουμε - μαζί, γιορτάζουμε όλες και όλοι μαζί!

Η Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης θα γίνει στο δροσερό και φιλόξενο κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, στον πεζόδρομο της Ερμού στο Θησείο. Με σπιτικά φαγητά, εκλεκτά ποτά, μουσικά συγκροτήματα και καλλιτέχνες που συμμετέχουν αφιλοκερδώς σ' αυτή τη μεγάλη εκδήλωση.

Προμηθευτείτε προσκλήσεις για τους φίλους και τους συναδέλφους σας. Η πρόσκληση κοστίζει 10 ευρώ, 5 ευρώ για άνεργους και μαθητές, και περιλαμβάνει φαγητό και ποτό.

ΑΘΗΝΑ, 25/6

Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων, 8μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1/7

Λέσχη ΑΠΘ (Roof Garden), 8μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ, 1/7

Λιθαρίτσια, 8μμ

ΧΑΝΙΑ, 1/7

πλατεία Σπλάτζιας, 8μμ

ΠΑΤΡΑ, 2/7

Έσπερος, 8μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ, 2/7

Η Γιορτή θα ανοίξει με συζήτηση «Ένας χρόνος μετά το δημοψήφισμα το εργατικό κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά προχωράνε», στην οποία θα συμμετέχουν οι: Χρίστος Αργύρης, γιατρός, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Γεννηματάς, Νίκος Γεωργίου, πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ, Πάνος Γκαργκάνας, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, Μασούντ Καχάρ, επιτροπή προσφύγων Ελληνικού, Άννα Κωνσταντακάκη, δημοσιογράφος ΕΡΤ, Κώστας Παπαδάκης, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής και μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΓΙΟΡΤΗ για να ενισχύσουμε την **εργατική αλληλεγγυη**

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΝΗ, 9μμ

Στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων Ερμού 134-136, Θησείο

ΦΑΓΗΤΑ, ΠΟΤΑ, ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ